Biblioteca estense universitaria
Largo S. Agostino 337
I-41121 Modena MO
Tel ++39 + 59 222248
Fax ++39 +59 230195
b-este@beniculturali.it
http://bibliotecaestense.beniculturali.it

alfa.t.6.8

Carmina
[Versi latini di Molza, Sadoleto e altri]

Ms., 16. sec.

α.T.6.8 (olim VI.B.29)

VARIORUM carmina. Nempe:

TIRESIAE FOSCARARII
PAULI SADOLETI
DOMINICI GAZAE
FRANCHINI
FRANCISCI MARIAE MOLZAE
JACOBI SADOLETI
PIERII VALERIANI
COELII CALCAGNINI
PAULI BOMBACII
GRAPALDII
GASPARIS URSINI
FRANCISCI MODESTI
JOHANNIS CAPITONIS Arretini
JANI VITALIS Panormitani
LUCII GABRIELIS
FRANCISCI ARCILLI
ANTONII THYLESII
JOHANNIS SECUNDI Stagiensis.
ANGELI POLITIANI
LUDOVICI AREOSTI
PETRI BEMBI
JACOBI ACTIAJOLI
HIERONYMI FRACASTORII
ANTONII THEBALDEI
JOHANNIS COTTAE
JOHANNIS LEONIS
PETRI ACTIAIOLI
LILII GYRALDI
ALOYSII TRISSINI
JUNII PETREII
JACOBI ACCIAIOLI
JACOBI de DIACCETO
CYNTHII JOHANNIS BAPTISTAE GYRALDI
GABRIELIS AREOSTI
JULII CAMILLI
M.ANTONII FLAMINII
BEROALDI
JOHANNIS THOMAE PICI
praeter incertos plurimos.

Codex chartac., in 4°, saec. XVI.

N. T. 6. 8.
(Lat. 150)

Lilio Gregorio Gyraldo S. D. P.

Tiresias Foscararius.

Lili perspicuum decus uirorum
Qui sunt, atq; alijs erunt in annis,
Qui sodalitij es memor uetusti
Olim, tempore maximi Leonis,
Quo uirtus, Charites, lepos q, amorq;
Vigebant simul in dies et horas:
Quid est qd referunt sub inde amici
Quos Ferraria diues huc remittit,
Et quos literulis tuis salutas?
Vt me cum uiderint repente dicant
Commendat tibi se uetus sodalis
Gyraldus tuus, et iubet ualere:
Quæ res pergraue concitauit uni
Mi desiderium tui uidendi.
Lili pars animę tui sodalis,

B.E.

Vitę et uita suę, ut libenter essem.
Tecū, et doctiloquas tuas camęnas
Suaui nectare uel suauiores
Audirem, pede siue sint soluto,
Arcto seu uelis, elegante stylo
Ore quas uomis et sonante lingua:
Vt te conspicerem uolens lubensq,
Haurirem et simul intimis medullis
Vultum, lumina et, usq basiando,
Longe sis alius licet, nec ulla
In te pars uacet a malis relicta:
Verum ut te uideam alloquarq coram
Nunc, obstant fora, litiūq turmę,
Et quod me excruciat magis magisq
Cauti Causidici manus molesta.
Quare, cum mea prona sit uoluntas
Votis ut faciam tuis satis, cur

Non me precipias tibi placere
Satis non uideo, paruq; laudo
Si quæ, ut hoc facias, minus, retardant.
At st, quod attinet ad piam salutem
Missam pridie, et ad benigna uerba,
Commendatio si tamen probanda est,
Ejllam mittere non erat necesse,
Quáuis postulet hoc modus, q errat
Qui commendandú se putat esse suis.

Vale.

Kalen. decembrib' bononiæ, Julij
Tertij Pont. Max. áno pmo.

B. E.

Ex Arte fieri omnia meliora carmen.

Natura meliusue fiat arte
Quicq3 sub Ione, questio solebat
Setosam Cynici mouere barbam,
In conuinia ducta, nunc ad aures
Nostras, per calices meri diserтos.
Ergo iudice presidente Baccho
Dicam Socrates audiat licebit
Et doctus Plato. Sed nec arroganter
Dicam; nam netat hoc tacere Liber.
Primum nascimur omnium pusilli
Et molles, luteiq3 cereiq3,
Donec uiuidus, artifexq3 sensus
Obiectum capit, imprimitq3 menti
Et rasa quasi pingit i tabella
Quas artes parit, edocetq3 et offert,
Certis legibus et usui magistro

B.E.

Hinc nostra omnia: sive condiendis
Sacris iuribus, seu cibo parando:
Seu certare mero meliss bibendo
Seu lusitando, canendo, sive amando
Quod Nasonis opus fiebat arte:
Orabat Cicero peritus arte:
uinus Plato disputabat arte.
Mirum, Pythagoras taccbat arte:
Languentes medica iuuantur arte:
Et ventrem Archigenes lenabat arte.
Ad summam, omnia nostra sunt ab arte.
Quinquaginta hyemes licet peractas
Et dextra modo supputabis annos
Surdus perpetuo manebis infans
Et nudus, nisi nestiaris arte.
I nunc Democritum iube valere.

Dominicus gaza ad lilii Gregorii Elegia cosolatoria.

Musa age carminib⁹ socii solare dolete
Funera q paulo nocteq dieq gemit.
Sume chelym residesq moue iam pectine chordas:
Surge retractanda fortior ~~fortior~~ ad citharam.
Nec duros q te circustat aspice casus:
Impediat nec tua facta tuum.
Aude: promissu medio molire dolore
Carme: et aduersis cedere turpe puta.
Lili/ quatus amor: studiu/ mesq Corq fidesq
Et pietas animi quanta putanda tui:
Si pulerū nulla cōsanguinitate propinquum
Desles/ imodicis ora rigans lachrimis.
Quatus exit luctus materno i funere uel. cu.
Ardebāt posito membra paterna rogo.
Quot dabis ipe tui mestissima signa doloris:
Quot lachrime ex oculis mesta p ora cadet.
Felices q talem genuere parentes:
Quis fato soboles tanta superstes erit.
Comprime ia flectu/ gemitus/ lamēta/ querellas/
Mestaq nec seua pectora plage manu.
Difficilis e no posse loqui/ cu strangulat ipe
Angor: & iclusus te pmit usq dolor:

3

B.E.

Non poterũt lachrymę tãtũ releuare dolorẽ:
Cõponet quę animum nulla querella tuum.
Qui fata deũ uincũtur flectiby ullis
Quęrę i gemitu corpora funęta valẽt.
Me quoq; sol oriens lachrimante tudet ate: videret
Et cõmiceret pectora tunsa cadens.
Et nri fias ja tu q̃ cõscia luctus
Dura tenebrose q̃ dea noctis hes.
Vt reacat manesq; piy: pauliq; beata
Surgat ab elysijs umbra uocata tuy.
Si nil fata mouent questus: nec flectere possut.
Quid iuuat i luctu uiuere ꝑpetuo?
Fortuna ja uince tua: supraq; dolores
Exurge o lili quo potes usq; tuos
Nec tu cede malis: sed contra audentior ito:
Infractosq; animos i tua fata tene
Scilicet ut fl̃ãmis aurũ ꝓbatur et igni:
Ipa sic fortẽ dura probat animum.
Ne foret ulla bonis nris sincera uoluptas
Tristia cũ letis miscuit ipe deus.
Dũ citharę musisq; uacas: ruriq; morãdo
Dũ teris arguta ꝓna grata lyrã

Ecce tibi subito funebres epta uenit
Inq cōscriptū sic graue carmen erat
Tu illi pieridū sacraz dulcis alumnus
Ante diē: o stupum crimina: Paulus ebit
Hūc rapuit teneris et adhuc crescētiby annis
Oīa que manib⁹ mors uoleta rapit.
Sz lachryme te plura uetātat legisse ~~dolorq~~ dolorq
Et cadit e manib⁹ scripta tabella tuis.
Tū dolor, i supos te exarmat protinus oēs: .i flamat.
Et iactas miseris nec pia uerba sonis.
O dy crudeles, o sors, e sidera, fatum
O fortuna meis sēp iniqua bonis.
Et furibūda rapax o mors o suppiter: oquā
Tu quoq nō iustis aspicis hec oculis.
En rapit hūc illuc: atq ipetuosa p orbē
Mors furit: et nigris nigra triumphat equis
O phebi sortes mētiry: o falsus apollo
O Cur data nō puero e, si tua certa salus?
O dy crudeles iquā: mortale uidetis
Si quicq: uestris me icite fulminibus
Illa clāmantem frustra, solatur amicus
Linguaq cōpositis officiosa sonis

Septime singultus: magno nec cede dolori:
Alta. manet sep mens generosa uiri.
Si rigidu lib' e ff: et ire mutabile fatum:
Et si mors ictis iniat atra manus:
Si q̃ trasmissa ē/ nō ē remeabilis unda
Nec quem q̃ cymba ferat q̃ referat charon.
Parce precor lacrymis: et tantas tuꝫ tolle querellas:
Na lib' mœsta nō decet ee domū.
Panopo socios quator fortuna reliqt
Sepe puta: hoc animi mite leuamen erit.
Filius hic patre: atq pr̃ sua pignora defler:
Et dolet amissa mœsta sorore socer.
Ille gemit fratre: matrem hic: uxorq maritum.
Orba comas laniat. comiseranda pares
Hic meret ueteris casu miseratus amici:
Aspice: ps orbis nulla dolore ua cat.
Tande pone modu lachrymis: hoc ipe/ tuiq
Quiq grauis gemitus est tibi causa: rogat:

B 1

Pau. Sadoleti Carmen:

Junoni sacrâ sub cuius nomine magnis
Iam uacuus curis, primum noua templa sacerdos
Ingrediar, dignas sit fas mihi reddere grates,
Ante graues q3 me Musa penetralibus imis
Accipiant; totum q3 decus Sadoleti tuorum,
Ante tuas animum q3 demittamus in artes:
Felices artes, quibus nos cognoscere rerum
Principia, et motus tantos datur: Eia age tecum
Hic comitem tantorum operum, tanti q3 laboris
Mox rapi. Iam coeli propius conuexa tueri
Me iuuat, atq3 alto fulgentia sydera Coelo,
Eternas q3 uias Solis, Lunæ q3 labores.
Interea meritos dum reddere honores
Conamur, facilis ceptis adlabere nostris:
Et mecum ignotum mihi insuetum q3 laborem
Aggredere, atq3 animum iam nunc impelle labantem:
Rerum rerum domini, magniq3 parentis
Diua Parens, nostra curarum consua mearis.

B.E.

Quæq; audis facilis de coelo casta piorum
Vota, tibi grates refero, quod turbine tanto
Ereptum belli, miserę nunc denique quantum
Ah nimium miserę, Regum discordibus armis,
Imminet Italiæ, molumem me his sistis in oris:
Nec sinis ut vasti rapiant nos æquora Tonti,
Nec mala nostrorum lędant contagia: Iam non
Humanum istud opus, nec nostra à mente profectum
Consilium, nim aliam, maioraq; numina sensi,
Quæ me tot tantam q; diu, tot iniquarum q; pericli
Seruauere. tuam ipse manum Regina potentem
Agnosco, quę me vicina à morte redemit,
Et medio sęui pelagi subtraxit ab æstu:
Quin etiam nobis vltro sacraria credis
Diua tua, atq; tuo dictam de nomine gentem,
Qua campum lati ingerem depascitur, et qua
Felix se ad coelum attollit Carpetorak:
Iam non paupertas, Regum nos: ulla subire

Imperia, aut vrbis coget ſpes paſcere manes.
Non unq̃ à veſtro Muſa, mea ſola voluptas
Complexu, à veſtro nunq̃ diuellar amore.
Te uero authorem noſtri ſadoleꝛ q̃ctis,
Muneris authorem tanti ſadoleꝛ. tuorum
Quę ſatis æqua manet factorum prȩmia? non mi
Sacratis doceat ſi Calliopea ſub antris,
Aut noſtra antiquę ſi par ſit gloria laudi:
Vlla tuis pro tot meritis tibi digna rependam
Munera Prȩmia, nec tantas æquarim carmine laudes:
Quas equidem cupio iam dudum attingere: uerum
Eſt iam fama tui prȩclari nominis ex ſe
Clara ſatis. noſtra nec eget tua gloria laude:
Quin tu das nobis quodcunq̃ hoc nominis, in nos
Tu partem ſadoleꝛ tui tranſfundis honoris.
Quare quod poſſum tibi nunc pro munere tanto
Reddere. tu magno ſeu ſacra ex more Tonãti
Inſtituis, ſanctis ſeu ſacra reconduta carnis

Depromis, casto complexus singula stilo:
Seu rē cura tenet ruris, iam longa perosum
Seruitia, & Regum tantos urbis q3 labores,
Accipr mē. et quęcunq3 tibi fortuna futura ebt,
Impauidus nostro studio, nostroq3 labore
Utrē: quippe tuis prestabem in rebus agendis
Experiēs fidem, purumq3 uidebis Amorem: ~

Irruit cois in nos solymannus ab oris
Gallus ab occiduis. Maurus et ipr ruit
Iam totum Latet ormatj sub classibus æquor
Ausoniaq simul depopulantur opes
Hæc inquit, atq metu caudam inter crura re
Adriacus refugit martia facta Leo
Semisepulta grauj iam pridem Roma uetusto
Non hominus metuit, nó ruitura deos
Torpet in aduersis nimium germania rebo
Quę poterat uires opposuisse suas
At tu summi pater gressibus succurrè ru
Hé tua dilacerét perona sæpta Lupi

Lingua procax, & fugiunq nomens & cuncta ven
quid Laceras patriæ lumina clara fu
, repete infernas furiar & more Late
Nec cœlum, ac terras misceo dira L

B.E.

Dum tu orbem immensum paribus compescis habenis,
Atq; animo terras prospicis & maria
O Deime afflictis tandem Pater optime rebus
Praesidium extremis tu dedis in temporibus;
Totq; tuo ingentes concursant pectore curae
Quot fluctus vasto gurgite pontus habet;
Nos tibi sic instantiarum culmina rerum
Actutum toto fluximus ex animo;
Sicq; leues iactant tot promissa irrita Cauri,
Vt folia autumni tempore uentus agit;
Quq; simul occursant inter se, et praelia miscent;
Post tamen ad terras ex aere crebra cadunt:
Atq; haec praeteriens calcat neglecta viator;
Non gregibus, nō his parcere cura homini est!
Interea exercet me me, nec desinit unquam
Pauperies omneis mi facere insidias.
Cuncta minatur enim misero mala: Iuppiter atra
Vt paupertatis omne genus pereat
Quae mihi nec suaueis Musarum expromere cantus;
Nec sinit a tanto mentem inhibere malo!

B.E.

Sed duras curarum inter stipata cohortes
Vrget; & hoc semper uersat acerba caput:
Cuius dispeream similis si pestis in orbe est:
Tristius aut quicquam Tartara nigra pauent:
Quin ét stygium hacc Iouem torquère nocentes
Fama tulit, nudas cú iubet esse animas.
Non gemmarum infra nõ usus diuitis auri;
Nec quisquam nuda corpora ueste tegit;
Non ui dapes adhibent mensis, nõ dulcia uina:
Ast tenebras lati squallidaq; arua situ
Gens colit: hãc dirum quatiens insana flagellum
Inferna excruciat per loca pauperies:
Tartarei ex cultu pendet suspensa tiranni
Improba; et ad pœnam, quos cupit ille, legit:
Innumeras pestes atq; agmina scœua sororum
Immittit miseris perpetuamq; famem.
Hanc trepidæ aspicientes quãtus horrent animę; et quam
Optarent uotis tunc quoq; posse mori!
Nusquam illic urbes, nusquam illic tecta: maligno
Sub ioue regem etiam habitare ferunt.

Contra autem ex eboro atq; auro in uertice olympi
Summa nitent claris atria cœlitibus :
Hic passim toto diffundit Copia cornu
Ambrosiasq; dapes, nectareumq; merum :
Plausibus ac Cœlum uario lato undiq; cantu
Perstrepit ; et latas numina agunt choreas .
Huc Dij fulgentes magni cú uestibus aureis
Conueniunt ; summo stat pater in solio
Iuppiter, & superis edicit iura uocatis
Diuino mulcens sydera colloquio .
Dispositos sic infra olim sede editus alta
Conscriptos cernis numina nostra Patres ;
Cú tu oratores, per quos tibi supplicat orbis,
Atq; tuo se se subijcit imperio,
Excipis ; illi autem placidum sibi numen adorant
Prostrati, & sacris oscula dant pedibus :
Dein diuina domum redeuntes iussa reportant ;
Quæq; alia externis regibus ac populis
Pectoris e sancti penetralibus abdita profers
Suspensis captant quæ prius auriculis .

Quare quid mirũ est, si aurum quoq; iudicibus Dijs
Vulgus amat, largas diuitiasq; probat;
Vt quę unę ualeant facere ac seruare beatos;
Et dare compositi lætitias animi;
Queq; etiam ueluti mẽ inuisum deseruere
Iactatúq; maris fluctibus in medijs.
Quoi neq; iam dignatur opem Rhamnusia virgo
Ferre, nec ulla hominũ pectora consilium,
Atqui olim non mi hæc miserũ sperare iubebas;
Degere sed disciuta ocia Pegasidum,
Multaq;, quę uestro mihi nominẽ rettulit olim
Hadriaci Bembus gloria magna soli;
Bembus amor Musarũ, & Palladis ultima cura;
Castalio Bembus potus in amnẽ pater.
Omnibus his qui te te unum iam prætulit; uni
Dulcia Pieridum numina posthabuit:
Quæ nunc aërij sub uerticibus Parnasi
Iẽ sibi flent tantum surripuisse decus.
Da mi igitur dextram; meq; hoc ex turbine mentis
Totq; ærumnosis eripe uorticibus.

Hoc tibi restat opus, hoc est tibi perficiendum;
In tí uno est una atq; unica nostra salus.
Quod si nõ æqua hæc mea carmina respuis aure;
Verbaq; das rapidis irrita ferrí notis
Me neq; tantillum quantú est seruare deoꝝ
Iam poterit, non si mox uelit ipsa salus
Quin totis penitus fortunę absorptus in undís
Protinus ingratos orí bibam latices.

B.E.

MOPSVS

Quæ nos Pierides tenuit mora, cui meus altos
(Ah seræ mimui) Rango mgrederetur honores?
Nam neq; (scitis enim) uobis est carior alter,
Nec magè cui libeat uestris regescere in antris,
Dum mueæ assultant tauris p prata iuuencæ,
Mugituq; replent agros, uallesq; resultant.
Ille tamen lætos, ille est mgressus honores
(Ah seræ mimui) uobis sine. Vidimus ipsi
Montibus in nostris ad sydera surgere flamas
Lætitia, ac uiridi pastores uallè coactos
Et cœtu celebrare, et lætos dicere uersus.
Protinus ipse meas uidi gestire capellas
Saltibus in nostris, uidi pecus omne p agros
Insultare solo, ac meditari prœlia tauros.
Montibus ipsæ etiam nutarùt uertice syluæ
Intonsis, tuguriq; humili de culmine lætum
Certatim uolucres totis cecinere diebus.
Decurrere iugis Faunique, et Oreades omnes
Et Dryades formosæ, & Pimiferi Panisci
Admirari omnes unde hæc tam magna repentè
Gaudia, tam læti micpiant lucescere soles
O tibi læta dies, o formosissime Rango
Dicebam tibi cum molli proiectus in herba

B.E.

Instaurē tereti fiscellam texere iunco.
Ipse aderas, mecū Thusci nam sumus olę
Deflebas puer ab dulci lachymatus amore.
Illum pastores tecū fleuere per agros,
Desertisq; ferę sub uerticibus ulularunt.
Dicebam memini. nec tu mihi credulus ipse
Dicebam tamē (illa mihi prædixerat olim)
Ipse senex Melibœus ei quæ Titirus ante)
Fortunatē puer nri tu gloria ruris.
Non obstat mora longa tuis lætissima notis
Lux aderit, sacros cū tu aggredieris honores,
Atq; erit illa dies cū murice dulce rubentem
Heroas inter magnos te Roma uidebit,
Et Thybris pater ipse tuo gaudebit honore;
Hæc ego dicebam nec longius abfuit omen.
Omnia sunt uotis etiam maiora secuta
Fortunatē puer domini tu munere magno
Purpureos inter telluris numina patres
Incedis pulchro longe conspectus in ostro
Tantū alios homines inter sublimis honorē,
Quantū alia superant fortes armenta leones.
Aut uolucres aquilæ, pisces immania cete.
Tu domino in magnis electus rebus adesse

Qui populis des iura tuo iam pendet ab ore
Heroú manus; aſsurgit tibi maximus orbis,
Atq3 tua externi uenerantur nomina Reges.
Tantú uno inferior dnó cui cætera parent,
Omnia sub pedibus sibi qui subiecta p orbem
Aspicit in terris Deus, & Dijs æquus honore
Ille etiam maiora tibi si vita supersit
Spondet, et actutú promissa ingentia soluet.
O illú tibi si incolumem si numina seruent,
Nec metus est seruant. vigilant Dij viris in agris
Pro dnó vigilant, pro quo duo cymbia lactis
Ipse ego spargo die supplex agrestibus aris
Et totidem fundo spumantis pocula Bacchi.
Iam facimus deprensú ingens, iam numina diru
Auertere nefas, nihil insidiæ nocuere.
Numina pro nobis uigilarúe nostra tibi omnis
Fortunatæ puer diuum chorus affuit omnis.
Hei mihi ubi trepidas tantum scelus iuit ad aures.
Aspiciens ut forte alta de rupe capellas
Texebam studio fiscellam pauper inani,
Pauperiemq3 grauem cantu solabar agresti.
Protinus e digitis iunci cecidere soluti
& numeris subito uox abscidit interruptis

Hei mihi desertis errauſſemus in agris
Paſtores inopes ſine ſpe, ſine lucis amore.
Exosiq3 greges, exosi pascua & agros.
Agros ipsa Pales, agros Pan linqueret ipse
Et ſubito seges exustis areſceret aruis.
Nymphaꝰ quaꝰ colitis syluas, quaꝰ flumina nymphæ,
Si quid adhuc latitat sceleris nos ferte ſub auras,
Atq3 puꝰ ſeruateꝰ genus. mihi perdite syluas
Formosas potius, laetasq3 exuriteꝰ meſses,
& pecus omne mihi infectis moriatur in agris,
Ipse ego moneam mea poſt fata ſuperſtes
Hoc iter ut carpens olim per rura uiator
Saepe aliquis ſecuꝰ dicat. felicia Mopsi
Regna fuere. fuit Mopsus. fuit illa Leoni
Fistula noꝰ ingrata. ſilent nuc oꝰnia maeſta,
Atq3 beuꝰmula ſuuꝰ lugent haec paſcua Mopsuꝰ.
Fors etiam aſſistens tumulo miſerebitur alter,
& dicet. hoꝰ iacet hic pro ſospiteꝰ Mopsus.
Sed noꝰnulla tn mihi erit poſt fata uoluptas,
Si quis (noanq3 feruꝰt) supereſt poſt funera ſensus,
Dulce audire tuas mihi erit ac dicere laudes
Tunc etꝰ atq3 tuuꝰ p rura ſilentia nomen
Haec ſatis, haec Diuae dum reſeratis ad aures.

D.E.

Quod nobis rari & grata vicissim flores
Vere nouo, Quos tibi sedula tibat apis.
Hordum quæ tuba tibi Virginæ abi basia mitt
Spiramus, mitt Virginæ mel ut.
quin si Zmyrnæ flumina, Squallida arena
Lauru nit, nit nit flouibz vllus honos.
Erdinat Hamissus, et ha. dolus hianjnstus
Ah nt. dst flui Lygdame di fuia.

B.E.

Ad Cypriam:

Sim licet o, decus, et Romanæ gloria formæ
visus in æternum bella mouere torum:
Nec ueri officio functus sim nuper amantis,
quin potius duri militis, atq; feri:
Ecce tamen ueniamq; petens, supplexq; reuertor
Ad tua perpetuo iura, manusq; tuas:
Non decet aspicias qui sim, quum tangor ab ira,
et mea quum tristi pectora bile tument:
Hesterna quum luce ad te me contuli, ab ipsis
Iurgiaq; et rixas ædibus attuleram:
Nanq; mihi sensus quidam turbauerat omnes,
Quem mihi iam rebar fratris adesse loco:
Tuq; reperta minis sæui commota mariti,
Dixisti intranti pallida, et ore tumens:
Siste gradum, fuge me noctemq; diemq; fatigas,
Sis procul: ipse alium sustinet esse domi:
Et quum ne faceres te supplice uoce rogarem:
Adiecisti etiam tot maledicta mihi:

B.E.

At non ulla meam poterit diuertere mentem
Ira, nec, e nostris uellere uisceribus,
Quin te semper amem, quin te non perseguar unam,
Dum miseros artus Spiritus iste reget:
Et licet esse inter nomung3 iurgia amantes,
Vt post acer amor fortius ossa cremet:
Iurgia sunt, rixaeg3 leues alimenta caloris,
Vtg3 diu fuerint iurgia duret amor:
Haec stimulos tardis, haec frena furentibus addunt:
Et durum omne satis mollius haec redigunt:
Iurgia quinetiam uiduos coniungere amantes
Possunt, et pacem reddere perpetuam:
Ecquid erit quod turbaui, rupig3 capillum!
Quodg3 oras tunicae scidimus ecquid erit!
Non ego uel tunicas possum, et tibi tradere amictus,
Quales ferre solet Regia Parthenope!
Sed facis, iratamg3 mihi te Cypria praefers,
Pulsus ut igne cremer, pulsus ut excrucier:

Nam ne posse horam sine te me uiuere nosti:
Hei mihi sic mentem nesciat ulla tuam:
Vror ego, ingenue fateor, iam totus amore
Maceror, et toto pectore discrucior:
Non aliter quàm tu, quum me sub nocte petebas
Ne mecum dubitans altera amica foret:
Finge ab amore metum, litesq3, odiumq3, minasq3
Esse procul, terris non erit vllus amor:
Me miserum si dicta velim, si facta referre
Quæ toties in me geseris ipsa diu:
Sæpius heu crines, et vultus ungue recisos
Sæpius heu nulla probra ferenda tuli:
Libera lingua tibi semper fuit, et manus, et dens:
Multa ego: tu hoc vnum ferrea ferre neguis!
Quid cessas mea vita! vides tu non ne maritum
Lætantem! et niueis ire per æquor equis!
Optauit quod namq3 diu nunc possidet, et nunc
Nos fera discordes bella fouere videt:

Ah nostro gere morem hosti, gratare precanti
Perpetuum inter nos assore dissidium:
Forsitan et de me narrat tibi multa, uoratq3
Insidum, atq3 odii semina multa iacit:
En facilis mitisq3 redi: ridensq3 sereno
Excipe me uultu quo mea diua soles:
O, qui complexus, et basia lecta redibunt,
Verbaq3 uel dulci dulcia melle magis:
Quòd si nolueris, quod non fore credimus unq3,
Nec te tam mentis nouimus esse ferae,
Saltem inimica mihi ne tam sis, parua requiro,
Colloquiumq3 tuum ne mihi dura neges.

BE

Ad Clementem Pont: vii: Jtbaldy

Postq3 rem superis Romanam euertere uisum est /
Et Clementē negant Principe posse frui:
Non tantum Jtalia hoc luget / uerum ultima Thyle /
Et Morini / et Ganges / Nilus / et Oceanus:
Atq3 ait: / o / bone Rex Romam ne desere / Romam
Diue redi / redeas tu modo / triste nihil.

De Matronis Neapolitanis:

Quum patriam urgerent bella horrida / Parthenopeæ
Mille rurus / rapidis uela dedere notis:
Quiq3 forent medio in pelago / Junonis inigua /
Neptunig3 odiis / occubuere mari:
Ah miserē: quum Scena hominū fugere arma pararent /
Quis putet, inueniunt numina Scena magis.

B.E.

Pastor in arcadijs Coryd̃on notissimus oris
Absentem Daphnim insano ardebat amore
Daphnim cui lati parent ea pascua, qua sꝰ
Manalus inculto (umbrosum) subducit ad usq; Lycæum.
Dicit̃ pierides qui nos docuere recessus,
Cum misero Pastor Coryd̃on mœrsur amore,
Hæc passim inculti iacharet rustica gyrus,
Dũ simꝰ attonderet dumos dũ rupi Capellꝰ.
Daphni quid in longũ nobis tua producis amores,
Expectata diu nobis, iam transijt ætas
Ætas mihi tolle qua longior anno,
Nam memini tũ cum te Amaryllis blanda vocabat,
Hæc mihi dixisti, mihi dũ abiturus amanti
Solaris, qua fagus adhuc in cortice servat,
Sis Coryd̃on qꝰ longo Amaryllida tempore amarim
Sis certe, et nostros audisti sæpe labores,
Et conatus opem ferre, et tibi dolum
Solando, omnia quæ grati sunt condita muneri,
Postq; autem illa meũ laudem respexit amorem
Sis mihi amore mihi quantũ respondit illa
Sis, et sæpe tibi narrem gaudia nostra,
Et tua iucundi modulata est fistula carmen.

B.E.

Hunc ultro nos illa vocat. Si blanda rogadum
Dispicia, qua causa possit subduceri culpa?
Non tamen ista prius perfidus missibus astat
Transierit, q. mi reducem mea rura videbunt,
Et tecum exilij reputabo gaudia nostri.
Tu mihi ria Corydon et dulcia rura vales.
Hac memini, et contra nil me potuisse referre,
Sed tantùm largos oculis devolvere fletus.
Proxima nunc astas acta est, et proxima messis
Altera quin et candidus surgit in Garbis.
Non tamen ulla domi est tempora, nulla reduci
Foedera, Lentus abis, nullaque est tibi cura redire.
Hic magna est ani vbertas, Baccique omnia plena
Munera sunt, totas capiet vix Sorrea messis,
Atq. adeo pomis, nuciburq. exubitat annus,
Atq. oleis, quas ipsa tibi tua Lydia servat
Conditas parcoq. sale, et flumialibus vndis.
Hic et pastores, et dulci rura quiete
Pax alit, et nostri sidunt cum Baptista adesset
Talia non fuerint Saturno secula Regi.

At contra vobis turbata ipsi omnia dicunt.
Mihi his omnia plena, nec ulla spes ipsi quietis,
Atq; ita ab dumus ubi tanti Amaryllidis ignis
Hac ut post habeas illius commoda amori!
Ah nescis dumus q̃ multos luserit ista,
Nec placidos noctu multos, mentiq; ta urba;
Ishic tu domina mauis pacere superba
Quam numera Sat saltusq; hoc, ma regna timere!
Quod si non Amaryllis erit tibi, Lydia nec
Iudet, et quoq; amat, sed quis et nó amet? illo
Quam olim etiam ipsi tuono dedignatus amori er.
Sapi illa domis corrúpere tentat solas,
Et sapi insidias meditatur, forte puella
Si iudet aut alta secretá ludere in Sarba,
Aut, Floris hgiri, et tenuos decerpere fructus:
Quodq; meus dolor est, tibi si Sud praferre merebor
Sed q̃ Lauris coryli, coryliscq; myrica
Cedunt, iudici mi tanti tibi cedit solas.
Nam quis in urris est n formosior, aut quis
Docior et calamos inflare, et dicere versus!
Ipsi huo nobis certos de nomine ludos

Iuſtinus, nobis longos in gramina cursus
Et celeris iaculis, dura et certamina luctæ.
Omnia quæ nunc nulla nobis: quin et pulcherrima quondã
Arua premit squalor nimbrasq; infundit inertes
Ipsa et amœ moestæ per fabula fastidita
Incedit, et vastum tũ dim abyssi gurgite mœ
At si tu formosi puer tua rura reliſas,
Et cultos montes et florida castra rura
Atq; alacres ſylvas nidosas et flumina lata.
Sed quid ego incertis profundo haec irrita uerbis
Illi ſua latus per florida grata puellæ
Et comat, atq; illi soli sua carmina dicit.
Hic quin ſit Corydon, neq; qua ſit Lydia curat,
Hic quæ ſint pecudes meminit, nec quid ſua re
At mœdum tristeris quæstus ad ſydera iacto,
Harpyiæ Iaudi sicq; monuit decadere noctis.

Veneri.

Hæc mihi lux omnis vitæ celebranda precanor
Expiata hac semper amica dona dies.
Demens, qui Lucan me non redamare putabat,
Ecce ultro in nostros venit amica sinus.

Atq; sic illa loco precepi dona remoto,
Quæ cupit à domina quisquis habere sua.
Verùm me ad summum fuerint mea gaudia plena
Quæ fuerit nostri scis puto causa mali.

Eidem.

O me felicem, lux felix, ô mea Lucæ
Tum ego complector, hæc mihi sinu tuo.
O tum felicem me, meaq; beatæ
Si longo detur tempore posse frui.
Nunc mihi, nanq; potes, propera tu sancta dione!
Vel mihi fac hæc sint gaudia perpetua.
Vel si non fieri hoc potest, nunc da mihi mortem,
Hæ quo hanc inficiat postera vita malo.

c. Musis.

Ille deus Pastorum, et nostri gloria ruris
Vestra ille o Musa gaudia, vester amor,
Baptismi propter aquam viridi nunc stratus in herba
Ingenti victus membra dolore iacet,
Ut rosa quae solem passa est, aestuque diei,
Cui sua mox dulcis forma abijt primus
Nec ea fulgor inest qui dudum mane rubenti
Post auroram orto sole nitens, fuerat.
Vos illi Ambrosiam cibate, Sarbasque potentes
Et vestras Musa ferte manus medicas,
Ille simul omne decus nostri, omnis gloria cultus
Vestra simul pereant gaudia, vester amor.

B.E.

Molza d. Chr. Cæs. v. versus.

Omnia vincenda extantur Cæsare Musis
Gaudeq; opposito Roma minore augur.
Lyctia Parthos agros arcu ipse vereri Apollo
Et Squallor campis omnis abire abei.
Cernitur et pronis Byzacis in æquore summo
Immanes sanguineis q; modo fluxit aquis.
Fortia quæq; viri nolebat corpora nuptæ
Fronde coronatos sustinet unda rates.
Pendentesq; inter dumosa rupe capellæ
Barbosi pastor gramina mulcet ovis.
Quo non silvestrum vasto latuisse in antro
Compulsæ nisi cæsa pulsa sono.
Sic iam cæsaries primæva cadida patri
Pax est adventum testificata dei,
Aspice quæ molles substrauit æquora vias
Littoris et rapidi vix fremit unda labor.
Aspice ut mansis rabiem satiantia mensis,
Vastaq; subtexit lumpa virus manu.
Solvuntur tandem gaudia in cæsa precantum
Interpres votis Carolus unus non.
Nec sinis infidi subitas hostilis in oras
Cernula sit fatis regna minora tuis.
Ipsa domus nostro testantur littora fumum
Et tuti nostri robora sana mari.

B.F

Et Hesperiæ primus Romanis accipiam parem
Verbo plenos dirigat ille sinus.
Subsidium humidi imperio æquoris fluctus
Virgas hostium nautis distraxerat.
Pavida classis Neptuni admirata
Lustrabant densis rostra subacta comis.
Et hominibus nimis vicinis æquora patuit
Divinos fundere non sonantia modos.
Tessa tibi Iuba pugnax Hispania, nullus
Iamdudum absentis invidet ora Dei.
Discretum & quicquid Libyes, patet Ibero
Flumina, quamvis littora fulva tegi.
Bis litus æquor ubi Cæsar spectavit eodem
Ausonias ante omnes attamen ora fuit.
Quam-aperta tandem meritis accingor triumphis
Imperio sedes hæc magis apta meo est.
Attigerit primi vires dum bina littora cursus
Occurrat Persis cum tibi Roma comis.
Occurrit tibi Roma olim pulcherrima urbe
Armis nobilibus divitiisque gentis
Vultumque ille gravis, ob quæ non barbara fastus
Opta tam sæpe tui non habuisse mihi.
Tu flavæ solamen eras et missa parenti
Italiæ salus Cæsare facta tuo.

Sic tibi nichus Azu tonos, magnusq; Gramma,
Illidans famulis pinguida rura uolis.
Exemplū lapsis sic & sustruxerat urbis,
Permittens uiu cādida fila nus
Nunc rapidos Timauū sustinet ister equos
Omnis & ignita Lampsacus ferrat aqua
Hospitium in gelida prostrator ibice umbra
Cessimus ortus pigdomuisse canis.
Quicq; ubi in Rhenos pro umbrat turbida Mars
Grandia nūr plumo. turpe pomū sinu
Nunc & Musarū dulcis reprimere cantus
Qui fugit pronos gaudia ligustra pedes.
Olim Cæsareis dabitur cum digna triumphis
Posse loqui, & capiet cur uictor uictus amet.
Nunc ciuis, nostri uisendi qui sepe libelli
Proxima post illū sumite uota mei.

Sancte.

Pugnæ Gradivus mittitur Bellonæ
Ardentis sub cornicula,
Ut prosilientes comprimas procursus
Austri, murmurisque spiritus.
Contumeliam tum usq; dum mala vomat
Tumidus habendam Cerbero,
Ne patidorum nos pavimus nunc
Divo verendo, Barbarus
Quibus perpetrit Ensis, An hor Romuli
Urbs pugnet monstrum quæso.
Inadeu superbum? pulsanti limina
Et obsidenti undibus
Sufficiminatum. nam qui his nocentius
quid magis fuit.
At tu potestas cui p aurium dari est
Austri furentis supplicium
Ne sternat undis, pidium nū sinu
Ad inferos demersis
Mali pavit, Libertati sacrum,
Solvamus, et Azam ex victimas
Pomamus austro. Tu modo ad mea prior
Felix bonusq; venias:

T. M. Molzæ.

AD INVICTISS. HERCVLE DVCEM FERRARIAE IIII.

O tot _ musarum _ sacris, et Apolline digna
Quercbam _ amis liber, et urbe procul,
Et nunc qua gelidis immurmurat aura _ riuis
Errabam _ tacito per loca sola pede,
Nunc nemorum _ excelsus dorso, quum _ dotibus unus
Pergebam _ Aonios lactus inire choros,
Hinc magnum _ Alcidem _ uictumis condere carmis
_ Mens erat, et Summi facta referre Ducis,
Scilicet ut puero Phabi chorus assitit omnis
Ad cunas, primos dum ciet ore modos,
Fulserunt nitidis circum plectra aurea gemmis,
Et dulces cantus Calliopea dedit,
Diuinum ambrosiæ Charites sparsere liquorem,
Quo langor teneris artubus omnis abit,
Ecce tibi Superos inter sis orta reyecta Et
Numera quis puero nobiliora ferat,
Ipsa oculis Cytherea nouum molita decorem
_ Afflat, et insolitum spargit in ora decus,

Mars pater immensum robur uenientibus annis
Syondet, et inuictas ad fera bella manus,
Regna Deum genitor, rapido qua interscat am
Hinc Padus, et tumidis adluit auctus aquis,
Hinc sale Tyrrheno claudunter plurima, at ill
Hadriacis late fluctibus icta sonant,
In medio Eridani surgit Ferraria ad undi
Aureaq; inuictum tollit ad astra caput,
Qualis septa ardet baccis Gangetide gemin
Atq; fuscatas nectit honore comas,
Talis cultis inter uicinas emicat urbes
Clara hominum ingenijs, semideumq; dom
Quam uis nulla queat, non ipse excinder fo
Iupiter, aduersum si ferat arma Deus,
Quin et Auis, Atauisq; potens, et sanguine il
Mista Deum soboles, iam mihi carmè era
Extremq; iterum thalami, qui regit coniux
Gaudet, et Herculeum suscitat alma genus,
At mihi liuor edax, nouum sacra ferè
obstitit, et captum linguere iussit opus,
Ignotas subito Nymphæ petiere latebras,
Et flentem Phœbus deseruit ipse pater,

Nil memora, aut saltus miserum inter, Latetem
Inuenit, effuso cuncta labore crebat, ffa
Quid referam obscœnos multus, Quid sanguine
Suffectos visus, quos meminisse piget?
Canitiés inuitat genas, color obsidet ora
Buxeus aurata pallidior Statua,
Hoc ego nocte satas monstrum exhorrere sorores
Crediderim, et si quid tristius orcus alit,
Tu mihi, seu fessis Italum succurrere rebus,
Seu perstas regnis consuluisse tuis
Ausonia Columen, quo nunc Ferrarin gaud
Principe, et irati vix timet arma Iouis,
Huic monstro occurras precor, et inimica d
Fac stygios repetat te feriente, lacus,
Hercules latere dum si, optime, fronde,
Aeternum terror hostibus inde cadat,
Sic tibi placido delapsus in æquora cum
Ericlanus sanctis littora pulset aquis,
Absineat nostros olim si inuadere fines
Pestis, et hæc telis concidat ictu tuis,
Non mihi te potior fuerit Ioue natus ab y
Alcides, Coch' fuerit aduer sicet,

Straueri aut dirum Nemees sub rupe leonem,
Traxerit et Stygium caca per antra Cerberum,
Saxius his quando monstrum est, quo iacto
Numinis implore terq, querq, tui. Iopem

Improbi Amor sperni hic orsus vsque sagitta.

Si mi fervor sinis. spumas mi in ora.

At q supplicio Mors insedisse himus ne.

Q. mi ista sinis. ne vivendo gemis omi. posi

Pro supi, usq ado ne homis grimis omi. posi

Omis sede hic ut sumsit, hic finat.

Ut prij, o nm vidi hic vallem plenam.

Et q ishic puxu hic spargu. ado ortus.

No libertas q mihi nra sus quisq ultimus,

Ho simul q mors castra superbis

vallasse q sinus medius spumis draco

Prosterne q illius fumus ambos mihi,

Hec tamen ind. fuga augendum victos. salus,

(Sed quoh qui mors. q effugere hos puer?)

Prostat em hos pp crud. ni ociubus hostes

Q3 hos re alys vivum luminis.

Nam id ipsum amor divinus an humanus subit
Propositum. Vbi vero hoc in cruciatus fuit.
Hic pro se cupida, illius mortis pro ore
Hic vicem, hoc hic hic capud.
Quod si durus labor mediis abrumpere vitam,
At saltem, ah, mihi sis mitior hic mihi.

Rid-bat pudor cum suis gradibus alas,
Et mixtus puris spiritus flatu manu,
Rid-bat pruinosus et Lunula floris
Turgidula, hic cruor d-dit ore puro.
Quid frustra miseris meo cruciis dolor.
An sine me nomen cuspis hic ponis.
Cur hispidi gemino sine hic gratia corpus
Abrumpis puris limina luminibus,
hic pudor ipse amor pudor idem et gemino orbis,
Sed hinc hinc illis amoles ne ortus.

Elegia viiij.

Quid mirum miseris si flammis medullas.
At pruina, mihi dissipes ossa.

Rid-bat, blandus genis, rubebat pollex
Tum amor, q rosa rubida i ore Iunis.
Cantabat, stupuit- albo d Cultu Pindi,
Hectoris Priamiq domum Troas.
Lyra hinc Cithara, pharetra monet altera clarum
Quorum in nudo virgo latus sonat.
Flumina cum sistut cursus, aty aurum ryla
Coniunct tristis sidera luminibus.
Si saltat virgo ops, nouis simul illa Sorores
Blandu quæ puri nomen amoris habet, Cruo.
Misit se chorus et pictantu lumina torquis
Quo Cantantis ut pict- pulsat humus.
Vernatur Latona illam pater ipse Diones
Ad sua Sa Curru vultum (ut) Apri.
Quod si prigil arcu et sabragmina vinxit Arundo
Tamen ops qs no deprit arbitros
Insidiis, lapsum fragili i flou Corona
Texit, q qd agit Rubi tinct Amor.
At si spectantis Limis spectatis ocellis
As hen hi Colori lumina Cond- mann.
Vbima sim- rubuit illis ubi fida Sororis,
Pon subitam hic capiet lumina pur ocellis.

Tor fuer Lodo potris recetari libello

Tor fuer Lodo potris recetari libello.

Catherina Regina Henrico Regi Angliæ
Nolsæ.

Scilicet hæc decorat Iitulus Rex magnõ uirũ
Cõiugio pactã nõ Iremuisse fidem.
Et quæ nõs sancti uinxerunt fœdera lecti
Pellicis indigno posthabuisse Ioco.
Dij bene Conspectus tahi qđ sacrus in oris
Ingreditur diræ cõditionis mihi.
Hæc Semota orbi iusto tibi regna recessu.
Cinctaq; sint diuũ fluctib. arua Iuuæ.
Est aliquid fateor uentos audire furentes
Et quod perpetuo murmura pontus habet.
Larga tui quoq; olim si audacia fuerit.
Ingenio similis dicaris esse loci.
Non sic Penelopen Ithaca digressus Vlysses.
Abrupto potuit Languor cõiugio
Illum nõ sacri mutandi pocula Circes
Iristia nec longa Conserta militia.
Sed diuũ accepius mensis: et decimus mensa
Pratulit his multus Penelopea Iuos.
Cumq; olim posset celestia Templa Iouis
Maluit optato cõiugi esse frui.
Affixa saxeis patriam sic maximus Hiros
Tarnia lapsa quãuis nil nisi nudus erat.
Pratulerat cælo longis erroribus actus.
Vt posset casto membra leuare Toro.
At mihi nescio quis Iitulus nõ æqua mariti
Subduxit Veneri dulcia furta mei
Possidet, et stupro dotalia regna nefando.
Et gerit in gremio cõmoda uirq; Tuo.
Tu tamen hanc falso protexeris nõe culpæ.

Jam fama narra cõsuluisse Jud
Et fratris mihi sacre Jonã Jordanq priores:
objicit et vani nomina cõmubij
Cui quondã primis fuerã dotibus hymenes
Concordq hoc nimiũ nupta futura domo
Invidet nos extrania numina votis
Numina ad humanas semper amara preces.
Nam cunit ad Jordã profundã ita Lata Jumedus
Straq; corycio fulget ostro croco
Illibata tibi longum sua gaudia. manes
Stent diem fadigno funere mersus abit.
Sic fratri frater, sic Jordis impia flamma
Sicq; tuo obrepsit obrepsit igne micante rogus
Credé mihi, vana fruitur te vertis ad aras.
Si sperat tim posse latere nefas.
Arbiter ipse orbis clamor quo sospite Jovis
Lex viget, et sancto reddita jura foro.
Criminis admonitus tabi crudelia dixit
Vota soror mo Jovis alitor solv.
Arrisere et voluere coronãda volumina patrũ
Subscripsit cãa maxima illa mora
Jovis pater. sanctiq; jugis defende pudoris
Vincula nõ ullis dissoluenda viris
Ipse deũ genitor, et nox suprema potestas
Cuius finitimũ ordinis ipse caput
Hoc ipsum ut stupuere tubas celebraste jugales
Dicut et pietis accubuisse Jovis
Rocula cum pingui mutant ascholia musto
Coelit ab humana cõditione procul.

Scilicet has leges eternis fudera sanxit.
Antiquata meo, ut cõiugi nulla forent,
Quod cõpositus laudauerat ipse libellus
Improbet incõstans dissimilisq; suu.
Flumis germana tumi non cedit furori
Cui per quem prijt surgere forte licet.
Hij ne ipsa fori discrimina secud recuso
Judices innocuus ne timet ora pudor.
Non ego sortitus uerror ne ferrea jura
Te quæsiturum mi licet urna ferat
Si tibi nullus adest te justus te judice fudex
Et preiudicio cedidis ipse tuo.
Nostrier causa sit me iam sæpe precorum.
Arguis atq artes deficuitq dolq:
Ipsa etiam que te circunstant perfidi gentes
Et populi lata quos ditione premis.
Libera si detur Jdhú nunc copia fidq
Te memorat sacra cõseruasse fidem.
Atq odijs forsam cõsurgat undiq justis
Hirsq tuis animis pramia digna ferant.
Dirayq devotú stolet ad pralia regem.
Aut cælites properent in Jua facta manus.
Hij mihi quam prasens sæuior mole sauciusq aret.
Dum cursu cuncta liceat Juo.
Nempe illam mœros quæ ponere fuscia castellq.
Septius abrupta mœnia cernit aqu.
Que nobis sortis lignidis uestigia limphis
Permulsit duræ nunc satis asta manu.
Credita cui fuerat sacri custodia nosti.

Cũ Ie nõ poduit dicer rse mõũ.
Forsitam hic rfors uctor Briseidos ignes
Et Iclamonide corda subacta duces
Thessalus et forma Briseidos arsit Achilles
Et Troiosse Ioro pricipe digna fuo
Altera diuinꝰ numeris inscigris Homer.
Nosa sophoclis altera carminib.
Nunc Ie qua moueat facies: qua gloria rex
Despeream si tu dicere sacul potes.
Sæpe Jamen cur sim Jth idonea uisa requiro
quam duris sorte ludificasse modis,
Dumq memor rpto priscorꝫ noua auorũ.
Vix capiũt magnos atria longa duces
Cæsar nil mꝛus debuit pia numina Ioris
Hic tñ e mo sanguine ductꝰ heros
Quid tibi nũc magnis rsorã mẽ rgib. ortã
Aut Jacon antiqua noua clara dimus
Vna mihi mr Ietidis Isabella: omnesq
Vna parit caras rmplet et una gradꝰ
Quæ gumdã calatos Iclãq exosa minorũ
Martia farinea fustulit arma manu.
Moxq, sua fractos sensit sub cuspide rgos:
Cæsaq, captiuos Iorga dedisse uiros
Exactiss hic acta nouis, hinc aucta Inumphis
Addidit imperio sceptra sagorta suo
Eucta donec caly *super athera uirtus
Condidit inuicto sacra sepulcra solo.
Testis Ansꝰ: sicorsq uago qua pronatat aluco
Terra potorꝰ fulgꝰ testis et unda Jagꝰ:

Jnuc etiã Juos mrs cõsanu ngis:
Studĕ, compositis formina maior erit
Jnparib. ne forte ferox te in sadova cũctis
Dreptũ guondam nra uoriu sutes
Jrĕ per eternos placuit mihi matris honores.
Sim licet ipsa uno cæsar sulta satis
Qui tũ es? nũ tu quom sic sanitte oris,
Congressu ut prestĭs abstinuisse meo?
Reginã Jhalamis qui sic excludis: et ipsa
Cõnubij exagitas cura: fidemq; pramis.
Jcũ Ego flammes petro sic Jupiter anos
Exegisse? dols nec meminisse Jui?
Aut ego tĕ in casta pollutoq; sperd florem
Jnuasisse uiri nomine sestineã?
Dolliet ut uano Jandon correptus amor
Exultes spolijs impiĕ uirgi nris.
Jpsiq; caruleis sim fabula nota Britanis
Et saluo aiuons hs ferrar orba uiro.
O mihi tanta satis quã nũ Jũe ima dehiscat
Quodq; frĭat Jcima hoc fulmen ab arce caput.
Detrusa nata Jugulo demissa crucis
Flamina luminib. suppositusse mis
Et patrijs artus sparsos asperser morsu
Objecta et sanis uiscera nra feris
Scd tibi sequa nulla est pietas crudelib. ausis
obstitit et sacrũ dextra refugit opus
Vestra deant tales animos pietasq; motus.
Conuenit nro est mitior ira Jobe.
Hec fatus uimus flonis et nubilis anus

Matris ab exemplo nubor cauta nego.
Nata vides patrijs Genitor Jd̄ pellor regnis
Nitit unde grauis sit Jibi musta nota
Ej matrem fraudari Jovo Justisq; hymenei
Heu nimiū Jupri victus amor parat.
Si Jamon hic positis mitescat litib. olim
Sæuaq; dat rapidis vota fremda notis
Sola tibi et Jantis Jeruatis Sedib. hæres
Suscipias Jonion Sceptra fremda manu
Ju facilos sine lite Jovos sine lite hymeneos
Perpetuo sūmū carmine posce Jovem.
Materniq; aio repetens Jorsapē dolorem
Jn nostro discas cūcta Jacere malo.
Thesiphone crinem brumb. redimita colubris
Jntulit ardentes in mea damna faces
Obscenū et carmen diro ingeminās ululatu
Jrisia adnubijs dea fudit aquis
Ipsa sacros ignes dououit pronuba Juno
Ej mihi frediragā Zona reuēta manu.
Vestra tū Sapori si numina læta nepoti
Erroq; parās supplicib. q̄ fauent.
Hoc loca in quandā casar populatus et igni
Sacra fugū docuit arguit ūm fati.
Quodq; olim prouīt Dij Jcla horrida Sulq
Dictum fuit et malio fulminat igne mari
Caruleo ostendat frustra nos fidus portu.
Jnfaq; notgeq; fluctib arua tegi
Cæsaris ista domus et nec litora nomen

quo duce ni fallor his poterunt capi
Ille sibi obiectas ausus transcendere moles
Intemptata prius per vada fecit iter.
Et male defensas in praeda fortibus arces
Vertit et obstantes militis hirsit opes
Sic ventos sprevit ventis Romana ferentes
Et prosam ignotis intulit aequoribus.
At precib. si quis superet locus et sua possunt
Inflecti blandis fortia dura sonis
Deiectas huc nata oculos: Hinc aspice matrem
Hic pigeat tantis ingemuisse malis
Aeternum sic casta viris: sic casta pudenda
Collis subiecto floreat ista mari
Et mala cuncta ferat per devia semita ventis
Depropsi sic [illegible] quod mihi corde dolor.
Quod si sola tuo victor ne digna cubili
Et tristi possis vincere desidio
Atque Ie. iam moriar precib. nec flectoris ullis
Atque [illegible] obstat filia prima Iuis, : furijs
Me duce casta Iuo mittant nuntia nato
Henricum Ioculo mortis habere moram.
Sedib. utq Iuis genitor post[illegible] sub imis
Possit, deq tuis surgere nominib.
Audiat exuvijs spoliis et cade superbum,
Pollicis inligno colla dedisse iugo,
Nos ubi victrices mecum prosterat hostes
Et missos indigne pellite imaginib.
Vt noctis Ie. dulcis declinet lumina somno.
Nec valeat Iane mortis habere modum.

Sed flamus circa quoque vestigia virtus
Illuc Tartarea lumina torta facit.

B. F.

IACOBI. SADOLETI. CURTIUS.

Sive per æternos rui ~~uenientis~~ uenientis sonores ~~eruientis~~
Conspicuum meritis, et ingi uiuere fama
Fas illum est, quem fata uocant, cui pectore pręstes
Excubat atq animum cœlo adjicit ignea uirtus
Cuius sępe sagax, trepidis prudentia rebus
Vertigauit obem, docuitq haud sera senatum,
Siue armis ille, et dextrą, seu morte, cadentem
Seruauit patriam: atq sospes in funere uicit.
Nec tamen est decorum tantor maxima merces
Laude hominum, aut positis trunco spectanda trophęis
Quamuis longa datum seruent in sęcula nomen:
Verum illuc melior spes euocat: unde recepti
In lucem sumus, ac patrios reuocamur ad ortus:
Quum cœlum, superosq laves, axemq serenum
Suspicimus: rapidoq ~~qui~~ circum quę sidera flexu
Torquet: et immensos actes cient orbibus orbes:
Hunc pater omnipotens alterna luce micantem
Constituit: necnon pulchra in spectacula claris
Ignibus, et multo stellantem insignijt auro,
Digna sedem animis præstantibus: illa deorum,

B.E.

Illa domus nobis patria est: hinc nobile magna
Accipiunt pretium, regnantq; per æthera mentes.
Sed fuit hoc olim: superas euadere ad arces,
Regia tecta deum, cœtu meruere frequenti
Magnanimi heroes: priscis quos extulit annis
Tunc, cum larga deum fundebat semina tellus:
At nunc, quãdoquidẽ hæc turpi consumpta veter.
Iampridem infelix, insonoraq; tabuit ætas:
Et cecidit decus: et dominatum more sinistro,
Eiectum ingenium: uiresq; facessere iussa est
Nos ueterum facta haud segnes rebellamus auor.
Fortia: et ad priscũ curam sine certamus honor.
Qua fortuna sinit: quãtũ est cessura facultas,
Sitq; prior, quem non metus, et grauis ira deor.
Terruit: abscisse nõ monstra immania terræ
Quin fato egregio inferni se traderet auis.
Nam siue infensis capitoli arcisq; Tyrrhe
Præcidibus superis, clausi seu turbinis æstu
Mota loco tellus, chaosq; discrimine nullo
Abstiterat: medioq; foro pallescta uorago
Abruptum in præceps immensa, orisq; profundi

Summotas reserans fauces (exspirabile uisu)
Tartaream ad noctem, ac sedes penetrabat auernas:
Intulerat q dies, coelo q refuderat umbram,
Prodigium horrendum: cui nigro abdunitur hiatu
Tenara: cumq domus tenebrosa sibilla.
Extemplo excitii monstro populusq, patresq
Concursu approperant magno, et de colle altis
Bensi aspectantes, stigij ut portenta sepulchri
Atq atram uidere lucem: rimosaq circum
Aequora: et immani iam iam irruptura barathro
Perculsis stupuere animis: tum frigidus artus
Concussit tremor: et subito per membra cucurrit:
Nec iam stare gradu, aut tumulis sublimis audet:
Sub pedibus late scindi, infidumq labare
Omne solum, colesq ipsi subsidere in ima
Tartara, et obscura mergi sub nocte uidentur:
Inde fugam fallit conatus: et aegra uocantem
Genua negant, gelido concretis sanguine fibris:
Nec ciues membris notę, nec uox sonat ore:
Accubuit, si quando truci sub imagine somni
Declives scopulo, ripaue. Sorrentus ab alta
Praecipitem casum: refugit calor ossibus omnis.

anxia,

Et uires, et membra cadunt, non anxia uocem
Verba sonant: pressos sopor et timor alligat artus
Haud secus aeneadæ gelida formidine fundos
Implicuere gradus: nec uis sua tollit euntes
Spectantesq; fugam, prorsusq; extrema trementes.
Tandem ubi glisconti, grauis est mora uisa periclo
Incubuitq; malum uiolentius: et metus alter
Excussit stupidos: ac mentis reddidit usum:
Quæuere opem rebus summis: et nitier omni
Auxilio: raptimq; cauas explere fatebras
Aggere proiecto, et congestis molibus instant:
In cassum labor omnis: et irreparabile damnū
Vllam hominum non sentit opem: spes una supstat
Si quis aperiri tectos ueniæ locus. ergo per omnes
Ire aras pueri: matres, timideq; puellæ,
Supplicibusque uiri certatim, exposcere uotis
Numina sancta deūm: cœloq; extendere palmas
Nec minus interea ritu, magnique senatus
Imperio, accitus tyrrhenæ gentis aruspex
Fata aperit, sic diuinis monstrantibus extis
Ove canens: à bardanij stirpis inclyta Iuli
Mars pater, Astriferoq; genus cui nobile cœlo,

Et uirtute fidem, et præstantiq; astruit armis:
Non hæc cœlicolum graue, et implacabile numen
Nunc portenta nouat: sed hianti lapidus orco
Eumenidum dolor, et raptę diripienda terrę
Insigni redimęda bonō quo maximus usus
Imperij ad culmen famęq; sequentis honorem.
Hanc fati obscuram uocem monitusq; deorum
Concilio excęptos, non unis mentibus omnes
Accipere: ambigui sensus, diuersaq; patrum
Murmura, nec cunctis eadem est sententia linguis.
Acer erat bello, et primus spectatus in armis
Curtius, eductum curribus quem antiqua uetustis
Nobilitas, laude, et serie decorabat auorum:
Namq; ferunt, urbis iaceret quū prima superbę
Fundamenta pater: captaq; ex arce sabini
Fœminei ultores raptus, iam ualle subirent:
Conferrentq; aciem: alq; anceps fortuna duelli
Ambigeret: facinus clarum, longeq; fuisse
Egregiam laudem, et nomen memorabile curti.
Isq; dein, postq; ad pacem uersa arma: ducesq;
Imperij iunxere fidem: dextrasq; dedere:
In partem merito patriq; et proclara uocatus

Præmia nec studiis deinceps nec defuit usu
Romulidis: longamq dedit descendere prolem.
Italiorteus, genere, et proaciti nominis hæres
Curtius, ardenti cæpe in certamine victor
Quasieratq manu decus: et virtute tenebat:
Exuperans animi iuuenis: siue arduus alto
In-pugnam se ferret equo: seu Marte pedestri
Aduersum exciperet collatis ictibus hostem.
Huic pater ætheream cupiens conuersor olimpi:
Immittit subito mentem: reseratq latentis
Fatorum abages: ipsumq in funera posci
Submonet: et dubia quæ sit uia certa salutis.
Ille ardet: largosq alti bibit æthereis ignes,
Diuinum spirans: nec iam mortalia cordi:
In patriam quippe et pietas, et funeris æui
Exequiæ laudum æterna: multusq suorum
Vrget amor: tandem, uelut acri concitus æstro,
Irrumpit medios: Testatur numina diuum:
Nec mora, pro patria inferni se destinat aris:
Fama uolat, totamq ciet rumoribus urbem:
Auertæ mentes curetorum: omniq recessit
Pectoribus timor: et cæcis lux redita rebus,

Magnanimi iuuenis fabo, infeuysq; propinquis.
Illicet ad tantę passim miracula mortis
Curritur: effusiq; senes, et uulgus inundant:
Adglomerantq; foro: et si qua desertus in imũ est,
Ædesq; tumulosq;, et culmina pallantea
Tarpeiamq; arcem, ac diuum fastigia late
Concentu cumulant. pleno, addensantq; coronas.
Iamq; aderat longa senior cum ueste sacerdos,
Funereis mœrens uittis: sacrumq; libabat
Plutoni stygio: ast alij nigrosq; iuuencos,
Et furuas iugulant pecudes: ipse ordine uota
Nuncupat: et iuuenem spargit fluuialiq; undis,
Voce iuens tripliceq; Hecaten, Magamq; parentẽ,
Terqueminosq; deos: tum numina diua precatur
Eumenidum: populoq; grauem depellit erinnym:
Stant taciti circum: linguisq; silentibus unum
Vnum omnes fixi obtutu, immotiq; tuentur
Armatum, exstantem, atq; arata luce coruscũ.
Ille autem (nam fata premunt, longasq; recusat
Ferre moras) coram uacuum progressus in æquor,
Vt stetit abrupta tibubato in margine ripæ

Pallidus: in. neque aduam deiectis lumina nocten.
Extulit os rursum coelo: sublataq; tendens
Brachia, in has supplex exoluit pectora voces.
Di patrij, quorum auspitijs stat maxima Roma:
Et pater omnipotens, et nostri sanguinis auctor
Bellator maiors, Vulcane, patercque Quirine,
Vestalesque foci, Ianique biuerticis ora
Audite hæc, sanctumq; precati aduertite numen.
Si qua (nefas) uirtutem odit crudelis erinnys:
Ad pœnamque uocat: fraus sine comunis Abesto:
Vnus ego haud segnis dextræ, nec frigidus armis,
Hanc animam inferno umbrarum regi et stigijs dijs
Deuouco: lucemq; uolens, auraq; relinquo:
Tantum dura mei fugiant discrimina ciues:
Hanc spem; quam patriæ inolumis dano fata, sequar.
Et mortis comitem posco, ac mecum ire sub umbras
Tum uos infesti manes, quis romula uirtus
Displicet, inuidiamq; manent ingentia facta:
In me omnes conferte iras: et quicquid acerbi est
In caput hoc quodcunq; atrox, cunctiq; parantis
Vertite ab excidio patriæ, exitioq; meorum:

Ipse huam simul hæc dixit: simul astitit olli
Conspicuusque auro, et massyli pelle leonis
Acre fremens, bellator equus, quo tendere hostem
Primus, et obstantes in cursu rumpere turmas
Suetus erat: subitoq; acies turbare phalanga.
Hunc ubi terga premens, dorsoq; exceptus amico
Impulit: et notis habilem tremefecit habenis
Nil mortale putans: animique intervitus heros:
Visa hominis maior facies: procul ære refulget
Sanguineo galtea: et flammas rutila arma coruscat.
Intercea cœlo superum rex magnus ab alto
Vrbem dardaniam aspectans, sæuoq; superbum
Contemptorem animum mortis, dabat inclyta saltu
Præmia secum animo voluens: curáq; saucbat
Cum lachrymas, promptumq; feres mesto ore dolorē,
Tristis cum medio cœli super axe quirinus
Alloquitur. O cuncta pater qui fata gubernas:
Aeternumque regis: en quo spectata tuor
Incidit: et quali damnatur funere virtus:
Non hæc exactis olim sperauimus annis
Vlla fore: et longe nos cura antiqua fefellit:

Cum sedem sanc tevrd regno, externisq triumphis
Romanumq tuo sanctabas fodere nomen.
Atque ante hostili uirtutem opponere ferro
Vnum opus, et labor unus erat: Preciiq laboris
Imperium patriae, et fati sors clara ferebat.
Nunc iam quid superest, aut quam fortuna uiris
Si manes rigidos etiam, et fera tartara cohes. spem.
Bellanduma est? num dicta retro mutata recurunt
Fata tibi? an capti piget, et sententia uersa est?
Et nunc iste quidem iuuenis, capite improba rex
Detrimenta luit: uiuusq immittitur orco
Insciius ullius culpae: sic digna rependis
Praemia uirtuti Genitor. sic gratia prompta est?
Si quod conceptum est in te, fuimus ue scelus ac,
Aeneadis, generiq meo, te uerius ipsum
Tela dare: et septem repetitis ictibus arces
Fulmine deijcere: ac sedes abolere nepotum.
Sin autem et caste sunt res: nec iustius ulla
Religione pater coleris: sub numine semper
Roma tuo: furorq tibi meditamur honores:
Parce tuis facemq refer. sic Romulus orsus.

Tum pater arberco pellit qui nubila multu:
Talibus it contra, Ne[illegible]le dolor iste timentem
Sollicitet mea progenies: neue aspera fingas
Fata tibi: et ceptos animi demitte labores.
Vrbi Romuleæ fatè debetur, ab ortu
Quicquid ad occasum verum iacet, et uaga quatit
Horis obit: refluoque adit alrant æquora portu:
Stat fixum hoc: nec fluxa retro fententia mutat.
Quin iam aderit: quum tu Romana i sceptra uidebis
Hesperiamq omnem, et gentes transire remotas,
Imperiumq genusq tuum: nec triste querare,
Supplicium egregij nuucnis: quē maxima uirtus
Sublimen referet cœlo: non ille sub umbras
Tartareas, manesue cadens descendet ad imos:
Hunc animum, has mentes, hæc corda excelsa tuorū
Esse uelis: spretosque sinas uirtute Quirites,
Et conserre manum fortunę: et temnere mortem.
Sic etenim uia sidereas, quā ducit ad arces
Et famæ meritum stetevit decus. His ubi mestū
Lenijt omnipotens dictis: gemitumq repressit.
Continuo tacitus secum. maiora uolutat.

Stant Iouis ad solium, gemine super astra sorores,
Mente satâ æterna; quæis coctu est cura deorũ
Adlegisse pios: sumanaq; nectere diuis:
Harum unam pietatem alto descendere ab axe
Imperat: et Curti manes adsistere sacros:
Illa Iouis pauens nimbo fulgente per auras
Cincta uolat: longamq; cito dat tramite lucem:
Qualis sæpe polo ardens cadit sub nocte serena
Stella fugit, cursus subito traiecta uolucres:
Et iam Tarpeij supra fastigia templi
Astitit: inque arce extrema delapsa resedit:
Cum iuueni uisa est mentem maioris imago
Accendisse dei: iuuat ire in funus: et omnes
Præcipitare moras: sonipes sub bondare sueto
Audit inexpletum exultans: iamq; arduus iactat
Brachia: iam pede tundit humum: hinnitusq; canoꝝ
Suscitat: et uiuos scintillat naribus ignes
Est locus extructo suggestu, et moribus exans,
Parte fori aduersa celeber: quem nomine noto
Rostra uocant: primi unde duces, plebisq; magistri
Affari populum, atque edissere scita solebant

Hinc iuuenis frenis, et ferratis calcibus aeuem
Egit equum, cora effundens: hinc feruidus illum
Impulit: attoniti primo mota, fremituque fremitu que
dirigere omnes: mens et calor ossa reliquit:
Ille rapit medium campi, cursuq; citatu
Quadrupedem, uastę immittens in aperta ruinæ
Dat se in præruptum: atq; ingenti rupe secuta,
Inuoluensque, ruensque specu descendit in alto.
Ac uelut aerio præceps cum monte reuulsum
Saxum ingens in prona ruit, molesq; subactas
Voluit: et assultu rapidò latera obuia rumpit
Allisi scopuli: et percussæ pondere rupes
Dant gemitum: lateque fragor geminat in auras,
Sic tellus, cic præcipiti pulsata ruina
Contremuere fora: et longas reuerentia uoces
Templa sonant: stetit obtutu, stupefactus et amens
Intento populus circum: immotusque pependit:
Magnus eques usque immotus, torvoq; feroxque
Procursus, cladesque uiri suprema morator
Ante oculos: etiam arma tonant: etiá auriq; ingens
Instrepitat fragor: et torpentia pectora pulsat:

Currentem, diu trepidant: torrentq; cadentem:
Vt primum sonitum, atq; umbras discussit inanes
Reddita mens, cœloque dies oblata sereno est:
Commotæ extemplo curæ, cunctiq; reuersi
Eraptum ad iuuenem cernus: uiridis subit ætas
Digna deum potius uenia, fatisq; secundis:
Et decor, et mores placidi: tum clara recursant
Facta animis, tantæque recens pietatis imago:
Verbaq; supremaq; preces, quo funere certus
Occiderit: patriasq; cadens seruauerit aures
Vltro motæ obitu: et pallentes misceus in oras:
Cum tamen hunc miserum spes desolata parentũ,
Coniugis et carę fletus, natiq; uocarent
Dilecti ad curam caris, antiquosq; penates:
Tantum illum patriæ, et generi tribuisse suorũ,
Vt se se exitio, et fatis cõmunibus unus
Ivadevet, hæc inter tiquentia pectora dulcis
Stringevet amor: lacrimæq; regui: et crebescere uulgo
Laudantum: ac sortem miserãtũ mortis acerbam
Etiam confusum diuerso ex agmine murmur
Attolli magis, atq; magis: iam sparsa solutis

Turba ruit cuneis: fremitu fervit arduus aether.
Ceu quondam in silvis leni cum flamine primum
Offensæ crepitant frondes: et lenta susurrant
Murmura: mox validâ ci turbine fortior auster
Incubuit: stragemque dedit: strepit omne tumultu
Confusum nemus: et populata cacumina iactat:
Consternitque solum ramis: it stridor ad auras.
Iamq; patres, primique duum, lectiq; senatu
Fatorum augurio proceres, quique alta gerebant
Imperia: aut sacros ornabant vellere canos:
Incessu tacito cocuntis ad sortia templa
Adveniunt: cinguntq; locum, tum cætera circû
Turba premit: catusq; implet stipata profundos:
Et nunc hæc rursum hæc impulsû fluctuat agmen:
Dant fruges tumulo lætas: et munera primâ
Apponunt: pars incensis altaria flammis
Constituunt: precantq; preces: et vitæ sacratos
Describunt fines ritûs, frontemq; latusq;
Vittaque: et meritos grati testantur honores
Certatim effusi in laudes: hic nota feruntur
Militiæ decora: et murales ære coronas,

Defensumq; manu ciuem, sociosq; receptos
Ingeminant: ut sæpe acrem congressus ad ursæ
Indomitumq; animi volscum, vel cominus ensi,
Eminus aut iaculo, atque ivarum vindice dextra
Perculerit: spolia inde cauis adstantia tectis:
Vt non consilio inferior quam fortibus armis,
Sæpe locum insidijs deprehenderit: ad iuga sæpe
Inclinatam acidm, turbataq; signa suorum
Acrius intulerit pugnæ: turmasq; morantes
Vi. miuitæ virtutis equoq; obnixus ab alto
Impulerit: tu non fortili cæde tepentes
Sternere agros, non magnanimum præferre trophæa
Martia dona ducum laudis metamq; modumq;
Esse tuæ decorumue scis: Tu sæua refutas
Portenta, et stygium præclara morte furorem:
Te diui stupuere annes: te sancta cadentem
Concilium ad superum, cernentis et omnia cœli
Extulit, et pietas et uitæ prodiga virtus.
Salue certa salus patriæ: Tibi præmia mille
Sidereis collata locis: nec plura mereri
Fas homini est: aut si falo quis maior eodem,

In ceream deus ille alto demissus olympo.
Et tamen humanq quantum tibi reddere laudes
Quantum animi linguaq ualent, nõ gratia deerit,
Non amor officiose decus: celebrabere geti
Voce aui, genericque tui seruator et vrbis.
Nec minus interea locus hic, quem funere magno
Implesti moriens, facti immortalis honorem
Perpetuum, sanctumq tuum et memorabile nomen
Prosertus Inferet: aternçque aram uirtutis habebit.

EIVSDEM LAOCOON

Ecce alto terrae cumulo, ingentisq ruinae
Visceribus, iterum reducem longinqua retexit
Laocoonta dies: aulis regalibus olim
Qui sedit: atq tuos irrabat Tite penates,
Diuinq simulacrum artis: nec docta uetustas
Nobilius spectabat opus: nunc ecce reuisit
Exemptum tenebris rediuiua ad moenia Romae:
Quid primum, summune loquar? miserũne pareto
Et prolem geminam? an sinuatos flexiq angues
Terribili aspectu? tortusq iraq draconum.

Vulneraq; et uenos saxo moriente dolores.
Horret adhuc animus: mutaq; ab imagine pulsat
Pectora, non parvus fletus commixta fremori.
Prolixum bini ciuis glomerantur in agmen
Ardentes colubri: et sinuosis orbibus errant:
Ternaq; multiplici constringunt corpora nexu.
Vix oculi sufferre ualent crudele tuendo
Exitium, casusq; feros: micat alter, et ipsum
Laocoonta petit: totumq; infraq; supraq;
Implicat: et rabido tandem ferit illa morsu: ilia
Condidit ~~condidit~~ refugit corpus, Torquetia se se
Membra: latusq; uelro sinuatum à uulnere cerua
Ille dolore acri, et clamatu impulsus acerbo
Dat gemitum ingentem: crudosq; euellere dentes
Adnixus, ceuam impatiens ad terga chelydri
Objicit: intendunt nervi: collectaq; ab omni
Corpore uis, frustra cummis conatibq; instat:
Ferre nequit rabiem: et de uulnere marmor arse
At serpens, capiti crebro redeunte subintrat
Lubricus: intortoq; ligat genua infima nodo.
Abcistunt curae: chiriq; præmetib; arcum

Crus tumet: obcepto surgent uitalia pulsu:
Liuentesque atro distendunt sanguine uenas:
Nec minus in natos eadem uis effera cæuit:
Implexus angit rabido: miserandaq; membra
Dilacerat: iamq; alterius defasta crudelis
Pectus, in obliquos ut quidem corpora casus
Extremo in fletu, et genitorem uoce cientem
Circumiecto orbis, ualidoq; uolumine fulcit:
Alter adhuc nullo uiolatus corpora morsu
Dum parat adducta caudam diuellere planta,
Horret ad aspectum miseri patris: serpet t'illo:
Et iamiam instantes fletus, lacrymasq; cadentes,
Anceps in dubio retinet timor, ergo perenni
Qui tantum statuistis opus, iam laude nitentes
Artifices magni (quamquam et meliorib; actis
Quæritur æternum nomen: multoq; licebat
Clarius ingenium uentura prodere fama)
Attamen ad laudem quæcunq; oblata facultas,
Egregium sanc rapere et summa ad fastigia niti.
Vos rigidum lapidem uiuis animare figuris
Eximij, et uiuos spiranti in marmore sensus
Ingerere, aspicimus motumq; iramq; doloremq;

Et penè audimus gemitus: nos exulit olim
Sacra Rhodos: uestrâ iacuerunt arbis sonores
Tempore ab immenso: quos rursum à luce recepit
Roma uidet: celebratq; frequens: operisq; uetusti
Gratia parta recens: quanto præstantius ergo
Ingenio, aut quouis extendere fata labore:
Quam luxus et opes et inanem intendere fastum

B.E.

Ad Musas Thom: D.

Si rogat Corrona, laborumq
vita sollicitus sua Colonus,
Si Nautis opus sotis cruentes
Millos sollicitus sua salutis,
quid ni, Calliope, tibi, tuisq
sunt sacra foram, quibus placori

B.E.

Pierij Valeriani
Ad Jorgiam Petri Stephy Lehet

Quid ô quid tibi gratulantur omnes
Jorgiade! an iuuat esse parentati
Nuncq; Gnathi patris? o sacer ut meus
Atq; idem insitiens rore infacetum
Si adiungi domus hic tibi arbitrat
Qui tua satis indole nutribas
ô magis insitiens, magis infacetus
Si patri putat huic tuo, & rubenti
Jamq; illi domus additus genero,
Qui suo satis inclitus iugum ... nutet
Dat nō accipit unde sit beatus
Quod si cui licuit bonō omineri
Atq; hanc dicit parentum beata
Quod tantū induxit superba sydus.

Cuius dum omnium
Lachrymis deprecatus eo
Danieli Barbaro P. V.

Sacram.
Barbarei
Thespiades?
Cingite fronte
Floribus omnibus
Orbalijs Paphijs
Laurigerisq; coronis
Nam sonit hic bene barbiton
Suauissimis modulationibus.
Egregijs adeo ut data nobis
Huic uox aurea plectra serenb.
Aonium ut docuit puero melos
Et citharam bonus addit Apollo
Indole captus et ingenio
Hanc Atrides ut ture sacris
Cingite protinus alma
Pierides nouis
Pootam.

Coly Calcagnini

Eiusdem

Lesbia Cultus

5 ustulit, et gemino[s] amisit Lesbia nato[s]
Pro dolor, huic tellus, hunc mare sumpsit
I lla domi Cultus, erat illa in lectore Cultus
vt Philomela solet, ut solet Alcyon.

DE nemesi

S um Nemesis, hominu cubito res metior ocr.
Ne cui quis adsedeat limite, proxima sero.

De Leonida Lacone

P ersa Leonida gradus despexerat artus
Atq[ue] hos iniecit purpuream chlamydem.
T um vero inclamat Stygijs a sedibus heros
Abijce, et hoc munus proditor accipiat.
G randi decus tumulo clypeus. Dona abijce Persis
Abijce, ut ad dictum mox Laconis eram.

De virtute Laconu.

L ugentem socios natum in discrimine belli
oppressit ipsa parens, immemor esse parens.
L egitimos si quidem fortes Sparta inclyta nouit
viribus et pugna, nō patria et precib.

De Carolo Cæsare

C audet ferox caly magni vrgnator olympi
Et tua in arce deos, primigeni iuuet
C erta fretus hasta legis et cæsaris arma
Si tentet celū iura timere soror.

Incerti autoris de quada imagine

S olus Alexander nō et finxies et Apelles
Hæc si vidissent secula prisca manu
At, vt si forte ambos ea secula prisca tulissent
Ille suū furon. pingeret, iste dolos.

B.E.

De quibus dã diuæ imaginib⁹ adilon

Si tibi religio cordi, sinceraq; uirtus
Ne dubita quos hic conspicis esse deos
Humana hos genus non sunt cõmertia lingua
Tu lapidos nullu numen habere putes
Alloqui hæc certe uocalia marmora uerum
Humanos supros nõ licet ore loqui.

De ijsdem

Credibile est hominis finxisse prometheon ingeno
Et lapide hoc ductos si patet esse deos.

Paulus Bombacus de ijsdem

Iubrica uidisset quisquis Phorcynidos ora
Iu duram ab silicem fama abijsse canit.
Digna fide, res est. nisi hæc simulacra tumido.
Quilibet emoto lumine membra rigat.
Et nisi præsentes essent in marmore diui
Iam stans gelidus marmor tarda lapis.

Grapaldus

Addit animã, artificem superas, sed cætera uincit
Lingua riget, poterit lingua soluta loqui.
Cui bene portenti signis descendit ab alto
Spiritus, ut picta eligit una deos

De ijsdem Gaspar ursinus

Ne mirare loqui nõ posse hæc marmora, cum hæc
Magna sat est, missa ut sint tibi uelle loqui.

Franciscus modestus de ijsdem

Hinc minor addiscit quid iam natura docebat.
Et stupet artifices hoc potuisse manus.

Io. Capito Arretinus

Si fieri, Andrea potuisset spiritus arte
Iorgemini hoc spirans marmor numen erat,

Janus Vitalis Panormitanus

S culptores prisci faciebat semper at unus
Sansonius nostro tempore fecit opus.

Lucius Gabriel Rubimontius

E st deus, et non est, Deus est, qd uincit uiros.
Nō est, qd tacta marmora dura rigent.

Ex ijsdem

A spice, tu dicas credas ĩ marmora uersos
Esta uel in magnos marmora uersa deos.

Adolon,

A spicis ut uiuant dicti de marmore uultus
Et careant solo numina facta sono
Non decet hos uocem Sansonius, et satis esse
Credidit hoc credo marmora posse loqui

Adolon.

S i posset addi animam sic marmora uiua loquunt
Hoc solum artificis non potuere manus.

Franciscus Strillus

N umina sunt saxum hoc, nō sunt hæc numina saxū
Hoc tū in saxo cernor utrūq; licet.

Antonius Thylesius

V ina deum spirat facies, in marmore uultus
Aspice, nō caput hæc, nō mouet illa manū.
Et mouet, et loquit, sed uerba audire deorū
Nō datur humanis auribus at superis.

Elogium Epaminūdæ ecclis calcag.

Si primū inuicti uicti cessere Lacones
Sunt Leuctra adhuc testes mihi
Legib. inuitis posui iudicia signa
In unius manum gentis.
Cum proscripta foret dura optio, patriæ uel
uel patriam, me malui,
Sed patria maligna ultrō misserata uicissim
Me salua salutem maluit.

Ioānis Secūdi ostagiensis Basia Deūm

Cū venus Ascaniū super alta Cythera tulisset
Spiritu Ioniis imposuit violis
Albāq; rubos circumfudit q; rosarū
Et totū liquido sparsit odore locū
Mox uetus animo revocat Admetus ignes
Motus et irrepsit tota sit ima ossa calor.
O quotiens voluit circūdare colla nepotis
O quotiens dixit talus Adonis erat.
Sed placidam puri motus turbant quietem
Fixit iuuenis basia mille rosis.
Ecce calent illæ, cupidaq; ora Dyonæi
Hura susurranti flamine lenta sunt,
Quota rosas tetigit, tot basia rata reponit
Gaudia rebibit multiplicata dea
At Cythera natans niueis per nubila Cygnis
Ingentis totus terra petit orbis honos
Triptolemiq; modo sparsis ocia glebis
Sparsit, et ignotos terruit ore sonos
Iam Cnidon Cypris felix nata est mortalibus, aegris
Iam Paphon Idalia missa medela fuit.
Sed aluit aeterna miseros moderamina flamma
Humida de gelidis basia nata rosis.
Et nos ergo pii nostri quo nulla canuntur honores
Nota Mediceæ Laura iuga modis ouet.
Et memor Aoniæ sortisq; de sorte sonatæ
Mollia Romulidæ uerba, loquetur Amor.

Basia y

Vecana quæ uitis ascendit in ulmo
Et tortilis hedera
Bracchia procerum stringit amicta comis
Tantus Neæra si quis
In mea noxiis. prosternor colla lacertis

Jali Nerea si queram
Candida si pectus nexu, tua colla ligarit
Jungeris si cura
Jue mi nec curis, nec amici dolus Lyci
Sopori aut amabili
vita tua de sparsero dulcedine
Sed mutuis in osculis
Defecto ratis una duos portarit amantes
Ad fallidam dotis domum.
Nox si odorato campos et serpentum ver
Producemur Procedemus i locas.
Semper ubi antiquis in amoribus otium
Otiosi inter nobiles
Aut ducit cursus alterna ut carmina lectio
In valle catat myrtea.
qua violis, rosis, et flavicomis narcissis
vimbraculis tonabit.
Illudit cauri cornus et cupitae sesamo
Topidi sinus sibilat.
Aeternis Zephyri, nec nemori saucia tellus
Jecunda soluit ubera
Jurba beatus nobis assurgent dies
Jra Aeacidae Troiae. sedilis.
Jrae Agenoridae prima nos sede locarat
Nec ulla a matre cui Jovis amatrici Jovis
Praecepto cedens indignaretur honor
Nec nata Tyndaris Jove.
Basia mi
Da mihi suauiolu dicebat blanda puella
Si mihi talis mox mea labra tuis.
Hoc volui simulo, et tristius anguis resultat
Ora repente meo, nolli ab ore procul
Ne hoc suauiolu dare, luxi mea, sed dare tanti
Est dilecta tibi basia mille mea.
Basia iiij
Nil dat Basia, dat Neera nectar,
Dat mihi animae suauia clara,
Dat Nardum, Thymum, Cinnamum
Et mel quale nigris legit hymetti
Aut in coryciis apis roscidis.

Ah hic virginis et inde coortis
spiritu vivimus tegitur in arbre quassillo,
ac si mutua mihi accenda dolorem
Immortalis in his repente fiat.
Magnum Epistolis fuar dolorem.
Sed tu munera pares, pares tali
Aut mecum dea fac Horam fias,
Nos mensas sine te volo dolere,
Nos si me rutilis frequens repens
Excluso Jovis vi, dolorq cogat.

Basium V.

Da me mollibus hic, et huc lacertis
Adstrictum premes: immorsa tuo toto
Collo, pectore, lubricoq multa
Reponacis humoris Horam nostris
Componensq meis labella labris.
Et morsu, potius, et gemis remorsu,
Et linguam tremulam hic, et inde vibras
Spiritu animi fugacis aura.
Mollem, dulcisonam, humidam, meoq
Africum misere Horam uta,
Haurias animam meam caduca
Fugacis nimio calore cocta,
Cocta pectoris impotentis estu.
Et dulcis mea Hora fugas
Et labro pectoris laborantis ostro,
Infecta spiritus mei medullas.
O Jucunda mei caloris aura
Tunc deo, dolus est Amor dolusq
Et nullus dolus est Amor maior.
Si quis sit est Amor maior
Tu tu sola mihi es Horam maior.
Sed si qua est dea, si deus qs usq est
Tu Horam dea es amor maior.

Basium VI.

De mollior rosa hic basia mille fraiscens
Basia mille deg, basia mille Jub.
Et plus numera, fatear, Jucunda Horam
Ex flori memore sed nugis vellusamans. - amor.

Cui laudat Cererem numerat Jugor Arcis?
Stramen in impia qui numerauit humo?
Cui tibi Bacche tulit pro centu nota racemis?
Agricolam qui deum quing posoit opis
Cum pius inrorat sitientes Jupiter agros
Decidua guttas nō numeramus aqua.
Sic quod cum Borea nimbosus inhemat aer
Sumpsit et irata Jupiter arma manu.
Grandine cōfusa Jouis, et cærula bullat
Hesperius inundat quot sata, quot lacus.
Sed bona, seu mala sunt desuper uberima cœlo.
Maiestas domui conuenit illa Jouis.
Ju quod cum dea sit, diua formosa cor illa
Cuncta & cognatū qua ruga ducit iter.
Basia cur numero (cœlestia dona) rebellis
Nec numero gemitus dura puella meos?
Nec lachrymas numero, quas per faciemq; sinumq;
Ducentes riuos semper ebria agit?
Hæc numero, uel et illa noua numerabo, prosit
Innumera, innumeris basia pro lachrymis.

Basia vij

Quis te furor Neæra
Impia quæ iubebat
Sic inuolare nostram,
Sic uolucare pugnam dura linguam?
Frouiente morsu?
An quia tot unus abstt
Dentes pro omni gressu
Penetrabilis sagittæ
Rami uidentur, et sis
Ni dentibus protenus
Exercas nefandum
Morsibus noxia in illud?
Quo sept sole prima,
Quo sept sole sero,
Quo & decies tota tunges
Versa q amanti ora?

o si numeros lachrymas numeros licet o scelus, sed si
Nō numeros lachrymas geminā nō numeros.
Et mihi da miseri solatia cuncta doloris

Laudes tuas canebam.
Hoc est Nocte nosce
Hoc illa figura nostra est
Qua tortilos capillos
Qua fortulos ocellos
Qua colla molliculla
Qua lactas papillas — o venustulla nocte
Molli fer astra vorsu
Vbi Jovis calor
Coelo invidente vexit.
Qua te meam salutem,
Qua te meamq; vitã?
Animam modo & lucem
Et te mos amor
Et te mos lepos
Et te meam Dionem
Et te mea columbam
Albamq; turturillam
Venor invidente dixit.
An est, an est hoc ipsum An vero, an est id ipsũ
Quod te iuvat superbe
Informe multis illi?
Quam lascivae nullae
Formosa posset nosci
Ira timor tanta.
Quin semper hos ocellos
Et qui sibi salaces
Malum docent dentes
Inter suos amores
Balbutiens vidit
O mea superba forma.

Basia viij

A. Centũ basia centies
Centũ basia millies
Mille basia millies
Et tot millia millies
Quot gutta Siculo mari.
Quot sunt sydera coelo.

Iste purpureus gena
Iste turgidulus labris
O colle q̃ loquaculus
rem Parem stirpe inspexi
O formosa Nocem
sed dum totus inhaero
Cunctatim roseis genis
Cunctatim rutilis labris
O colle q̃ loquaculis
Nō datur tua cornix
Labra: nō rosas genas
O colle q̃ loquaculis
Mollis nec mihi risus.
qui volet nigra discutit
Cœlo nubila Cynthias
Vacatum per aethera
Q̃ mathis in cyaneis micat
Flavo lucidus orbe.
Sic nutu omnia aureo
Et meis lachrymis genis
Et cura animo meo
Et tristitia pellit.
Hoc quæ sunt oculis mei
Nata proelia cum labris
Ergo ego mihi nec Jovem
Rivalem potero pati
Rivalis ocelli mei
Nō fient mea labra.
Basiū. ix.
Nō semper unum da mihi basium
Nec iterum blandis sibilla risibus
Nec semper, in mea vnda
Implicitū mantua colla.
Mensura nob. Sit sua dulcib.
Et quod montes arenæ afficit
Fastidiū sic triste suum eam
Limite proximior ducat.

ter trīa basia

Cū te rogabo basia .f. nouem
Iudeme septem, nec nisi da duo
Primum alterum nec longa nec uelim
quales tulgore Deana
Dat casta fratri, qualia dat patri
Exporta nullos de rata cupidines
Mox e meis lasciua ocellis
Current procul forte molliculo natitate plena
Et te remotis in penetralib.
Et te latebris ab abdite sub intimis
Sequar latebras usq in imas
In penetrale sequar reposti
Prelamq uictor cerniculus in mea
Vtriq; bracchia iniecto manus
Rapiabo ut imbellem columba
Vnguibus accipiter recurues,
Seu deprecate uicta labris teres manus
Ceruiq; totis pendula bracchijs
Vincam me septem locoses
Basiolis cupies inepta
Erratis: illuc enimuero ut ocellis
septena iungas basia septies
Atq hoc catenatis lacertis
Impetrā fugitiua collum.
Dum soluta omnibus osculis
Iuncta dos & uenor tua
Te spiris poena eadem
Crimine uelle pari subire.

Basia. X.

Nō sunt certa mea mancat qui basia mentem
Vida labis, udis essis uda ~~labissimis~~
Nec sua basiolis nō est quod gratia siccis
Fluxit ab his tepidis sape suo ore uaper.
Dulce quod est oculis nutatib. osculа fonte
Authenticū Jui domuisse mas
Seu iuuat ore toto, totoue incumbere collo
Seu micis humais, seu sinuj sinu.

Et Iota[s] liuor gena[s], collumq; notat
candidiq[s] humor[es], cādidiq[s] sinā,
seu labia quercula tremula turbabant suffore lingua
Et mi[se]ror diua[s] iacta per ora dea[s].
Iam q; peregrina diffundor corpus in herba
Langueo in extremo cū mihi dulc[is] amor.
Me breue, me longa capiet laxura, toraq;
seu mihi da[s], seu do luxo mox basiolet.
Qualia sed Iamo[s] nunquā mihi talia reddet
diuersis quāuis cubet utraq; modis.
At quom dicet mandata figura suorum
Legem submissus audiat hāc oculis
vt quot utraque prius data sunt, tot basia solus
Dulcia mutuet, totidemq; modis

Basium xj

Basia cauta nimis, quidā me ludere dicet
Qualia negosi nō didicere patres.
Ergo ego cum cupidis stringā tua colla lacertis
Lux mea, basiolis imminorq; tuis,
Anxius. exquirar
Solicitus rapta quid de me gaudia loquatur
Isse queā aut ubi sim nix nō meminisse iuuat.
At uidit te, nisi formosa puella, meiq;
Hic collū niuea cinxit, et inde manet.
Basiolumq; dedit, quo nō lasciuius unquam
Insonuit matri Cypria blanda suo.
Et quid ait, metus, turba decreta seuera
Causa mea tanti competit ista foro.

Basium xij

Quid multus remoueris hic iudicis
Matronaq; puellulaq; casta
Nulla hic fastra dea[m] iocāta cano
Quod nō discipulos ad flagella
Thrasutes ligat in scholis magister,
Iouemq; cano basiationes
Castus Iunij chori sacerdos
Sed multus adhibens modo remotos
Matronaq; puellulaq; cuncta
Ignari gaudia forte mentulati

Nostros ne lacidini figuras
Nulla hic carmina mentulato, nulla

Verbū diximus euolate uoce.
I te hinc, ite procul molesta turba
Matronæ, puellulæq turpes.
quāto castior est Nōcera nra,
qua cortē sine montula libellū
Mamurr̄a sine montula puellam.
Basiū xiij
Langnidus ē dulci certamine lucta, iacēs
Exanimis fusa per tua colla manus
O mihi in arcanū cōsumptus spiritus ore,
Flamine nō hotrat cor recreare nouo,
Iam stygē ante oculos, et regna carentia solis
Lunaq; anosi cimba Charontis erat
Cum tu suauiolum educens pulmone sub imo
Hausti iccirco irrigūm labijs
Suauiolū stygia quod me de nocte reduxit
Et iussit iacchea currere nauis aquā.
Et trauī, iacchea nō remigat illa carina
Flebilis ad manes iam natat umbra meos
Tarsi anima mea uita tua hoc in corpore mihi
Et dilapsuros sustinet articulos:
Quā, tamen impatiens in pristina iura reuocor
Nisi per arenas rititur ostia cuis
Ac nisi dubia forte
foueat ab aura
Iam nisi, fortē nota foueat ab aura
Collabi cōpti desinant articulos,
Ergo age labra meis immungi tenacia labris
Assiduos duo spiritus unus habat.
Bonce ingressi post trina longa furoris
Unica de gemino corpore uita fluat.
Basium xiiij
Quid frater mihi flammea lasciuus
Iam nō te nolo basiolū dura
Duro marmore durior Nocera,
Tarii ista ego ut osculationes
Imbelle facia superba uiras.
Vt nouo torpeā positus supinus
Portūdam Junicas mea sub tuas.
Et desidero funus inane

Sabella mihi est nutrix nomen
quo fugis romane nec hesperio'
nec nega mihi Cammarum Catilla
et iam te nolo basiare mollis
Mollis mollior anseris medulla

Basium XV.

At dulce ridet Sabellus per tempora nomen
Stabat in exitu pulcrum decora Sinu
Cum spatium Sparsos nidos in forte capillos
Luminaq argutis imgerta notis
Et cammeo Sardi gemmis et dignas matre papillas
Sorit ab antigua tela remissa manu
Ing tua cursu ocelus lucrisator ubras
Mille tibi fingit basia mille modis
Quid Succo tibi myrteo, cybino q liquore
Pectoris, affandit ista sub ima tui.
Iurauit dos omnes, venerem Sarentum
Nil tibi post unguam uella movere malo.
Et miramur adhuc cur tã tua basia frangent.
Puraq cur miti, Sorgur amor lacte.

Basium XVI

Latona nimeo Sydere blandior
Et stella veneris luciferior aurea
Da mi basia centũ
Da tot basia quot dedit
Vati multivolo, Lesbia, quot tulit,
quot blanda venus quotq cupidines
Et labella ferentes,
Et vostra genas tuas
Quot vitas oculi, quotq nocens geris
Quot sinus, quotq motus, quotq ferenis.
Mixta gaudia curis,
Et sustinia amatu.
Da q multa meo speculo portas
Inscuit Inscuit noctis dum manus dei
Et q multa spectra
Conservauit in aure,
Adde blanditias verbag publica
Et cum secuerus murmura sibilus

Risu non sine grato
Gratus ne sine morsu.
Quales cheruia garrula ~~protet~~ motibus
Alternat tremulis rostra columbula
Cum se aura remittit
Primi bruma Iouis
Incumbens ne mihi monti inosi gene
Hue illuc oculos volui natali
Ex anguino lacerti
Dic te sustinuam mihi.
Stringam nocibus te te ego brecchijs
Frigentem calido pectore comprima
Et uitam tibi longi
Reddam affamine lusi.
Donec succidimus me guod spiritus
Istes roscidulis, languet in osculis
Labentem lacertulis
Dica sustine me tuis
Strictis nocibus me mea brecchijs
Vulcens tepido pectore frigidi
Et uita mihi longi aflet
Flabris rori suauis
Sic cui mea luxo tempora flendi
Carpamus simul en iam miserabiles
Cum ego ora genas
Et narbo tabet, et necem.

Basium XIJ

Qualem purpureo diffundit mane colorem
Quæ nos nocturnis roris. inmaduit
Matutina rubent domina sic oscula nostra
Basiolis longa nocte rigata mihi
Aut cum facies niueo cælum coronat
Virginis et cælum cui tenet alba manus
Talis nouis scis cum subsilibus arbor
Et statonis et ver cum simul arbor habet
Me miserum duram cui flagratissima iussis
Oscula de thalamo cogor abire tuo.
Dum tibi me refert noctis obscura quies.

∴ colligē

ò ~~Salton~~ talis cum luce formo à rubore colorem

si tamen interea cuiusq; basia carpent
Illa mois fiat palliditas genis.

Basium XVIIII

Cum labra nostra cernert puella
Inclusa circo cádida corona
Vt si quis ornet arte curiosa
Coralliũs signũ baccis eburnus, eburna signa baccis.
Fauisse fertur Cyprus. et gemundo
Lasciuientes euocasse amores
Et quid iuuat dixisse purpuratas
† Vicisse lilias ad trocan labellas in sola palladium labellas
Sub arbitro pastor cũ Nearo Et pronubam nigri foliis sorore.
Hoc anteuellat arbitro pörtu.
At uos furentes ite in hunc pörtum
Et dira plenas tela de pharetris
In illius ſmedullas tenellas
Distringite acres perstrepente cornu,
At illa nullo pertimescat igne,
Sed tacta pectus plumbea sagitta
Torpescat imas cõgelata fibras.
Euenit. imis uror in medullis igne
Et torrido fauor liquescit æstu
Tu fulta fultus asperis fruticis
* Et cautes, quales aut orgyas sicanus Et cautes, quales aut maris sicani
Aut Adria unde tumidit æstuosus Aut Adria unda tumidit æstuosus

Basium XIX.

Mollibyse uolucres, quid adhuc thyma cana, rosasq;
Et rorem uernæ nectareum uiolæ
Lingitis, aut florem late spirantis Anethi
Omnes ad dominæ labra uenite mei.
Illa rosas spirat omnes, thymia omnia solus.
Et succi uernæ nectareum uiolæ.
Inde procul dulces auræ spirabit Anethi
Nam risi uenis illa madent lachrymis.
Ocyalis madent iuuenis fragrante capilli
Quales utero liquor ex cocidis erat.
Nectare cæsario, medicatus, et aere puro
Implerat factus uersicolor sinus.
Sed mihi iuxta meo labentem, mollia labra
Ingratæ socium ne prouidete fauis.
Non etiam totos auide distringite collos
Arsuræ domino, ne sonet ora mea.
Hæsit impressans niueis sicelonibus labris
Garrulus imbuit triste fera protinus.
Heu nil et simulis compunxit molle labellum
Ex oculis stimulos uibrat, et illa parat,
Cordite nil nobis petiit uulnus mulcta
Leuiter inuenies molla lepentis opes.

Impressa Lutetiæ
Iuxta Bibliopolium Hermanum Gormontium.

Postumus in Gallam Bon.

Quæ frem consuis inretita frodidit?
Impia quid profugo praefers pia sacra parenti
Deuotumq; rapi fasq; piumq; putas
Accea duplex pietas uel ab hoste probata est.
Alter ferri dos alter fert fratrem.
Imo flamma inquit cum ea forte obuia, cape
Parce onori, et genitor ne cadat, ure duos
Ah misere admonitus tanti modo criminis hospes
Mecum inquit habes tu quoq; Rhenè tuam.

Angeli Politiani de amica

Candenti nimium me petijt modo Julia: vobar
Igne caret nimium, nix tibi ignis erat
Quid nimium frigidus? nimium tamen ureret herbas
Nox potuit membris Julia missa tuis.
Quis locus insidijs dabitur mihi tutus Amoris?
Frigore decreta si latet igne aqua?
Julia sola potest nostros extinguere flames
Non nimium, non glacies sed potest igne pari.

Ex Eleth. Julij pontif. max.

Cum moriemonta tui Jot Jule relegueris urbi
Ligusti nullo gratius hoc tumulo.

Adrea Marmis.

Accersam Chycorum praemorti cui cygnus. Cauum
Fluxit ab alterius facta soluta vnus
Miranti, sic illa. retro percussa refundit
Pixes odoratis parte priori patet.

Lod. Ario.

Vna vincamus sed sic vincamus amici
Vna vt diu possimus vna mori
Et dum nos fata sinunt iungamur amici
Sumus, sciantq; dij gd diu esse no sinunt.

Sint autem de Marullo Tarchoniota

Lugent Amor, defleat Maurus. suspirat Apollo.
Quid tibi Luctus causa? Manilius obit.

Lod. Ario. Ad Jemot Gob Gondolon

Et cui pure, impune dixi cum fonte rubetum.
Callemache, o dixi scripsit aut ore. pater.

Nb ob in Epigramma libr. emptrassis. Scripsit no set alterius autoris at ore magis cõ. M. Ant. Sabellicum. id nullo alias sub alio nõe reperiunt. Quam rem nõ memini

Mollib. Alcyppus. uerdtia sorta poristis
Primitias colli fert tibi, Faune, sui
Vt uidi hue amoris sumo de monte cucurri
Aspice percusso q tibi corde loquar.
Nüc adeo si sæpe tuos cætamimus ignes
Aspice opem flammæ tu quoq; dure, meæ,
Cum tua dispositis comprimet cornua sortis
Hæc puero dicas, ut tua uerba ferat.
Alcippe infelix, misere quid prodis Iolam.
Heu heu quæ causa proditor ipse tui es.
Mi unum quæ portas tibi si bene nota fuissent,
Exemplo poteras cautior esse tuo.
Nec reflorescit quæ iam cecidere genistæ
Nec redeunt qui iam fraticeti duces.
Quod si nulla tui tangit te cura puellæ
Ah saltem cæsæ parce puellæ tuæ.

Eiusdem.

Nec malæ Iolæella Iuo ni semper in ore
Ipse tuor facib. cum pharetrāq; uacet
Nam quoties ego te aspicio totus mihi perdis
Vapulat, heu furor, et pharetra, et facib.
Sed bene Iolæella tuo ni semper in ore
Ipse uenus uiolis cū cassidē sedet.
Nam quoties mihi perplexa das basia lingua
Das totus ueneris, et cassum, et uiolas.

Eiusdem

Lycida fugit tempus lasciui, lude, iocari,
Sunt dolor, et lachrymæ semper in insidijs
Puellū credas, quod tamen dicimus, uera est
Cū traximus uitam nō mora, sed mora
Lycida manū, da Lycida manū, nocte, imprime, stringe
O ueneris facies, tactilis o facies
Iunge labella labris, est, iunge altius, insere linguā
Sic ah sic facies oscula molliciæ
Vbi cruris nō ora xi, pro millibus unā
Basiolam da, quo se consumant animæ
Sic ah sic animæ misceantur, uertimur ambo.

In te ego, tuq; in me, dulcet famam movimur.
Non movimur, vita sed vimus desimus, in te
vivo ego, tuq; in me mollius, et molius.

Eiusdem Iouius.

Dicite cur nivos Nymphæ fugiatq; Amorq;
quid Iaunus, quo sic dolificatur habet.
Cornua si mihi sunt, sunt et sua cornua Baccho
Inq; suis vocat hinc ora suella suos
Ignea si fros est. an non Iovis ignea Phœbe
A clymone pulsus no tamen ille Deus est
Horrida si facies, trux est, nocturnus. at illo
Sic etiã Thetidi gratior esse solet.
Barba nigret, genus turpe fruatur, deceat improba saga
oscula barbato Pciamira viro.
Asperum villosq; exurgunt pectora setis
Nil ideo mitis est Hlia quæsta Deus.
Capripedem arguitis. quid claudo turpius. At tu
Nitidissi claudo Cyprida fulcra deo.
Dorsq; si gena mea pars est no mihi pudicæ
Exemplum ia calo; quod capreus habet
Sed deo nimiũ mortalia facta sequuntur
quæritis à magnis munera parua deis.

Ad Iouium.

Ætheream Pigrã tui Triadi.
Accola Cæspedum breuis Camilla
Dic Syrna tibi deliciat pectora
Ne mirer tri Iouiũ gratam
Hã quidem alterutra potest adhuc te
Parte admittere cilicio admirari Iov.
Iamtidem positis sudet saligna est
At post hac tibi dirus pollicet
Demoriam effigiem tui pudicam
Et crassam bene circiter trientem
cum, iam facta capacior Iouio
Cana cum capulo tua nomine.

* scomperdam lege potius hic vt. i. verbo scoppidam alluxerunt est.

Q uotiens Eridani medijs in fluctib. Aconn.
Pulchra revocat Galatea pedum iuvat aquā
Et Caterā minatur dracā Corcyreā Galatea
Postremā Alpina cādidior nive
O cerni dixit Garru nō Cornitus annis
Ipse Suam hic gelidis Cygnida fudit aquis.

Jacobi Sadoleti Matronis manib.

C ernis quos dederis mihi mater adempta dolores
C ernis, quōs miserā lugueris in Cacubo mis
Nil sine te gratū fuerat mihi, nil mihi tristo
Ex rēm cumulo te sine cuncta placet.
I psa etiā mihi displicco. Sua fata videbar
Cui potui. et fatis nō comes ire tuis.
Ipsa vidi pleuchen, suprema in morte labantes.
Sublatosq; in me tēq; querentis oculos.
Te nē etiā audiui me verba vocātia nullā
Edere cum posset frigida lingua sonū
Et potui supremā tibi reddere. et ipsam
Te linquente animā linquere nolle animā
Absit cuncta tali finire cū vita nec ipsa
Heu tua mors potuit nō memor esse mei
Chara vale et pia Shuca (tuis quā iuncti mus umbris)
Sirgs amor superest) cōsule chara tuis
Vtq; nihil de te mihi tempora dixit in illo
Hunc quaq; (me miserā) mortua mēr ama.

Carlo Canano.

Q uā Laetos hominū coetus, lucemq; fovere
Pollens obliquis cū luminib.
A tq animi instas semper motionib., illos
Indagans vigens insidiosa modis
I nsidias et fallax suo cui crimina cordi
Et quocunq boni artifex. offenderet.
H os tibi dat geminos Stygijs ingentib. anguis.
Et sparsit tristi lumina felle Lycon.
I n gropib. lonuis oculos auertit nocentes
Intrāq; cum nimio vellere bassat ouis
I nfantes potius sepulcro, atq antra Corybas

Jundtaq̃ sanguinos Thuchhus arua foss.
Illic inficias turpi lucet aequa tabo.
Et noua sanctis dos documentes tuc.

Eusdem.

Judimus acrijs postq̃ uerba irita uentis
Nostrq̃ nusco quis premia pastor hot
Hic suspensa alta genebris fistula sinus
Musarū dulces promeret docta sonos
Jmmanes sic uestra solent ad fabula fauci
Et uos nō uobis mollificatis agros.

Eiusdem.

Nymphe, quid uirides saltus, quaq̃ abdita lucis
Humano colitis nō abeunda pede.
Nō uos, ut figat denses descalcet abeuntes
Antrū, muscoso, limine fixa solo.
Lotifer imbi quācus nec lumine passim
Vsta premat longa sinus arua siti.
Mollia mox uos coluit qui semper honores
Cuius dedit sacros Thebus inire choros
Jam dudū grauibus morbo torquatus in artus
Extremū in mortis limina fouit opem.
Ergo herbas. succosq̃ simul proferat salutis
Et medica quicqd Cynthius arte habet.
Nō deus exiguis abnuit nā gloria factis
Vos uos incolumes restituisse deos.

Alcon

Quod nō fallaci diuum deluserit aucupa
Spes animis, et solitas terra ministret opes
Quotquot onerat largo florentia ramo
Mossis, et optatis frugibus horret ager,
Certa dat hoc magnā certi formosus Iolas
Spicea, fert dulces filia parua fauos.
Quamprimū Sorte cultus nitentia aucupa
Jungit odoratos bicuba saepe focos
Adsis magna parens, uentos plumasq̃ sonantes
Pelle procul nobis anue, Dea, fugis

Fracastorij q̃ sequū

N aidos huc Gibertę sibi Borcadis antro
Et qui muscosa fons cadit è tapete,
s aeruore, tibi ut cum et fons cõt antri,
Et quidq; Deus ad tua sacra uoni.

Hesperię rupes subiectaq; ~~th et~~ Liburna Thusci
Quę supera Senonų alluit arua lacus.
A nimitę agrestem dum uotis pauperis orem.
Et mitis Ligeris cespite tollat humus.
Nec herba fruit, ethę idoris, et floribus ornat
Et Gibertę tibi rustica sacra facit.
A ft olim auratam nimios tibi tauros ad aram.
Cornibus auratis victima magna cadet.

Et sacer est, et habet spiratq; suscitor aurę
Hortus, et est nullo gratior umbra loco.
Et nusquam est etona magis et felicior arbos
Pulchor Hdonię tus, pulchor apollo tus.
Hic canor, et Ioniam posse excercer camoen
Ille docet sanctę qui mihi semper erit.
Hic herbas succosq; tuos animq; relinquens
Thebę solos musę tu quoq; amare magis

Hos catulos genus audacę de stirpe leonum
Depulsos tonoris nuper ab uberibus.
I arans alit, somnatq; tibi Gibertę Carolus
Signa lycę matris, Iosida fatis habet,
Et puer interea, et catuly tua munera crescent
Crescentem sobolem tu tibi sancte tuę,

Et Laurę, et citrę huc Ioniae de matre reuulsam
Gibertę sacrą Ligurię utrinq; Ioni
Hąc Venus, hąc illam iuuenis Semeles Hpollo
Ne uocet Lydus, ne uocet ęt gela
Ie quę boreę niuea rura ab arua
Iam gelidę tonoris flabellis affer ag uas,
Tumq; fors die sancte humili tibi mitia dona
Cum uenies toto seruiet anna tibi.

Fuit auctor Ioannes Cotta

Antᵒ Thebaldeus de Eodem

Pulchro hyacinthi nato mage pulchor, et ipso
occubuit hic Hic tenditur quem
torius iacco
Cur nō flos surgā queris ni
mis ap̄ta terra loco
Ipsa etiā terra forma
fortuna mea est.
Sed tibi ne hospes fletu si
turba molestet
Forsitan et nouus flos nouus
e tumulo
Nescio quis hos prior
dē hoc questus est
non exposuit, at
mihi magis probatur (etiam)

A dolon

Me longi effigiē uenaſtorem
Narciſſo uel Apollinis ornato
Parcarū Lachesis nimis ſeuera
Iſti funerium. dedit ſepulchro.
Cur nō floſculus ex eam requiris
Cum Iamō ſuos ſuos decoros
Hoc Tellus nimiū auida eſt uiator
Noſti factā ſenectutē amoris
Quod ſi lachrymulis tuis madeſcet
Forſan floſ nouus ibit ē ſepulchro.

Io: Leonius

In Lauri Daphnen tam docte effinxerat Aleon
Naturæ ut quiuis eſſe putaret opus
Vidit amens Iocan, et ait: Daphne en mea rami
Exuit arboreos eſtq; ḡd ante fuit
A gnoſco uestes, ſtamas, memorabat: et amens
Vngebat colores ad ſua uota gradus
Vt propius ſtetit, ingemuit, dextrā uerenti
Daphne iterū in Lauros: hoc mihi uerſa nocet.

A dolon

Quā celebrat Thermas Echo: et ſtagna Aſia Nym
Deludit uoces ō cauā ſaxa meas
Si quæritur hinc Narciſſum extincto ſimul illa moratur
Si queritur, hinc quæritur, ſi gemo: et illa gemit
Quis nā clamor? Amor, quis nā furor? uror, an Echo
Echo, quā grauiter pœna in amore? more.
Exſpecta Narciſſū? iſtum, quā cauſa moraḋ
Oraḋ. Non ne hic dum uenabit? abit
Aſſeuerat, fuerat, Nē iſtic? hic, quem fugit eſt?
Iſte, etiā mē nūc, quod malum amant? mant.
Nō uenit, uenit. quā ſpes. ades. Victur amo
Amo. victor ero prodigus eris, eris.
Sunt fuci fragiles, apis his munera, cris
Quis docet hoc? Echo. cur bene clamat, amat.

Coelij Calcagnini

Pulſum, examen apum Pharetra ſi meliuſ em
Et nūc in Pharetra clauem mella ligant.

At Ju hostes ne tuge licet fabulæa molla
scilicet hæc inter spicula nata puto
En sua spicula hostes accudit ad spicula Amoris
En stupor ipse in ferá mollit uenena Cupid
Petri Actiaioli.

Ergo para lusus, et proelia grata minito
ofá tolú quo te uulnerat ille puer
o geminas elysios, et elysio telum excipe. dona
Peredet a tergo debilis hasta manu.
Hieronym. Fracast. In obitu
fratris ad Battú.

Batte animos quándo tristis, cum fata Lucan
Musa petist. ego nó sortem, casusq; supremos
Ipse meos tenui solabor carmine fratri.
Et tecú dulces natos, quos funus acerbú
Absulit, eterna et fúnter caligine texit
Conquerar. et saltem tenebris, et nocte premmj
Quantum ossa est nostra, missorú nomina demá
Hos ego, nitè dum amború de more parentú
Suprema, celebrabo. atq; ipsis dona sepulcris
Instituá. spargamq; crocum, et bene olentis amomi
Narcisiq; sup flores: iuxtaq; cupressus
Ipse seram: nostri monumenta futura doloris
Quid potui dum uita dies, auraq; fouebat.
Exhibui genitori, gubernatori ducidum
Infelix. primus alter uix fingere uocis
Alter adhuc tenerisq; iacens Jam decerpere ab annis
* Prima rudimenta, atq; omen præbere parenti.
Quos ego. sed Zephyri spes secundi fortunaq;
Cessura, si fata dabant, cum poscere ætas
Fortior ad dulces tecú traducere musas.
Assiduos, cytharæq; humoris sussidor eburnæ.
Sæpe: ubi iam cœlum, ac solum fulgoribus astra
Tonarq; et ignibus æther, aquorq; profundum
Mixtim incipiunt. atq; animadl. teneris
Ie monstrá uiá, te rerú arcana docentú.
Hunc seruat, dulces sophiæ dimittor ad hortos
Hortos quos uer sertum, quos aurea Iuuen

semper alit, semper celesti nectare pascat.
Hic Iromulo, et longæ ætati cœtero parenti
purpureos legere flores, sanguine cœptos
Phrygia canunt citharæ. quæ plurima gentium
audisset. et populos urbesque sub umbra
diuino ministerium Athesim cum carmine multos
Et rerum causas et Iouis primordia mouit.
Fortunate senex si natum orbe reseri
fata sinant. ut nata cano antiquissima rerum
Naturæ vsus cœpta cupidine pectus
hausit. Ast domi thalamo complexa iugauit
corpora prima gemebundi lascivia nata hymenæi
Et diuisa locis suprema petiuerit ignis
Purior. et nitidas vicinæ scandit ad vrbes
quem iuxta spirans amplexa se fuderit aer.
Ipsa autem Tethys vasto circumobruta fundo.
* constituit. quæ fundum hic inde agitant. undis
subiectus late campis. deformia amnes
Ast alte agrorumque sata post secula longæ
Paulatim assumpsere fugam, et cognouit mortis
caporis procul. et nuda ostendere cautes.
Hoc nemora et virides undis mentibus orbes
Et discursus ipsa hæc olim in fretta fuisse.
Montanus cum sylvanus, ac nesib. altis
Excluso fundo formoso corpore nymphæ
In viridi, flumen siccatis luctor arenis.
O fortunate senex si numina tanta
Hæc mihi cognossent, si nos casura dedissent
vnde alios lachrimis vitam est. quo tempore primus
Naturam cepit producere filia Iuno
Cuius cum misceri, et dulcem vincere vitam. nostra
spemque sibi dedere prabet: alia ora vocantis
Inuita nata atra. et Cereris immolueras ara.
Ah licuit firmos arenis viridique iuuenta
Inspicere. et cana ad mata deducere vita.
Nec totius noctis, nec opes adimisse paterna
clamatos: sustinq patris supprema petentes
Auxilia, et vota nequq voce vocatos.

Heu mortem miseræ. quæ te misit pauide domus
Troiæ. et misero asphyxiæ. abstulit ictus.
Ia prior iuuenili correptus morte parentem
desidis. et tabes auus. et lumina languent?
Hinc ne ego te genui? aut fatum omnia mortis.
quod te si tali deberem fine ferendum.
Fata mihi: Heu cæ fuerat maioris aduncis
Heu genitus. quid me tahis de patribus. unde
calamitas, lachrymisq; nouis, et cæde nocenti
opprimitis? cariq; etiã spoliatis fruitis.
Heu miserande puer quando plena ora cruore
liquisti abscedens. quorũ nõ cæsana domũ.
Ereuisauit inops. cũ te coraglyca iacentem
ora comasq; manu. et lauiant prima matres?
Ah misera, ah male fausta parens. quid numina quæstu
solicitas: iacet ille vrbis, suscepti cinctro
ofos tiner. et frustra nõ audit tãta gementem.
Ah misera, ah quid sublatã complexa ~~marito~~. mirariis
Ille tuus non iam est. nos illam in funera matres
Collapsam recipit. exanimemq; reponite terris.
Et nos insontis animæ, carissima nuper ~~figura~~
Figura, quod misero superest offerte sepulcro
Semper auete mei. ut licuit, semperq; colete.
Seu ducet Elysia funestis, umbrarũ tiribus.
Sanctorũ nemora. pura seu sydera cælo
Isse ego nos semper lachrymis, et carmine tristi
prosequar, et nostris fessam in sepulchris
Donec me nobis tecum q; iuxerit umbra
Summa dies. natis aquat quæ sola parentes.
Interea curas numeris, Musaq; leuamus.
Bathi animæ. quãdo non mortalis origo est
Et vita nouos etiã vastæ aquam finem.
Scilicet et quando veniet labentibus annis
Illa dies cum iã terris inuecta arator
Agricola, et curvis deducet flumina sulcis.
Hinc ubi comtos rostris spumantibus undas
Scindunt, verrutq; citæ freta longa carinæ
Ipsa dies etiã latos cum fontibus amnes

Aufert, et siccis Jabes cont flumina in antris
Sperchius, arvos nitet Pactolus. et virgo
Eridanus: fluvius tumor, et cornib. ister.
quin etiam aevi nostri, mirabile dictu,
Jugentes fert atates, et Jongeva longe
Senectus Jovius suo, superumq; fatis
Jaygetos. Siculusq; ingo, et Cimpalus opres.
Ex quo materis Jhalamq; primusq; Lycurgus
Athq; elementa novus Jacit descordia mundo:
Dei opt. max. Benethleacon. Adelon.
A nua virginis volvit mistria partus.
quicis natura stupet, celum tetatur, et ois
Exquirit tata sapiens primordia causa
virgo parit, venturaq; fuis complexit viscera
quem mare, quem tellus, quem magni regia cely
vth Jovet, et tota Jovis sic mente precat
S ancte puer. caste Jalue spes unica matris
spiritu ab ethereo conceptus, (Justa tonabs
Aligor arcano retulit cui nectius ori)
quem propri. salue tu eterni lux nua; saluto
Lignet prior melior loco. nō ampla superbis
Postibus aula patet. Jhalamis nec Jugat auritis
Mollit ebur. auratis nidet nec tecta columnis
Jaspis et Jugurii Jyprii, sed stramine, et ister
Ruricolarum bovum, pandi, et grauis corpus aselli
vagitus primos sudisti. Humina lacte
Jam tua castodes ouiles forsan, tabgi
Atthis prisq; duces hec ad presepia current.
Et stella nō phatne micā, prolubisq; voluti
Regia dona ferent. et totus sentiet orbis
Et fera bellua morbis, Mars Jeuus aruis
Jouicidas nodos fuscha frenet ori cruento.
Et tādem armata dimittit Roma cohortes
Pax aderit, pax ore pulsis, pax prata canis
Jucundis pecus, ubertim et gramia Jochi
Jed proceres, et quisq; die Jest Jeucla longa
Exprimat uenis. Jenes nun mouere Ligea
Vexisti. genitrix Lucina et tua may mea dies

Hate mea uires. mea magna potentia solus
Et tenco. Jouisq; labores. ut nulla labore ~
Visa prauus fuisse. ut me Jouior, Argiuos
Et lachis probet uxor. Tibi fida ministra
Et pia mater ero. Totum me tradet dicebat.
Sic uirgo roseo multus suffusa rubore
Authorem petijsse fua latatur. at ille ~~attollens~~
Attollens tenebros ad numina uotis ocellos
Blandus, et alludens magno precordia amore
Complet; et in pectus fuit nouo gaudia fluxit.
Virgo parens regina deum. spes maxima et orbis
Certa salus. tibi nos hac mystica facra quotanis
Reddimus. et meritos aris adolemus honores
Tu fauens, supplex tuo succure regnis
Pulmina ut eripiat nato precibusq; fatigis
Afficiat tandem felici lumine Jouis
Et tua cum cara multos det prouidus annos
Perpetui finem premamus. terrasq; subacti
Te premi colemus, soli tibi fidemus uni.

Lily Gyraldy.

Et remota uicissitudo rerum
Ecqd te mouet, hic nihil perennè
Et nihil stabile? En poteſ moueri
Exemplo bene Lily docentis
Quem uos nō nihil æstimastis olim
Vrbis cū Jouem Jugus aulas.
Is nūc diua agitatus Antiate
Mollinas colit inquilinus ædes
(Heu) claudus, lacer, imbecillis, ægro
Et ni quis meminisset damna posset
Captus monte. Vicissitudo rerū
Ecqd te mouet, et grauis senectus
Hic nihil stabile esse, nil perenne?
Jam lingua (precor) strenuæq; artes
Nā cecidit, linguentis, sat cacasti
Et stolis numeros sunt deditis
Jam maior bonus auspicare summis
Inchoes actionis, et lumes tuarum.

Deserius alij sidera audiantur
Nully, nec tripodi, magicq motus
Sed astans, ligneida, et ferocis aetem

Ludouici Atrosti,

Arida sum, arroso alumnis frodeb. arbor,
Sumpsi racemiferis undiq; operta comis
Grate iuuis opus. Quod cum moritura iaceret
Manus Sumpsit tecta forapte meo
Hic nostri memor, officio docet unde referri
Magna deo possit gratia sospe obiti.

Adelen. Qui dicit suisse Sorentes.

Vrbem si potuit ferro defendere coelos
Romano fretus milite uel flumio
Assotto caedat Marco et linquere fortem
Noluit, aut, rotis sed dare tutus agmis
Iussa Attesini et se defendere regna
Maluit. et patriae cui nos amor mori.
Signa clam Senonas potuus deuertere ferro
Quam Sine uexillo sospes abire Sulet.
Vna, Cadauer habet Sed ut extet spiritus astris
Nil nocet exacto dicere de Sene. Vale.

Aloisij Trissini discipuli amatiss.

Dum me cadidior nocta cygno
Algenti niue et hic, et inde dextra
Potet mollicula igneos calores
Sensim suscitat ocia medulles
Totam et hic diam mihi pererrat
Quis. o deus misero est locus refectus
Quo secus fugia tuos furores
Ignem si niue castigis Cupido?

Caelij Calcagnini

Hic agit ad Tumulu Senecta Themistoclis umbra
Hic Epicuri dogmata Sector agit
Ambo Coetanij; proles praeclara nocales
Vtiles ille suis ciuibus: ille suis
Seruitiu patriae prior abstulit, hoc duce fraudis est
Seruitio grauior dira superstitio.

Iunij Petri Myrthy de Lycoris
Quod sit lactea, candido uolutq;

Et Coa Ienuit allicatione
Ioci cándidior lycoris ánno,
Quod doctos mouerat modos ád ore
Quibus siren mala posset inuidere.
Quibus si bonus admouerat aures
Delphin in medijs relictus undis
Neptuniam fugatoret fidis Arion.
Nó miror, pater est olor lycoris

Caluus de Cycno

Incola seu rupes mons, uocis meta, aemula linguæ.
Qua primú incipias parte tacere loquax.

Carolus Ramus

Rodaret Sumes Hadriæ dum fluctibus Aden.
Rex frustra extremis fidaret auxilijs
Vt illam ingeminas uox exclamarat amata
Cú subito inflati sternit unda Sales
Curaxe quibus prosens nos liberet esse
Quæ solo erratas nomine solet regere.

Lodouicj Arioſti

Sú dat ef est, et edo dat es est, genus unde magister
Estense? an quod sit dicit an quod edat?

Jo: Leonis Mutinen.

Galbæ mihi uanú uis fingere Protea, cerne
Magni anima, uix hoc audeat esse Deus
Mor Protei est, mutat suos? quoslibet artus
Ineipies uolucrem fingere, Dyctis erit
Ineipies Dyctæ. fuit Erathrea figura
Fingé ores huic si fingere Galba capis
De Adonj marmoreo Romæ inuento Achilon

Hinc ora audisset quondam cú Cypria Adonim
Mollesque tales fudit ab ore sonos
Care puer, tu ne ille puer, cui per iuga mobis
Inguina lethali uulnere rupit aper?
Jam age quis superú, quis non mortalibus umbris
Jam desperate te mihi restituit.
Hæc ecquis; et fuere pugnantibus oscula linguis
Dum fauit, haec marmor sensit et ambit.

In statuã veneris dormientis Tibullo

Excutor insabant veneri de fratre somnus
Diuum cœtus egens artis opusq; dee
Cum non ipse tham ductam de marmore matrem
Esse videras, nemo suscitet inquit Amor.
Abstinuit omnes docti marmoris, eandem
Vt quandoque oculos nõ habuisse deos.

Aliud

Aspicias Venerem cæsorum cypria somno
Exoptat fatri composuisse fides
Accubat, at saxo ut novit se cuncta dedisse
Oscula delusus risit, et erubuit.

Aliud

Oppressã veneren somno, solemq; Priapus
Vidorat ad fontis forte iacen' caput,
Cum dixit nũc victor ero, veneris improba sola est,
Hic nos silenj noctor asellus adest,
Hic adit, et venerem adoptus. tentipsat reptus
Veneris ubi se vidit saxeam misse pudet.
Et nũc bruta videt, obstant nũc marmora clamat,
Ah mi Amor, ah quantis ludis imaginibus!

Aliud ad Rodulfum Pisa Certon

Jn te hominũ quid tantus amor, Rodulfe decorũq;
Nõ Jam causa latet, scimus habes venerem.

Tibullon

Excomptã media de Pallade cæsidat dicas
Gorgona; quam parvo claudet in orbe lapis,
Monstrisq; ethã Jovem mirabile vultus,
Vidit, et innumero palpitat angue caput,
Tam similis nõ ipsa fuit. si forsitan olim
Vidit, et in speculõ Jaxa tacta tuo est.

Tibullon

Quam lepidis docti talentus frater Catulli
Jnterpretatus Callimachi regis,
Cerberus horrendo latrante personet antro,
Et volet tenebris morsu violenta caput.

Rt Aug. Jac Acc.

Hic ubi murmur aegud rsonat pr oprea ruonis
Et nemoz spisas uentilat aura comas
Multa odorat sparsit sb cospia Jymbo
Hoc hylaeus socij cocelebrat Lapas
Hic nuda charitas gloria itor poculaludunt
quid hominú prosit corda ferita deúm
Misce Anthii cyathos, quid cossas? iperat Euan,
Jmperat, et Salso gnat Dea nata mari
Euoe Bacche, tibi hos monio celebramus honos
Ad tua te laeti dona uocamus ados
sed facilis, sed dexter adi, nl ixa furentes
Jmmodico potu uertat ad arma manus
Vt quondam ingentiú Thoniu; saeuos Bimbros
sanguine cú tepuit Ihoridis ossa Dolj:
Jrrs tibi Nicotoe, tibi tres Perseae Jrinae
Et Magna Orchomeni nuda uocatt Dea
quisqs amat ostratam libat pr pocula amicá
Vlla nec infusú diluat unda merú
Quinq; prohit Deor, sr̃ptem Leucusa Cubellos
Vndecimú mihi dat Pontificia scyphum
Ergo xpers Lymphá, chium mihi promd gaudium,
quod cum abiisset tempus é omne cado
Promd itez ingentiú; pater, Cratera coronat
Jn dulci nullum est Ebriotate nefas
Tu quoq; ne dubites casti pocula grádia tolly
Jo; libro exultans proluit saepe cado
Hil quidem ignisati possunt sine munere Bacchi
Jgnorum; pater, Peiriosq; Dei.
Cum, et Monichij Phthij laudator Achilles
Credit ánoso graduisse moro,
Puppibus argolicis incendia sua feretem
Hectora cú canerat Dardanios q; Deos
Euoe Bacche, tibi quo me pater optime? tecú
Ter gelidos saltus, et nemora alta fror
Ex uideo sibi cum Lycurgus falce secatem
Atq; achi in furias Saeui Athamantis gnatos

Dard pater, nos & cohimus, & tuaq; ordia laq;
Hostiaq; dependens tempora nostra nota
Sed postq; Hesperio nox ima discessit olympo
Orsus, et Phoebi lustra sequta soror
Cum noctis, cunctis lucet, Ju nonsq; Phabe
Cum nocturna vices deserit, et amor Jesu
Sic vobis tua & nova nascat stella cometis
Et vestros fortes lustribus adsit Amor.
Corda licet, et & non sudoat si lingua polosq;
Ethi Jitubant, blasso murmure illa sono.
Et sed aliquid nobis nostra Thea gaudia desit
Adsit Apollineus Scita Lycia Lyra
Quod nobis Cirrha, et Lesbi cedat amoeno
Ilia qua Superis nocte placere potest
Jl pater, et Cois proprior die culmen, eadem
Vicit in nodum qua solet ire coma
Et succedat Sirius, nimios succedat in illos
Affore ad vivos plectra sonora lares
Quod si forte negat Gelasina accersi, simul
Dic venias Mycone Callirhoe soror.

Adelon.

Quaeritis extremis tam maxime ab usq; Britannis
Hunc Cebulum patrius det tibi habere Lycon.
Qui tibi frondenti cingentis indagine valles
Indefessus eat, per iuga summa comes,
Sylvanumq; sagax latebris horentibus artes,
Vel properet saevas sollicitare feras
Ja ne tenui brevis angusti corporis artus
Exiguis membris vis numerosa latet

Ad Paulum ex Lent. max. Ausonii

Si degnet fronde quid tibi marmor
Aut aera fingent, templa ut deducant
Et vota solvant, tot quotidie
Maxime Paule, tui Quirites.
Nil quod Scalptis Ausonium solum
Purgos, et urbi restitues decus
Et legis quae vivas, eadem
Imperitus tibi Roma debet.
Sed quod minaces risoris impetus
Rhomi Accolarum, deditionibus
Fodes, fruebaris qui Saeculis
Ducere de fastibus triumphum.
Quin tu insonabis verba agoris Oro
Clarus, fruentem sic populum mihi
Solicitis ut hostes nunc Caecosat,
Et galeas et clypeos conflas
Et Paule, vivo Bertanus imperet
Gentis Latinae! dirigat Saeva
Germanus! et leges abillis
Quibus dudum accipiat Senatus
Germane, stant dij pro capitolio
cur arma tractas! quid caput in tuum
Vertantur, ut mori imperii
Semigermani proprias tua vi.
Ergo rivales cocilium patrum
Transmittet Alpes! Ergo et hostem habet!
Nec dispar amicus est, Paule, nec tu
Hostis decus Ausonium perire.
Hoc te decorat, Paule, genius tuis
Ascribit, hinc et quod tibi cultimus
Cedunt quirites, exibunt
Templa tibi, et nitida ex fenestris.

Iuuenalis

Impositū cū R Fortro misisse Nadrucī
cornua illachrymans cæsar, ceramq; uidens
Et spolia, et multis corpta ex hostibus arma
Et modo uictrices circū mœnia Thalangas
Quadrimus inquit, tua mors nostris inimica triumphis
Lætitiā decoris adimet, spes quanta futuri
Iouem Alpinæ cadit, sed nō tua uincula curtus
Vt te hunc aspicerem, tua nō promissa cothus
Sed fors quid sit humi mortis, atq; oriente subacto
Barbaricis regum spoliis, et multa trophæis
Olim magna tui decorans tentoria Iridanti.
Inuidit sors tanta tibi: Vos nobile corpus
Fortē Decii uestri Iuuenes, et reddite matri,
Excanimi, sed et hæc misero solatia fato
Tantum illam sperasse uirum, qui Cæsaris ausus
Et comes, et bene fortunæ par maxima rerum
Cæsaris ex animo nullo dolebitur ense.

Adilon

Armis potens, uiriq; quondam Gallia
Primo subacta Iulio.
Dursus secundi nō minori gloria
Experta robur Italum
Iuxta Stulæ, tu nil rebus audax profuit
Vrnæ tertiū sacrasse!
Quin (sparsa regibus) tuercas ad hostes effugit
Et classe fidei barbara
Sperare nec uidens, ultorē aros
Cortos nephandi uūcēs
At sunt, labōq; cū hoc magno malo
Pœnas secutus debitas
Fatale semper barbaris, et Gallia
Fatale nomen Iuli.

Jacobi de Viterbio quo die capite erat multandus in custodia

CSR procul tristes, animū dimittite curæ
Libera nō intret ēam mea corda pauor.
An mihi tu socias ostentas ſpera ſecures,
At ſatuit multis hæc quoq; in aſtra uia?
Mortali ſortiū mortalia uincla ruinæ,
Surgimus aeternis, cōcidimusq; modis,
Est tamen in nobis mens incorrupta, manetq;
Spiritus abruptos nescit ille dies,
Hunc pater omnipotens sēmis hoc respice ab aſtris
Iornisq; precor subtrahe blanditijs,
Purus ut in patriam remeet, ubiq; beatam
Hauriat, aetherijs ambroſiæ epulis.
Ja quoq; demiſſus cuius per uulnera sanguis
Auxiliū nostris attulit ulceribus
Discute, quid socia tentat dulcedine pectus
Huius spem lucis, ſtac meliora sequar.
Jd sequar, ò nostra, spes ò fidiſſima mentis,
Jd cupiam, tecū uiuam, obeamq; libens,
Quid mihi ſeptenos quater eſt producta per ānos
Vita breuis, nullo cum placet illa bono,
Mixta dolore fuit, multoq; labore uoluptas,
Quæ tamen ut fuerit, sic quoq; cara fuit.
At mea uiderūt inclita lumina noctes,
Jn matutinū porrigilare uigor.
Vidit bruma rigens, uidit grauis ora cruentis
Pauperias uidit, mi comes aſſidua.
Nūc mihi finis adeſt uitæ, ſatisq; laboris
Sic precor usque meas excipe chriſte preces.

B.E.

Audior? an tales unquam asperabor voces,
Audior aethera fabxit ab ære orus.
Terra vale, o hiis grata mihi, novus incola polcr
Nunc cælo; rursus patria terra vale,
Tuq cari pater, pater optime funera cernens
Nostra, mœror lachrimas ab cohibeto tuas,
Nè hos quæsiveris nostro de palmite fructus,
Munera cui patrio me colere fluvium,
Si probitas nostra senium decliue juventa
Admissum molli ducere canitie,
At tamen, hoc oro, morientem aspice natum,
Exoluas meriti circumdq officij,
Mater et hoc faciat, suadè, solare dolentem,
En lachrymas nequeo hîc ipse tenere meas.
Vos cari fratres, vos ò prodite sorores,
Immemor officijq sit pater ipse mei.

.C. J: B. Syrabius

Hic animus presens, quo scripsit hæc carmina, Jobi.
Esset cum pręd oculus mors violenta tibi,
Defunctus erat vita hac, sed to'quam pater eloquii
Ut poetas, animum hinc fama loquetur anus.)

Jo: Leonis medicinæ Lt. Sapiũ mutuum

Saxa moui, cur nam mutus es saxeus? an quod
Jnaudito Orpheam carmine fertur chelyn?
Sicnè cum Amphion dulci modulamine cantus
Saxa trahens, saltem saxea ora dedit.

B.E.

Certamen singulare Dorid, et
Gueseli & Gabriclem Arcoss

Sanguineis conspersa notis tua praeda luctus
Gorgona, quid horrendam fremato in pectora pectus
Armorq; Bellona potens, die Bellica virgo
quod nullū hoc vidro ~~nefastū~~ nostrū circundat casus?
quid fora nostra tenes? nostram et Sertianis harenā?
Hinc quid fixa volent, atq; hic tentoria? q deus
Immihi terri splendor constrictus utrīq;?
Unde tot ora viris clypea coiere corona?
Et pendent altis alij de turribus, atq;
Complicitum tenent alij, tanq; oēs unus
sit tantum spectare ardor, presensq; videre
Ausum grande aliquod. Die sanguine tam virorq;
Sic qua tenebris uter prosternans ignauus recedat.
Et fragor armorq;. Stellantumq; ingruat ardor.
Est ne tuus campo Maurus, spectandus in isto?
Sed quis stabit cōtra audax? rupit ne cathenas
Excelsus? fratrisne Iephon? saxumne Briareus
Ense minax, celiq; pauor, seu magnus Orion
Adversum se inferre audet? quibus horrida virgo
Insidens galea tremuit et cassidē penna?
Nō Martis cornes, signas nec tendere contra
Ausanium gaudens, nō Troilon Oriona,
Non animis pares, et magnis viribus aequi
Carmen cui immensum. tollet cum rauca cruentis
Buccina signa viris nudo decernet ferro
sub iustis arbitriis, non una in sede profecti
qui ciuili nomen ducis decernat bello
Litis eras pariēt artes, et gloria nostra.
Impauidi optato vitam pro laude precisq;.
Hoc animi insignes habo, et florentia inuenta
Ambos sustegi premia de matre cadratos
Et foci, amborumq; dedi cunabula prima.
Christophorus huic puero nomen dixere parentes,
Gens cui casca fuit, natalis patria magni
Pelloi nostri, magno de nomine dictum.
Magnus Alexander dedit illi nomina multis.
Altor Nicolaus dictus, quem protulit alta
Ianua inclyta viris, et diuite edidit Horto.
Deria cui domus est, magna de Deride dicta.

B.E.

Aequora cui pareant, maris atq; natantia nostra
Dorius Andreas, hic tollit nomen adastra
Carula uersante, quem boti, et sape frotem
Magna Ioshua procul murata est strophitis.
Armat mille uiros in praelia ductor utergue
Gallos refisq; abo sint signa sciuti.
Bellantu decus ostrifie, et certamina aquas
Spectatum Agos, uenisti longa agmina. longus
ordo uiru bello notus. totq; aqua, tot urbes.
Me uero hic magnus curarii detinet aestus
Dum uereor ne tumidat humu quisq; ore cru
Ante expectatum maioru ante agmina rfu.
Nam mihi quas Stygos, qua tue mihi fumo
Quem flabunt utrinsus acies, ferrumq; mou
Haec ait, et utro protemens uestigia uertit
Intonuere poli tela, intonuitq; Agallos.
Inde fridu colorem nota ad tentoria defert
Hic huc, illucq; illuc pro cariis anxia alumnis
Diuctos no sic nidos Iruchynia mater
Dauhas, et lunga nundum satista querelis
Sollicitans itorit pro cariis utrasq; natis
Dux medio stetit ut si, et fonoros protego
Deuulerit campo longuentos rfia tesla
Adglomerator menus procer comitat cu
Nec tuba, nec litui cessant, fert at hora clamor
consensu caeco, fortentat corda tumentu
Et fator, et natus magni thos maxima rfu
Alis de grabibus matres, tectisq; superbis
Arrectant matres fantes, feritorq; puella.
Procero membroq; artus, florentq; iuuenta
Hirsutis, impubesq; genas, facieq; decorem.
Foeminis uocant Dardana ceuiq; tanto.
Donatam magni natam de semine coli.
Ipse autem genitor uersit oculis plurima mu
Canitiesq; ecu sancta reflit prudentia mente
Iam ardeor incessu praeteri, securusq; uoluptat
Multa suos reuo tacitus, fatisq; sinistris
Italiae trepidantis iter, miscraq; labentis
Italia o felix olim Saturnia, tellus
Antiquum hospitiu diuis, gentisq; deorq;
Magnorumq; parens hominum, fugiensq; benigna

prouenta fœcúda, eadem fœcúda metallis
Cosonũt orientis ostro, et littora rubro
diuitiã fœlici profugiq; tibi, Lacrolues et Hermus
Et fausto quei mittis Arabs de litore mores.
Cyclopum comptas manu. tũ mania Lata
Sẽ orchi decorãt portus, auraq; salubres
quid memorem liquidos fontis, et gramina Lætu
quid nemora orthadũ diuinis ista chorcis?
si Maro, si Flaccus primis fœt ortus in annis
Incola Parnasi prosperit quibus orphea mater
Aut quibus ille senex quei multos excitat urbes
Sẽ natale solum iactant ingentes alumni
nõ habet cohors Liquidas formosiores amnes
formosum Lauisse Latus uoluisset in undas
Anbracium Cerrhæo saxo ẽ cera uerticem.
Esse suas fatebor, sed colles, et loca Baiis
Proxima campanis, cultiq; rosaria Pesti
Bonacii aut placidas ripas, diuersi recessus
Aurea frondescit citriorum ubi tyrius peregrinis
Eridani aut umbras lugent quæ succina guttis
Lætea colla sibi circũdatura puella.
Aonis, et spiris rosea tegimen papillas
quæ noua stillasset lachrymis Phaetõ has arbor
Italia ò felix quondam, felixq; potens q
Iolciaci Regina soloni, regináq; poli
quam populi tremuere, ac regum sceptra tremenda
ortus, et occasus pariter horasq; notasq;
At nũc infelix regio directa rapinæ
Predonum directæ manu, quos aduehit idem
ortus, et occasus pariter horasq; notasq;,
Ad sonitum quorum trimens, mutataq; ad illa
crescit quadrupes, rebus quæ est aucta sinistris.
Hoc ecquem crimen, uos ò quibus aura fauorat
Fortuna uersare dedit tam florida regna
quæ Cati dum quisq; sibi confinia campi
quærit, et iniusto titulo possessa tenorem
Prodat uterq; nec humanum mutat fortuna, nec hi
Infelix regna ruinis iuga solita canus
omnia nanq; patent rebi compagi soluta
Hæc secum memorat casti non immemor horæ
Illo tamen sodalis ibant, nunc lucida uersans

Ille ꝺ̃ ensẽ fatiscq̃ iterat nũc lucida uersãs
Arma uiri, atq̃ ocreas, loricas cõrugatos
Ingentes clypeos, ensẽs, galeasq̃ comãtes
Et doctrã̃ ferro manicas, stat plurima cura
Lecta ministerio pugnã̃ Maurorũ pubes
Ipse quoq̃ adsistens umeris, scricasq̃ Tarentã̃
Militiã̃ decet hostes, et somnia laudum
Vt doctum chironã̃ feros post ardua tempꝰ
Curotã̃ aut ripas, aut cirea Pelion altum
Nã̃ exercitus adhuc bello rudabat Achillen.
Quem postquã̃ tubæ rauca fugã̃ clamore dedere
Contra̅ſit fremitus, atq̃ hinc fera arma diducũt
Quadrupes arguta ac pugnã̃ spectator adeſt.
Interea ædicũ custos, quo protinus omnis
Conuertit oculos, sibiq̃ per agmina murmur
Non quisquã̃ dum uerba ciet, fremitumq̃ coercet
Armati Iuuenes, nec uicinũ scindit alter
Sed medium, cessant auersi. nec uocat, monetur
Alterutri fauitor, dextq̃ ausus sanguine fœdus
Vel illis adsit tãdiu arcus, et sua uirtus
Iam foro in studiis apparent, iam turbidus ira
Quisq̃ acuit feruens aduersum currere in hostem
Iam pueros tollunt clypeos in signia primũ.
Ingruibus et uario casu, et fortuna furenti
Aduolat. Hic uastæ gloria, hirtus
Bella Canis facinũ cõtra, Iuuenisq̃ sequaces
Stat Gabriel, ipsumq̃ audax corripuerat, fremitu
Multa hinc bellifico delatus in altas
Fortẽ Aloidæus siluas, ubi lacte ferino
Infans nutritꝰ. uarijsq̃ erroribus, ædes
Exul post. hunc tractus post diuinq̃ lustra
Præcipuus ducis auxiliis, profugoq̃ nepotꝰ
Redditur, anhelum ad solem, dulcesq̃ penates
Illustrans claramq̃ domum clarosq̃ nepotes
Vmbone aduerso rudit, et stridentibus hastis
Andras ingens ausis, regnator achiuũ
Qui post multa manu pugnata et ordine bello
Pæonium uictusq̃ manus, procubuit uulnus
Donat uola Euryti, et fluctus imbuit Iberos
Cæsaris atq̃ animũ magnis hortatibus explet.
Vt Scipiadæ clipeum gerat. Romanaq̃ uirtus

Indicat et ſſ ſſ ſatis poſcentibus addat
Hoc procul aſſpart mãlis acceptiſſ carinas
Aequora ſpumanti tum ſtrauit cornua roſtro
Canet ſpuma maris ſurgentia et arbuſta carinæ
Ac crebras inarat fretis Giaronis Paronq
Innumeri Tritones eunt infraq ſaſſraq
Horridumq chori mulcentes æquora cantu
Stat celſa in puppi Cæſar, ſortemq ſecundam
Aſſidet fata uehit populos, cui ſemper adhæret
Audras rector claſſis, cornuq profundi.
Horent inſignes roſtrisq decorum catorum
Sic Iouis ad ſolium præſto ſtant undiq Cæli
Nubila, fulgores, tonitrus, atq armiger ales
Ventos, rabiq cupitanti, et ſtridula nimbi
Littora ab aduerſo proſpectant punica tellus
Quo nam tanta furet ſi ſe conuertat moles
Et meminit antiquæ nõ immemor illa uiuendi
Parte alia indignas accoſtat Gallia leges
Cogit fœdus amor, regalia pignora cogit,
Proſa iugo, reſtituenda ſuum uel lumbe regno.
Sparſi ubiq ſtorſerit ſimilem, ſimilemq ſecuri
Aſpicerſ hic cortã ratis quam tonſa uiſa eſt.
Hæc et plura olim chyſtri celarat in auro
Aequoris Proteus præſtor fretis, et bonus Idom
Lucor Aſſyrias ſignisq animat figurus
Et monitu diuum uenturis dicet fata.
Jam modiſ cõuexa poli Phabria lampas
Ligurum irradians cœloſtia uirginis ora
Forte Aconti relucens ſmania monſtri
Cum mucum inceſſit murmur tubæ nãtia ſeſtæ.
obſtupuere omnes ſtipuſſq per oſſa cucurrit
Ast uirtus incenſa cãis, ſtrictoq mobilis
Saltuat, ignescit flãmis ardentibus ora
Proſilit ambo ſonitor, ſonitorq caſtroſtat
Ignixi plantis Iaſi mobilia æſtuat campi.
Præſtitit hic ogit ogmios in fœdera ſocios
Armorum amor, uetuſſiq iniuria ſeſtæ
Excitat, inſtabilis furialis quem tremor artus
Hinc illinc alto torms alit æthera roſtro.
Vtrinq a dextra Cathides fulminat ensis
Ingeminat ictus chyſtri, latoq reſultant

Hinc dolubr orũm nostrorum hic atria rep
ques prior altorius ferro exhausit cruorem
Altorius iugulo usalrat, uel rõdor ferũ
Intenti & p̃cũat ambo Cyprius tepũt
dor Conjũ cunctata tamen fortuna duoꝝ
S ed propior nimium casus optãi iniquos
Audax, femine qui forsus uulnor malam
Sicheet et frotem retinens. retinenti singis
sanguine, tum collum, tum feruida frotem
Seu forsilla fuit, seu quod quid Cefarat amor
Militia de mori patriũ stupuimus heros
Saepius attractans lungo pirecprat usu
quid cõtra Damascus nunc spiritus sumpserat hos
qui uocat in pugnã, qui ritt, et cessat ille
At tamor audaci fiducia, cessit qui
Sanguinis obcurrat, nunc uis, nunc dextra
Plune magis, alij magis pudor ipse labanti
Et fonus euoluit pronaq et facta reconsat,
quq socũ infrondens multa defixus in ua
Cupidis infida nõ cernit femina heros
Dorius et Cymba magnis Agulionibus acta
Nauita Eloiadũ dorbes, pr Capiq pregorem
Et fluctu intending prora locat, aguam tu
Sic hosti inuigilat pumo sic pugnat uali
Flectit et dexter, flectit modo sin sinistr
Hic uero tollit frotem, nunc pronus et acer
Protrahit, et rodit. modo talli nescia dextra
Infligit trisorq aut or, aut frotem Cupidi
Intorat Throlum fatoris nescius heros
Altorius ne tondo odijs eam proice tela
Complexa figenda tolis, fatiscit memorem
Rodde hosti minimo quam sordes sanguinis
Hic cohn: quid n- cerbi nõ inecto fraus
Vane lapur! talem nõ tuq genuere parentes
Hoc tellus meafert tales, aut alluit amnis
Jaxanus crudũs uiros, aut Salmacis undo.
quod facem omnes. dextram et tendamus in
Vltro tibi hac certe minimo qua sanguine cer
Nõ stabit ferro, uicti victorq cruenti
Si orus est, qui cunctis uidens, dextram
Quid tuis sonius spolijs uenerit ostendis

1 audaci crescit

Dum loquitur replet fauces, et gutura sanguis
Intorta domus grimacy nouus gloria fontis
Claudius a claro Rangonum stemate ductus
certantis quem cum uiri mandata tenebat
cuspidis sublata damnatu conspicit orsus
Et subito exclamat. quid nō iustissime Lucrese
per mutas ferri? tales tibi dirus duobus
sic fator hanc iusto firmasti fœdere pugnā
Ille manu stridens sœuo uenerandus et ore
imperat, audaces irasci, et prœlia solent
Donec arator uasta manus foro insaluit aceto.
Vmber silet Lucon sic ad præcepta magistri
Vertit in medio uterque sed uincula rostro
Linquit torta fera, iam nota sanguine tincto
Vt signo accepto spatia in sua quisque uerbat
bellator, sed iam fulgebat dextera ferri
sulla nouo telo, iam frœnis fremit ultrix
Jam nerui uirtus et fors missique per auras.
Mussat utrūq; agmen, torpedantq; labentia corda.
Ad quem se uertat tandem fortuna duorum
Stant campi in medio procerq; uirentibus ast,
Lotuati, et ferro. qualis arenosa colubris
Libya, ast Erycem siccula conspexit in alta
Vinctus et crudo certantes fundere cestus.
Ecce itaq; infixa nouo de uulnere mala
Sanguineos uomit acta nouo de sperguine fluctus
Ingeminat questus tacitos insubria subros
Vsus at intrepido surgentem athona uultu
Si placet o genitor fortissima ut sternar arena
Jot ceram fœdus, esto, Jamen hoc precor unde
Me fœnus abscedat & ceforsus uulnere nullo.
Victor ouans. talis fundebat monte querelas
Quem subito horrisono curuatus edidit orsum
Iam nimis infelix dum flagrat Daunius ira
Et nimis instat acrons inimicum figere ferro
Frustratus est lenia ictum, fortunā reflexit.
quod frustra mutare petit. lex dicta repugnat
Nam flexus tantum mucro; nō fractus ut alter.
Infelix inermis, quid mihi et pharetra uerbis
Ille iuuat, Cuilax quid plantis uallantur alis
quid quod uictorem dicant te dulce soloni
Si reuocet Varcq; tantos in cardine mucro

[illegible] quem dum fuestra clingor tonsa
[illegible] fraxo, nisi [illegible] gena, correpto tempore fra
[illegible] insuber emicuit, parma, tolo q̃ nitido
[illegible] parmam, telumq; micat, hostis q̃ madet
hostis sanguine adhuc. Volut á mœnabula
Saucius ora bos maurus, uel parthica [illegible]
stil medij rst campi, fraxq; fras q̃ pollutur, um
Nõ umbone quidem, sed fraxu; cruor quoq; tra
qua ratione valet mucronem cõdere tro
Dorius hostili iugulo stupuria proles
stitit à fixa fuestra si absoluor parma
Tandem compositi ordinis de more phalan
Flexibus implicitant uarijs, humeros q̃ cate
fris circum collum, et remurmia crura fulg
Versibus interdum portentant aulnea fron
Sic motaria fonat minis complexibus ursi
Praelia, sparsit amor cum sanguine á pectore ignis
Manatos mens tanto fudor lacertos
Videbat ulla diro, quo frasons uda liquor
Nõ oleo perfusa fuit. stetit acer in ore
Tanaius fluuius, uino pro sanguine fuso
Inspumat odia. et firmo validoq; lacerto
Ilia cõmotit, tum fossilis ereptum
Pondus rit adstans onerosis uinibus hostem
Defraudat et pronum fulua ossa premit ar
In faciem refluit q̃ super, sed fidelior cor
Hostili compressa manet. Exclusit laeuum
Impressit talus amens fulsa fragore
Vitrum sed facies limo turbosq; cruore
Inquinat, alterius tandem in sanguine gau
Sapius exertans magno molimine pondus
Exemit caput. o cani nõ quales ab undis
Portunus. at limo malam turbatus ob
Insurgit, et totus totum. super incubat
Et fracod nodos et mollia uincula solui
Hostis cæsarie nudat, longiq; reflat
Termina, quid aduerso micuerint lucida fr
Claudius impressit, Vasco impressior fau
Cũ uidisset galea potuisse absolui bellam
Si ferruisset caua tempora tecta, prætru
Illa hæc tela timens quæ sors arcessita Lobi

consilium at proles eiusd temeraria vertus
Dorius ut stetit & dotecta cassidis ambit
nudatumq caput, et clipeum dejicere lorum
Ingeminat vires, et se dedit ardit ad illos
Ac veluti ad quondam prostratus fulmine Ityen
Cum ingens onus domita cervice rebellans
Gigantaeumq premit magno luctamine terras
Ergo obtrectatio undique ferro praelia miscet
ora, manus, aures enhanesto vulnere signat.
Fulminis sic dextra furens atque impetit atque
Aegidis tua sic populantem tempora vidit
succensa omnipotens ultro, et numina Pallas
Ad Thracas vehit ultrices Rodopeiaq arva
qui fugae spectator erat, dejectus currus.
Ipsa cham virtus obduxit lumina palla.
Undique spectantes lacrymis tabescere vultus
Exaudituraq novos ictibus ferire nostro
quod mortale genus tantum exedat in iram,
Exedat ut humanos, et dentibus impetat artus
Sitis anguis Iovi vel inutilis usus
Insurgit tandem nunquam saturata juventus
Sit licet alterno fodit, dejecta cruorem.
Impar illa quidem tu domum robor et arma
Sanguis ancepsq fortis pro quo tectatus utroq
Ex quo exarmavit ferro se prodigus altor
Prodigus ipse tenet Thracus iam lacus, et aceo.
Ad quem iam blandis victoria ridet ab ala
Dorius infelix cetra cui dextra capitis
Nudatum remanet cui ferrea lumina cano
At cetera tenent digitis infixa per orbes
cui licet illa fort laudanda in secula virtus
Non fuerat fortuna tamen virtutibus aequa
Stabat arcuta Ismarus haesitia fessus et aegre
Cui vastus Ismarus tuens Haemonius ortus
Torquatur ense caput, quod mota novissima fugae.
Ultorius missu, quid n. ita dirigit ictus
Quem nec iam virtus, nec iam fortuna benigna
Luminis anteibit, ingentem fratre ad imo.
Dat gemitum infixo, deiectaq lumina terrae
Defigens dedit se se victumq fatetur.
Ut fessus tandem luctu certamine Taurus
Cadit, fessoris, carnifex armenta, relinquens.

Insonuere Iubæ, subito fert aethera clangor
Victoremq; canit Nasci; promptusq; virorum
diuerso certat studio: fert tollit ad astra
Victorem. insigni et merita pro laude decorem
Poscitq; uocat, fortunatumq; laborem.
Alterius fortuna alij miserent, et una
Instant solando diras auertere curas
Armorũ cuentus dubios, et praelia narrat
At uos seu primae pugna proposta sinistra
Vltronem, quod multo designant sparsa cruore
Castra uel instaurent annos ad prospera soror
Vellere, quid dispar hominum uitalia uersat
Vt fortuna ruor, et uobis ut possimus opti
Fatidicos ãbo et memoranda in secula clar
Si modo praecisset pugnãdi ineptior ordo
Non uirtutis opus natas caelestibus auis
Obiectare animas et sperata periculo, si non
Vobis humanos meruisset succedere ad usus
Gratum caelicolis cunctis patriamq; tueri.
Et deus immortale illos dolitudo regno
qui diomedeis similes fronitate quadrigis
Viscera uiscribus miscent et sanguine tinctis
Hoc dum spirabit famem, nec futur aeuis
Lestrigonis mensa ulla potest, nec ciclops ãtri
Tricipitis pocula et fili subnixus ad unum
Edocet imitari, et magnus figitur hospes,
quem ualida trucem manu, feroq; cruento
Gloria magna uiris, dis acceptissima uirtus
Tribuas hic fronti phoenix ãstra draconis
Vota pubis soluet ornati in littore nauta
Bacchus et daedalea, insignis cornibus ille
Post Gangen castris et nigri agmina seris
Sthenelus et molli calamus, et pedo clarus
Tydides regis, postq; Eurystea mostra
Perpetuis duram labant laetitia patris
Persuetos succos diuini nectaris ora

Finis

B.E

Iulij Camilli ad Franciscū Valosium sub.
nomine Damonis

Damon, crudelis Damon, quem protulit toto
Neguquam misera Corsi, Balariaq; prosa
Et tibi sera feros, acernaq; Lemnius arua
Adriacas Nymphas, et Daphnim dura reliqui.
Ergo ego Nymphārū ad ultima sperta reuertar
Ergo ego, quā toties musis inuisa Camenis
Luminibus faunos Corsi, Phrygumq; canendo
Alū patrios saltus, musis mihi grata Sabinis,
Luminibus, carmenq; simul contempta reuisam?
Ne fugis Damon, Damon mea maxima cura
Cura mihi, pastorq; hominū, cui Colchica rura
Rura immensa, imensis parent prosua campis,
quam fugis ah Nymphas Damon, quid filia flores
Aurea luminibus tulit, aurea filia cordi
si tibi quid Celso misit Venus aurea quondam
Aurea ne sperne Corsis Lilia virgis
Possum ego cū variis tibi ducēt prata colorib⁹
Et cū luminibus glacies prominacula tonsit
Arbutus uiolas hyacinthus flores Carystis,
Ni refugis, porsum tibi imortalis honorem
Ambrosiam et longum mortis domitum soporem
Missa papaueribus Damon mea mistica cursus,
Sunt mihi celestes hausus, arcana deorū
Quid tibi, crudelis Damon, hei dolitus sonus
Et tamen abducit uenatū Delia semper,
Hei mihi te semper uenandi cura fatigat
Me miseram in syluis sint multa pericula, multae
Intenta mortis facies, multa ora ferarum
Et cornua minus, et ferra famē, aut cede cruenta
Aper spumosus aper, qui se se in proelia semper
Suscitat huius hi spolionū uincensus amor
Aut alios audax primus cruentat pugna.

B. E.

Stella fidei testis, nam sacpe imanior ursa
Cantibus & cortis erigitur, nō vrsa ferich
Telorum memor, totam se in vulnera vertat
Ah ne vi inrauda ludet, ne se offerat vltro,
Ah tua nē effugiat, non frangat cauticor arma
Amor crudelis Amor. ne

Jo: Leonis matureñ. ad Simonem.

Accepi Hyanthidos animi instrumenta coloris
Ex Ebore tortos quas tibi mitto fides,
Accipe et hos, quibus alma domus Cecrida honores
Sumpserat, et genus hoc corpora sorde lauans
Victor Hyanthe tibus, veneri placiturus odori
Mendicijs populo, relligione deis.

Eiusdem Jo: in Vaccā.

In somnis sibi visa soror mea fundere fletu
Brutij, hominum, alt deum, somnia vana vota est.
Mē pavit, immutor, vocor, color, in tibus una
Jo, vacca, Isis, Brutum, horus, diua fui.

Eiusdem.

Quis colit hoc olim Dictea sacra Cithero?
Echo, quid hic hīi nam causa morā est, Amor?
An quia rotum Lominē nē hos? Narcissus adest?
Dextr, vos nē fur hoc absq; ore sonat, velocat.
Ergo aliquid cui se quaxit tibi Juno reliquit?
Liquit, quid liquit an nē animā, nec animum.
Non nē anima crumpens desinctu per organa fit vox?
Fit vox. si fit vox quid tua habet? tua habet.
Obstupuit, protestq; senū, et quid verba victor
Crediderit alterius compertē esse sua.

Aspice, ut aggeribus rupti lata omnia cingat
Hæc repentina turbidus amnis aqua,
Clamores, et immenso se attulit æquore pulvis
Jam placidum Rhenus qui modo flumen erat,
Nulla potest frenare fortem cognomina cursum,
Agricolæ frustra consulunt & fugæ,
Magna Comes, mecum nisa hic sit numina quæso
Secunda, incolumis sit mihi cultus ager,
Ille ego Castoreo Regi pauperrimus Agro
Imiticit patrias tam modicus opes.
Tu mihi cura, exiguus qui restat, parcius
Ah fiat sit tanto tutus a flumine.
Ant. Thebal. Andreæ Maronj
Julius ingenij, cui nec Maro secundus esse
Cui Cælo has negarat terras, terrestres.
colligo quam sortem patriæ, quam nactus, et unde
Julius hinc mensis, Julius inde puer.
Eiusdē Marchionj mutuum fiat.
Cæsia dedit terris miracula matres, primus
Te Gonzaga armis, te Maro carminibus,
Defuit hoc unus: requiescis, habet pietatem
Tu Gonzaga suam, Tu Maro matrem.
Unus cum magno dignus Gonzaga Marone
unus Gonzaga tu Maro dignus eras.
Eiusdē Itere. Castelino.
Cui stetit nivea caput à cervice repulsa
Castelini spectans mœsta Erycina sui
Raptus ait quondam mihi Marte suus Phil. Adonis
Hoc nitor illorum raptus, et ille fuit.
Eiusdē Marchionj Piscarid
Gallus cui capto Attalus de Rege triumphus
Decrevit in nemoris conspiciendus ejus
Ingemuit cæsis & stata est Cypris amantum
Sanguinis hoc nulla est, Mavi, tibi cura tui
Quam vix ipse decem potuit domuisse per annos
Cæsar, ab hoc uno est Gallia victa die.
Cui Mars Flonda utinam tantum tibi sanguinis esset
Flonda, et amatoris gloria victa tui.

Eiusdē. Francisci Bencij

Crudelis vrbi fors nos crescēte trecentis
Iam Fabij impubes. nūc puer unus obit
Vnus obit, sed qui potuit superare trecentos
Si misero implesset Iuuida fata colum.
Nil uirtus, nil forma illi, nil profuit etas
Nil patrius fratrū gloriaq; et urbis honos.
Sed cum ossa dui fuerit tam impia habebis
Sola huius seculi fama futura tua est.

Eiusdem. Petri Molinii ad Hort. uxor

Frigida tu duro recubas hortensia saxo,
Iste ego deserto frigidus i thalamo,
Mouissent si iusta deos, tenuisset uel unas,
Deberunt lachrymas urna uel una duos.

Eiusdē: Idem ad Eandem.

Crispeis mihi post gemmos Hortensia fons.
Una meis fluens: quid medicina males,
Addita multorū nouā plaga lacrymā adiecisti
Quodq; solet curas demere cura mihi est,
Felices quibus aut sensū ius dura meror
Abstulit, aut licuit post dolor mori.
Fata utrunq; negant at tu carissima coniux
Quando alia tecū nō data, esse mea,
Nocte ueni, et dulcis misceā solatur imago
Si modo nō potuit uincere blanda quies.

Eiusdem. Raphaelis Vrbinatis uxor. de
Tumulus

Hic Maiora tegor quam limina cara mariti
Flamma rogi tantas et thalamum hic mihi dura
Saxa iuuo proferi filiam, et lachrymas.
sed quem.

sed quem ego nō potui, fecit pictura parentem
Hunius nō fingit dextera, sed genuit.

Eiusdem. Egui barbari March. Mathud

Enecchadi, Cœlq sorori, quid nūchi vori
Et fusti terras Jrāsiisti et maria,
Vsq ficri solito velocior? quid pennas
Gorgonæos citis utor vtiis equis.

Eiusdem Luc Rom. Imperia filia

Ille animus sancti constans, casta illa pudoris
Romanis nuribus quod fuit ante mari,
Altera, nō forma inferior, Lucretia dum vim
Expressit, sibi tum tela negata nihil
Lethalem hausit ignem, prostata sibi, quodq; decoris
Est nostri, et decoris sit medicamen ait.
Attonitis cecidit penitus furor ille Tyrannis
Reddituq; est charo nō violata viro,
Quid fecit magis casta ipsi Di fiant pronubi
Hanc virtuti Illum nō virtuti mori.

Eiusdem Jn eandem,

Nō absit si prisca negat Lucretia vultum
Succubuit falsi criminis ille malis
Ipsa animū, et corpus sensus, nata illa pudico
Est vtero, mentrix fœmina nō prosunt,
Natura Superos Lucretia, vimq; Tyranni
Inuictusq; tulit hinc Joseph pudor.

Eiusdem orpheus, Mod. cantes

Me labor et saxo fociū, nī redita rursus
sit mihi sit, possim respicere Euridicen.
Sed frustra fecit, nam sit si redita rursus
Respiciam Eurydicen marmora flebit amor.

Eiusdem. Mar. Ant. columnæ vxor.

Horrida cum fieret, Antoni, fraglia facta
Venter erat, Tumidi mi lachrymis oculi
Impia post tua fata urbi funesta, Gradivus
Est venter, tumidi sed magis sint oculi,
Nó unquam fuerant tumidus charissime Cæsar
Venter erit tumidi semper erunt oculi.

Eiusdem á simulachro Certaminis Sanctis
arcubus Carthaginis.

Quum simulachra pugnæ cernit de rostra iuventus
Das animis populo signora certa tui,
Inuictis Caldora regat vt sanctibus hasta
Hasta fuit Matris cædita visceribus.
Quanta loci causa virtus fuit, illa Latinis
Seruari, patriæ debuit illa tuæ.
Carthagine infelix Lata ad spectacula venit
Quum fugat, Heu, tristis venit ad exequias
Ipse locos Martis quid sit nisi lustra, ferasque
Cæ, ludit, Seruus scit, cohibere manus.

Eiusdē Ad Cæsarem Carolū Imperatorem de rep.

Quid possis bello victus Rex Carole vidit
In victos pietas quid tua sit vidorat
Vincere magna quidem laus est, sed parcere victis
Sortis in hoc nulla est gloria, tota tuæ est.

Eiusdem Mors Marchionis Piscariæ

Hic Analus facio, mihi erat victoria coniux
Quam stolidam merito fama malegna dedit
Ipsa suo peperit præclara Trophæa marito
Hoc fuerat, nunc hæc signora, nunc fuerat.

Eiusdem. de Avalo

Hic Avalus Cinnæ cuius sat fortunata fuit
Fama, nec tellus nos satis ornatus
Eiusdē quod Avalus parva tempestate uixerit.

Hic Avalus situs est, cuius numerare trophæa
multa potest, multos nec numerare deos.

De Cupidine dormiente, et inermi marmoreo Eiusdē

Quid fur uane arcū rapuisti, et spiculā Amoris
Frigoris somnus dum capit in scopulo
Desijt hijs uti nunquam nisi forte puella
Fata mox claudant lumina mortalia coit,
Sed lapis est, o mira fides, qui nō modo uerus
Nostra, sed et fidus lumina cuncta facis
Eiusdem de Hieronymi. et Marci Antō
in eodem Tumulo clausis.

Hoc situs tumulo pater est, et filius, anno
si numeres, Iuuenis raptus hic ille senex
At si aeterna legas quid tot monumenta relegis
Inuenit Stygias hic quoq; breue agues,
ossa solo natali Hieron. dedit, ossibus urnam
In fratrem, In patrem, fratris et in patrem
Eiusdem Thebaidos ad Aug.um Caes.em Stellicha
Epistola
Fatale Ismarium, bellis Eumenius ensem
Mens furor externa quaerere cogit humo
Nulla in te pars est, quā diri ouasorit iras
Martis, et in tanto turbine tuta uacet,
Scilicet ut cūctis dominata est gentibus olim
Sic nunc hoc cūctis prouida iacet populis
Inuitus terra alma tuo de litore credo
Quis matrem Latius discruciet gemat?
Aspice ut et Ismo Eustrin grator Surgant
Vt cadat in nostros pluuiosa gutta sinus,

Magnus abiit dolor, sed multora coronat maior
Quæ sine fine tibi barbara dextra facit,
Vnicum plaga prior cœpit, sublata altera surgit
Altera, quæ omni multat, multus habes
Acrius offenduit oculo subducta sinistro
Quam quod animis subdit aut rapta manu,
Nec mea ad bella parum rapis sed ad otia fortis
Ex eguum dolet, quod mihi rotur habet,
Venit inops atras bis sex ego luctus frontis,
Et prosit tam lusti morte tegunda odii,
Quod dii me probi, fragili nisi corpore artus
Nemo est ortu gloria si qua mea est,
Quæ cuncti decoris decus Augustine Trinitas
Vnica spes dextra profectumque meis
Tu mihi das placidam, quam nō cupis ipse quietem
Nō ferat sancta religionis honos
Ergo, nec tanto clamorem dextra casu
Ergo audit causa Iuppiter ipse tua
Nō facis hæc virginibus, animis properat
Effera gens nullos quod putat esse deos
Vos ubi nos superos tandem otia fecerit ocni
Claudit, et firma bella reclusa fores
Rostrica pro more pij tua templa revisit
Vertit et parua me rogus e cinere
(Quisque suæ vitæ scriptor) precor ad meta
Lustra pedum reducta gessit dextra tuis

Juvenis gratum hospitio marmora montem
Hoc cassi in gelido marmor carmen erit,
Hic Augustum Drusi bellique recentia
Barbarico Italiam cinxerat ut cuspide,
Hac bonus hospitium regiens Juventius illi
Obtulit, hic placide vixit, et hic tegitur.
Et quoniam mortis tanta est vertitur falcus
Orbetur tuis terra corona comis,
Cohigat quod tibi vanit ad sidera natus
Lauder tydorus, et reserant fores
Unum oro, ut requies nimio detegatur in aevo.
Sic nostris requies manibus rosa nata
At hic regnator vasti Neptune profundi
Adsis, et volucri carula strand rotd
O cui mihi est cursus vehis felicibus etiam
Massilia recipis litora tuta rotd,
Vis praeda aut mercis mutanda insana cupido,
Me pellagi incertum carpit Justa iter.
Hic armis instructa pugnam misere cariis
Inficiat viridis qua cruor ater aquas
Horridaq; chorus Juno qui ludit in undis
Invitus aquori gurgitis ima petat
Virgo ubi mitor, sacris spoliatus libris
Exigua fugio q tua regna lyra
Omnia scholarum, mecum sunt carmina tanto
Victrici Junoni qua mihi vehis Arar

Hos parcas nō solos tuis, sed si prima calores,
si te stupor & modūs sordidus astit agris,
Quos nō dignos odere modo Roma arbonis ermanit,
Ladon uentosi nec uolet unda maris,
Nō ingratus eo, dilecto Catone nostris
Cōmunis opibus hospita casa cadet,
Hoc faceam quam Cato tibi, ac meruenda prius
obligeris facilos tu modo prandet uias
Sic tuos auctum tuos nouo plurima corios
Iouis & niscoribus & lumina prosiliens.

Ad dilon. de Thobaldis

Non cossas, claudi uocem recusare puellas
Claudo auso, uenerem iuger mulcebro
At dices Ego nō cesso nocitare furentes
Vxor quod Claudo sit data bella tibi,
Attamen hoc nostri capit lacrimis dolorem,
quod tua nec Martem capit Lador uenus.

Ludouici Areosti

Sū dat es, est, edo dat es, est genus unde Nyl
An quod sit
Essensi an quod sit elicit an quod dat.

B.E.

O fons Melioli sacer
Lymphа splendide uitrea,
In quo uirgineũ mea
Lauit Delia corpus.

Tuq3 lenibus enitens
Arbor florida ramulis
Qua latus niueũ, et caput
Fulsit illa decorum.

Et uos pãta recẽtia,
Quæ uestem nitidam, et sinũ
Fouistis teneru̇ uuida
Læti graminis herba.

Vosq3 auræ liquidi ætheris
Nrĩ cõscia amoris ad=
Este, dũ queror, atq3 uos
Supremа alloquor hora.

B.E.

Si sic fata uolut fera,
Si sic est placitū deis,
Vt nobis amor impia
Morte lumina cōdat.
Saltem pro pietate mea
Hoc cōcedite, frigidū
Vt corpus liceat mihi
Vestra ponere terra
Sic satis moriar libens,
Si spes hæc uenat simul,
Quod nullo melius loco hos
Linquet spiritus artus,
O si tempus erit modo
Cū suetū huc aditū ferat,
Quæ nos ante diem nigros
Cogit uisere manes:

Et locu aspiciens ubi
Illo purpureo die
Me uidit miseru suis
Multu querat ocellis.
Sed iam frigida fuluerem
Inter saxa uidens, statim
Pectore ardeat intimo, et
Me sic fata reposcat,
Et uite uenia impetret,
Et cogat supos sui
In uoltu, humida candido
Tergens lumina uelo:
Pulchris undiq ramulis
Instar imbris inaureu
Mandabat domine sinu
Flores suaue rubetes.

Talis idalia Venus
silua, sub viridi iacet
Myrto, puniceo hinc et hinc
nimbo tecta rosarum.
Hic flos purpureas sup
vestes, hic sup. aureos
crines, hic rosei sup
oris labra cadebat.
Ille germine roscido
Insterni, hic mitrea sup
Lymphа, mare, aliuscito in
Gyrū turbine uerti.
Leni murmure candidū
Audisses Zephyrū tibi
+ Dicere, regnat hic
Blandi mater amoris.

sepe

Tunc mecu' ter et amplius
Dixi, aut uenit ab æthere
Hæc alto, uel creadum
cête sanguinis una est.
sic et blanda protemitus,
sic et uirginea decus
oris, uerbaq; dulcia
Memet abstulerat mihi:
Vt suspiria ab intimo
Fundens pectore, sæpius
Dicerem, hur ego gnatula,
quo ue tempore ueni?
Nam sup nitidu æthera
Erectus uolucri pede, et
Magni concilio Jouis
Interesse uidebar.

Illo ex tempore frigerans
Fons, et prata recetia, et
Arbor florida sic mihi
Mentem amore remiscuit
Ut seu nox tenebris, diem
Pellit, seu rapidu fugit
solem, ne alia misor
unq; sede quiescam.

Finis.

Idem.

Cur me Pole tua uenire ad urbem
Lectica prohibes? tuæ quid oro
Summę participem benignitatis,
Esse nō pateris? canes bonorę
Heroū comites fuere semper,
Et cœlū canis incolit supremū
Inter ~~sty~~ sydera nec polus beata
Sedes cœlicolū suā catellam
Dedignatur habere secū, at ipsam
Sū despecta tibi, nec unū apud te
Angulū ualeo impetrare, uerum
Si nostram uacet æstimare formā,
Nō indigna tuo fauore credar,
Est pilus mihi lucidus, uenusq;
Pendet auricūlę, nigris ocellis,
Et caudæ placeo iubis comatæ.

Nec sú corpora nasta, nec figura
Tam breui, ut uidear puellulare
comes dignior esse uirorum,
Nec turpi scabie laboro, nec sud
Exosi pulices mihi molesti,
Nec sú prorsus inutilis futura,
Si lassá recreas, uebisq; tecú,
Nam pedes tibi suauiter fouebo,
Qui tam frigoribus riget acutis,
Nec uero timeas luto referta
Quod mia assidue ambularim. amicus
& cliens tuus optimus Marisso
Me suis manibus pie, ac benigne
Puro flumine ter quaterq; lauit
& múda dedit esse mandiorem
sponsa, quam bona mater ad maritú
Vule deducere nuptiis paratis.

Quod si nó satis, hæc uidetur esse
Ad flectendú animú tuú catelli
Ab nimis miseri mei catelli
Te precor moneat, teneella pæno
Quos gestas utero pedes mouere
Dixi paucò amplius, et tamen necesse est,
Milliaria singulis diebus
Multa cóficiem misella, nec te
Volo linquere. sed prius uel istis
Optem filiolis meis sepulchrú
Fiat uiscera matris, ipsa pręda
Optarim prius esse uel luporú,
Quám te maxime Pole dereliquá:

Priapus

Ante alias omnes, meus hic quas educat hortus
Una puellares allicit herba manus.
Quá rapiat, nó ut capiti dent ferre corollas,
& niteat multo flore reuincta coma.
Læta nec ut festi uelelur limina templi,
Cú facit ad patrios plebs uenerata deos.
Nec Phiala ut molles capiat cóclusa manipulos,
Guttaq; suppposito stillet odora foco.
Atq; ea nó Beeta est, nó Brasica, nó amaralbus,
Nó quæ flaueti lumine Caltha micat.
Lubrica nó lapathus, nó est cerealè papauer
Adiuuat aut & medicas quæ Panacea manus,
Nec Bacchо Cynara, et mensis accepta secundis.
Artificú nec qui surgis Acate labor.
Nec quæ cú rapidi uertit se lumina Phoebi,
Nec quæ de pueri nomine nomé habet.

Lóge alia est, lógeq; alios aptatur in usus.
Ná primú bifido nititur illa pede.
Enodé tenta in caulé, resupinaq; fota,
Et patulú mitrio sparsa rubet caput.
Est eadem, gelidis albet cú terra pruinis,
Est cú sidereo finditur usta cane.
Nil refugit, nullosq; potest nó tempore pangi,
Nullis nó aptex coseritur q; locis,
Certa nec ulla soli ratio est, cultusq; serendæ,
Fœcúdú, subigas tú modo, semen habet.
Semina seu mandes sulcis, seu fossa feraces,
Accipiat plagas, utraq; tuta uia est.
At cú iam prima cepit pubescere sylua,
Exilleatq; oribus luxuriatq; suis.
Tú ab ueró lachrymé summo de uertice manant.
Mella quibus cedat sicélis hybla tua.

Quin et manibus tractari, ut pupula, sæpe
Gaudet, et attactu crescit ab ipsa tuo.
Nec minus hanc, quæ cuncta mihi licet usq; tueri,
Nam me posse loqui fœmina nulla putat.)
Qualibet ingenuæ gaudet tetigisse puellæ
Et mediâ tenera cõtinuisse manu.
Sæpe iuuat sũmæ prono dare basia uultu,
Lentẽ solicita sæpe fouere mora.
Dũq; fouet tenues planta risẽrè tumentẽ
Per tunicas agilem surgere per q; manus.
Tũ mirata nouã faciem nõ rustica uirgo
Pro grandes q; toros, insoliti q; decus.
Te ueneror gramẽ magni mihi numinis instar,
Teq; meũ columẽ, te mea sceptra puto.
Dixit, nec cuctata diu, uestemq; reducit,
Et bibulâ inducto sedula sõte rigat.

(Rudere mox pinqui studio prouecta colendi
Spargit, ut hoc et cómoda tractat opus.) cal

Illa madet fusa circú sua vimina vena,
Quas q̄ haurit, largo fœnore' reddit aquas.
Cultricúq̄ sinus lætis prouentibus implet,
Perfugiú in multis una repsta malis.
Nam q̄ loginquas spóso uolitante p̄ undas
Carpitur indigno sola relicta situ.
Aut iacet in nudo pertabescitq̄ cubili,
Fibra se multú graminis huius alit.
Molle jecur tacita quæ depsit icta sagitta,
Plurima in epoto semine sentit opem.
Cui facies pallet caulem si frandet opimú,
Prandenti gratus serpsit in ora rubor.
Et quæ turgidulos flendo corrúpit ocellos,
Vt temere in lachrymas hoc genus ire uides:

Rore inſpersa leui, ſumma qui proſilit herba,
Lætitias animo luminibusq; facit.
Et quá nigra malis terret inſomnia uiſis,
Admorso placidus germine somnus habet.
Dudú habilis fú si qua uiro est, materq; uocari
Expetit ignauos cóqueritur q; dies.
Olim me ſterilem postrema redarguat ætas
Auxiliú radix tempore sápta uenit.
Denicq; si qua suo mulier male culta ~~mat~~ marito est
Hanc uorat atq; daſsis nó ſua dimnia facit.
Quáq; magis plenaq; manu prenſatur, et ore
Manditur oppleto, tam magis illa placet.
Jn molli latet umbra alys, mihi semp aptа est.
Tá bona nó debet graminis herba tegi.
Si quæras nome dici tibi, Menta pusilla est,
Rides. sic illá Roma diserta uocat.

sed qux docti homines cu dicut meta pusilla est,

Hxc mihi nõ docto maxima no mimx.

Parcite Romulidx, uerbo su lapsus in uno

An cuiq; nimiu sale quid esse potest: —

In Statux Bacchi in edibus R^mi Adilon Trulci.

Du stupet ad uiuos imitatia marmora uultus

Rene arsit flammis coressa puella nouis

At Tigrem ex humero cernens pendere sinistra

Tirsu, dextra uuas, ute uirere comas

Venit in amplexus, sed membra rigentia tangens

Bacchi, giu e pario marmore ductus erat

Marmora si fallut spõsa mentita maritu

Ars sibi, ia dixit, cucta licere putat.

Du uenus, et ueneri positis Adilon. Mars grauior armis,

Gramineo dormit fessus utergs solo

Irrepit tunicas diue formica latentes

Et teneras rigido uellicat ore nates,

Icta uenus clamat, sommo Mars excitus arma

Corripit, et nudo nescius ense micat.

Aspiciens celo giu cõspicit omnia phoebus.

Et ratus in uenerem stringere tela deu.

Auocat auxilio supos, descendit olimpo
Juppiter armatus, Pallas, et Alma ceres.
Territa securo formica conditur antro.
Tũc iterans morsus spernit ab arce deos.
Flet Venus, educit morsu formica cruorem,
Viscera purpureo sanguine tincta rubent,
Nigra cruore suũ mutat formica colorem,
Hinc rubet, et generi manet ille color,
Quid faciat supi. sũt ignea tela tonantis
Irrita, gradiui nil opus ense Dei.
Ecce priapus adest, solus tulit ipse salutem,
Apta ministerio, metula tecta fuit,
Quã Deus horroꝛe Veneris cũ fixit in aniũ, confixit.
Et telo heretem trnxit ab arce feram:
Candida quæ fuerat Veneris madefacta cruore
Metula, purpureã seruat in ore notam,
Tũc prius ignotam sedem tentasse priapum
Fertur, et auersa gaudia freda dee,
Rubraq; nũc et placitas formica latebras
Intrat, et immotas no sinit ee nates,
In statuã Fauni, et pueri tedit, Bmi. Cesis.
Blanditur puero Faunus multuq; manuq;
Nolenti similis contrahit ora puer,
Quem nõ commorint quamuis de marmore fudit
Pene preces Faunus, pene puer lachrimas.

Forte Alcon Lycidę insano correptus amore
Deserto. solus tandem consedit antro:
Qua uirens paruo prælabens flumine Rhenus
Dumnia rura magis allidit lenitер unctis.
Quum iam puniceo prodiret roscida ab ortu
Aurora, & primo lustraret lumine campos.
Tum uero ardenti consumptus pectora flamma
Non pecudes in gramineis depascere pratis,
Non fenerum fondere gregem; sed męsta parabat
Carmina, & extremos effundere pectoris æstus.
Ipsæ sponte sua exibant in prata capellę
Incustoditę carpebant pabula uaccæ.
Ille autem in deserto (pro dolor) ingemit antro:
Ingemit, & largo perfundit pectora fletu,
Atq; has ingeminat męsto sępe ore querelas.
Immitis Lycida, uolucriq; fugacior aura,
Quid mecum infelix, ut me, ut mea carmina prorsus

Negligeres? nec te morituris tangeret Alcon;
Aspice Pastores pecudes in gramina læta
Educunt, latosq; errant armenta per agros.
Interea dulci curas solantur auena,
Et pulsę circum responsant carmina sylvę.
En & blanda tenet nalles, et rura uoluptas.
Ast ipse infelix scopulo subnixus acuto
Conqueror, & uacuas toties frustra alloquor auras.
Hos ét fleuere greges fleuere iuuencę,
Immitesq; lupi. fleunt genus omne ferarę,
Et durę quercus, & coniferę cyparissi,
Quum gracili sæuú solatus arundine uulnus
Te dulcis Lycida męstus per deuia lustra,
Antra per, & montes, & depressas conualles,
Te exoriente die, sero te sole uocabam,
Sæpe et syluanus nros miseratus amores
Astitit. hunc circú nymphęq;, et plurima turba

Capripedũ Satyrorum, & Monticolæ Pamsa.

Oés heu miseranda puer quis abstulit error!
Et cur formosi tabescunt corporis artus?
Heu quis tantus amor? tanti quę causa furoris!
Illi sæpe etiam nro ingemuere dolore.
Ingemuere illi, solus tu nra perosus
Carmina, tu nostros solus cõtemnis amores.
Non tibi deformis videor! mihi prima iuuenta,
Et seras uixdũ (nosti) numeramus aristas;
Sunt flaui crines. nulla lanugine malas
Induimur. hilares oculi. candentia colla.
Quid si me Lycida nõ hic grauis ureret ardor.
At certe hęc nuper laudabat candida Phyllis,
Quæq; rosas uultu uincit, quę carmine cycnos.
Quin ait & dudũ, tibi hęc intacta labella,
Et teneros lusus, & dulcia basia seruo.
Sæpe mihi Carine, molles quæ spirat Amores:

Alcappeq3; Lycæq3 innuptaq3 Myrtillne
Munera miserunt hæc suaueolentia serta.
Illæ pocula bina, Et nitimneos calathiscos.
Attñ hæ nequeunt nrós mutare calores.
Tu nostrum desideriñ. tu sola noluptas.
Nam prius ipse alio Lycida q3 torqueat igne,
Pro molli cytiniso pecudes, pro fronde capellę
Lappasq3, tribulosq3 petent, taxosq3 nocentes.
Quid fugis o formose puer. mihi quina per herbis
Armenta, & mille lis pascunt in mótib' hædi.
Mille etiam niueos totidem cú matribus agnos
Lyctius ad gelidę seruat mihi flumina saunę.
Aspice perpetuis uernat ut floribus horti.
Pinguntur uario ridentia prata colore.
Roscida curuata dependent arbor poma
Et leni circú labantur murmure riui.
Hæc Lycida tua sunt. uni tibi oia parent.

Ecce tibi lętę tibi candida uellera seruant
Vbera cũ capris referunt distenta iuuencæ.
Huc ades. hęc tua sunt. neu tanta hęc munera tęnus
Non tibi displiceant calami. non carmina nr̃a.
Carmina, nos dudũ docuit quę Tityrus umber.
Hæc nuper uiridi cantat dum forte sub Alno,
Et tenui errantes demulcet uoce capellas,
Cornigeros circũ faunos, nymphasq; uideres
Accelerare, leuesq; una exercere choreas.
His ego sæpe tuas educam ad sydera laudes,
Et lucidam ualles formosum, et rura sonabunt.
Præterea molli compacta est fistula cęra,
Quam bonus imparili coniunxit arundine Thyrsis,
Dixit et hæc altis deducet montibus ornos.
Mulcebit q; feras, miratąq; flumina sistet
Hæc nobis celso Moeris satus Apennino
Pocula bina tulit nuper, totidemq; capellas.

Hanc quoq; donabo, nec certe hęc munera sperne
Quinquidem graciles calamos inflare labello,
Et teneros calamis consuesti iungere uersus.
Eheu qd surdas iactamus carmina ad auras
Si Lycidan mri nequeunt sentire labores?
Saeue puer postq; ardenti mihi pectora flama
Vsisti, iam iam miserum sic spernis amantem?
At non hæc spondent multus, nó lumina lætu
Immiti ostentant tygres crudelia multu:
Tu uero mihi cęlas crudelia forma.
Huc ades, et nostri tandem miserescе furoris.
Quid uanis Alcon late oĩa questib' imples!
Quin potuis tantis iam finem imponere curis
Presenti uel morte paras? at morte exultet
Ille tua, heu mró Lycida iam funer gaude.
Vos o custodes ouium, uos mollia prata:
Vos fontes, et Nymphę, et Dunia rura ualete.

Non ego nos dulci solabar arundine bosthac.
Nec nos deserte quondam mea cura capelle
Formoseq; boues, molli projectus in herba
Amplius ascueto hic carmine de mascebo.
Jam satis Alconis calamos. et carmina sat iam
Audistis. nox ipsa fugit. iam carmina desunt.
Dure valle lycida, et mee fer munera mortis.
Forsam mea olim miseratus funera flebis.
Et longu lacrymis humebant ora profusis.
O mihi tu seque qua molliter ossa quiescent.
Talia prerupta frustra repetebat in antro
Infelix Alcon. donec nox fusca tenebris
Ingruit, et terras nigro contexit amictu. L

Optat Musas sibi propitias, et hier. Deos 107
Salutares, quo sospite nr otiũ sibi nec
scribendi materia deerit.

Vos quæ Parnassi colitis iuga sacra Camenæ,
& lætę assiduas ducitis arte choros;
& sti precor vestro faciles mihi numine talu,
& mihi Phœbea cingite fronde comas.
At vos o superi, verũ quis suma potestas,
& quorũ magno numine cuncta regent,
Adsidue seruate precor; quo sospite nunq;
Otia, nr deerit quod mea Musa canat

Ad Calum.

Si nunc purpureæ nó ſt multa Calue' iuuenæ
Flor ille' atq; color, qui fuit ante' genis,
Nec flaui crines, quos tu laudare' ſolebas
Si uarijs formæ mil mſi Nomen adeſt,
Nunc quoq; nulla tibi uarijs uiſtigia formæ
Nec qua gaudebas illa uirere manet,
Nunc te' (parce, prior uiolaſti foedius amoris,
Mæ̃ hæreſiſti carmine Calue' prior)
Nec te' deformes papulæ, & ſaeuus ignis aluum
Atq; oculos imbres nox tenet atra tuos,
Nec nox ulla tuas obſtructas premerit aures
Denicq; nunc quicq; nunc mſi lingua tibi

Dijs alij Laudes alijs et carmina dicat
Te te ego sancte puer, qui post fera funera prolis
Aetherijs, in signe meruisti morte coronã
Primus, et effuso primicisti saxa cruore
Te te ego sancte ~~puer~~ canã tu dũ mihi uita manebit
Muneribus semp q̃ meis celebrabere honore
Ho tua mi Leo Leo mi delubra tuenda
Crediderit pr̃, atq̃ tuę prefecerit ara
Huc ades o seu te picti nunc aurea olympi
Tecta tenet, nimbo q̃ effulges nitidus igneo
Seu iuuat interdũ mortalia uisere templa
Et patrias Solimorũ arces lustrare, ubi quõdã
Indigenę te sępe ferunt uidisse p̃udas
Jordanis ripas, prima sub luce sedentem
Dũ liq̃do solus sacrũ Lauis amne cruorem
Huc ades indigenę linquẽs Loca cõscia cędis
Hic tibi digna domus melior(ne auerrere) sedes

Hanc patrio antiq ligures i littore molem
Ingentem posuere tibi q hæc templa sacrarut
Hic tibi thure calent æternis q ignibus aræ
Hic patrio demore canut tua maxima facta
Alterni q tuas iactant ad sydera laudes
Ipe audis tacitus q fates nec carneris ulli
Et tibi tranqllam demulcent gaudia mœstm
Huc olim qcúq tua miser imploratum
Venit opem suplex uoti reus usq recessit
Dona q seruati tibi soluũt debita nauis
Salue sanctæ puer celi decus haud tibi qsq
Celicolas inter primos certarit honore
Tu proceres magnos inter q sanguine fuso
Ante diem uerę religionis amore
Proiecere animas meriti post funera Celum
Tuedis tyrio longe spectabilis ostro
Purpureamq aciem ducis plucida olymp

Atria, ducterem te cuncti sponte sequũtẽ
Nec tibi precipuos hic inuidet alter honores
Fortunate puer, meruisti talia quondam
Premia adhuc terris debens, et corpore septus
Nam quis nõ magni te afflatũ numinis aura
Protinus obstupuit mira atq; insueta loquentem
Dum patrum intrepidus semper mãdata facessis
Quos olim soboles sũmi haud incerta tonantis
Maximus ex oi nũo delegerat heros
Bissenos comites q; uiz, socios q; laborum
Illictiam tua sepe adeo tua maxima facta
Spectare, atteneris q; oĩs mirarier armis
Nempe audes q; potes q; puer quę scilicet aequę
Paucis posse datum celo diuinitus ante
Hẽ hostis potuit tua contra tendere dicta,
Dum canis aetheriam q; ducem sine crimine mortis
Demisit regem q; ipm testaris olympi
Fortunate puer tibi sese regia cęli

Omnis cyclicoli q; domus potestas recluſit
Mortali. hauſiſtiq; oculis immensa piorū
Gaudia, ſydereos q; choros ſedes q; beatas
Quin etiam tibi fas magnū uidisse tonantem
Immēsum ingentem qualis dissor cernitur ipis
Et quantus cunctas flāmis radijs q; coruſcus
Aequeum amplexus natū q cū aetheris alti
Sceptra tenet ſolio q; ſeder ſublimis eodem
Sydereas afflans diuino numine mentis
Afflatu quo cuncta uigent quo cuncta moueſtur
Cælū q; immensum q; fretum terrq; q; iacentes
Ecce autem inuidia ſtimulis q; exercita iniquis
Effera tr' inſurgit ſubito Solime oīs in unum
Saxa fremit q; rapit q; ſimul cōmota furentis
Precipitē q; agitant atq; extra mœnia trudunt
Inſontem et meritis nō prēmia digna ferentem
Hinc atq; ſonat circum caua ſaxeus imber
Tempora et inſcribunt ſacram fera uulnera fronti

Hinc atq; inde sonat circũ cana saxeus imber
Tempora, et inscribunt sacrã fera uulnera frontem
Ipse te rupes ipsa et te flumina mœsta
Labentem uidere animæq; extrema trahentem
Atq; tuo passim rorabant sanguine ripas
Tunc erat ~~bant~~ Libani flerunt palmeta uirentis
Eq; sacro aeriq; Lachrymarunt uertice cedri
Tu tũ attollens iunctas sup aethera palmas
Immotos q; oculos media ipsa in morte rogabas
Mulcta deũ regem crudeli parceret hosti
Cum ferus interea nõ ille absisteret ictu
Sed magis atq; magis furijs sæuiret iniquis
Hæc mora nec requies donec sub grandine dira
Efflasti felicẽ animã celũq; petisti
Vnde hominũ curas rides miseratus inanes
Supplicibus q; fauens tua q; prece numina posci
Hinc me hinc q nouus en inco tua templa sacerdos
Et tibi sacra fero puero puer aspice pr̃sens

Da fraudis, sceleru q; exortem ducere uitã
Da cõtemnere opes da mulgi gaudia honoris
Et puro usq; tuis operari pectore sacris
Hinc medicã genus hetrusca degente Leonem
Reliquias q; pij generis simul aspice Iulum
Concordes fratres meme quibus ipse dicaui
Iam pridem primis q; addixi iunctus ab annis
Sit satis o supis hanc inq; morte duorum
Deformasse domũ q̃bus oĩs gloria Thusce
Ois et ausonię stabat fiducia gentis
Haud domus ulla tũ diuum æque curat honores
Altera, nec superis posuere ingentia templa
Pauca atqui, aut paucis aras cinxere ministris
Nec uirtus oblita ipsos antiqua nepotes
Aspice ut egregius iuuenis nectis q; dies q;
Pro fratris decore atq; orbis pro pace tuenda
Inuigilet semp q; bonis communibus instet
Sine æqui recti q; tenax dat iura per urbes

Seu longe absentis cõponit fædere reges
Humquam illi placidam cõcedit cura quietem
Siqua igr supi benefactis præmia reddunt
Mortales hic mortali dũ uescimur aura
Huic ades et nalidas mus tu sufficie uires
Vt tamto longũ ualeat superare Labori
Tum si forte leo sedes mutauerit astris
Terrenas prior, et celi successerit arci
Non alias tamtos ausit sibi poscere honores
Verum ultro huic orbis merito tradãtur habenę
Et Medis Parthis q̃ procul det iura subactis.

Sum uerus Augur: Melpomene hic mihi
Incinge lauru fatidicæ coma
Afflauit olim me furore
Vaticino Patareus Apollo
Præsagæ quando mens ecinit fore
Fontes ut inuicto Medices rate
Sulcaret Arni, fronde honoræ
Barbiton hanc quoq; septichordem
Ornare Vates gestio, quæ bonæ
Arcana mecum præcinuit fide
Nam uictor enauit per Arnum
Compositis Medices Hetruscis
Hunc gestit omnis uiser Thuscia
Rariq; uirtutes animi stupens
Miratur, ut sit liberalis,
Vt bonus, ut sine fraude Prudens,

B.E.

Vt nó maligni pectoris, ut memor
In se bonorũ, ut iudicij integri
Vt mentis altę, ut continentis
Se a uitio, illecebrarũ blandarũ
Constanter ut rursus miseri exilij
Sortem tot annos pertulerit grauem
Vt pro tuenda dignitate
Religionis in hostium se
Irrumiserit fortissimus agmina
Captus esse, ut prętulerit fugę
Villig et infami, ut Deorũ
Mox ope se bene liberarit,
Hęc narrat omnis florida Hetruria
Hęc sexus omnis, Hęc Pueri, Hęc Senes
Secum obstupescunt, nec tuendo
Se satis ex satiar possunt;

A ſt Armus ante omnes Pater ut caput
Ex amne ſacro protulit, ac diu
Mirratus expectatu Alumnum
Arrigenam eſt populu allocutus
Audite fauni, et uos Dryadum genus
Audite Nymphe et uos satyri simul
Quos sepe lassos nostro in amne
Fessa iuuat recreare membra;
Audite non me quid uenturus ferat
Actas fugit, sic progenuem suam
Haud uanus Apperinus Augur
Mollibus edocuit sub antris
Hunc quem uidetis Arrigenę boni
Virtute septu multiplici, minas
Vicisse furtune, graues q
Pro patria subiisse casus;

Hinc Tybris olim regius aureo
Regem et benigno suscipiet sinu
Terna et coronatu tyara
Pontificu in solio locabit
Hinc sua redet gentibus sacra dabit
leges beatas pacis et ocij
castos honestij; tunc augebunt
Ingenij monumenta et artes
Conuertet iram martis in mpios
Iustos in eternu hinc genus
Hunc portus armatu timebit
Hoc fugus feriet sequestrem
Constrata cerno classibus equora
Armisq; late feruet cossorum
Hostesq; leges libertati
Ex Ticinu accipere et probare

Te mile cerno meliss ingredi
Europeq ~~Bruf~~ vitus linguere barbari
Mauretsis infidamq; mensis
Legitimis dare tura diuis
Tu sama prideu gretia Scytsoni
supposta turcq; tuae bene libera es
huic grata dictris colossum
Immodis possisse Atsonis
O cui hoc futurum est dosmodo ludis
impune uel si nobilibus prelis
Versor dextras et sinistras
In stadio ornuor armatis
Agitor uel si lilia magis
Delectat ista, hinc trebulae Scipis
Tuus bibemus nec licebit
Corrupta tenuisse corona

Ad Reuer. D. Bessarion.

Quã br Bessarion Tuã Bibliam Leonis
uarii & Varga Principi inde mum.
Gãma Nitez uelleri fulua Cornibus ab uno
Sic Tom Iudæi Principis Ora micant.
Aurea ut Pyrfera Cædis Bibliana Metallis
Sic Tua To Vicary Phœbi ypo aliis.

Gre Cyclius.

C: Dianæ.

Sacrorũ nemorum custos, cui sæpe solemnis
Pastorex alto figerẽ dona Tholo,
Hæc tibi bina Lycon imbellis cornua damæ
Infirmus teneræ dat pia dona manus:
Cum primũ potuit volucres tractare sagittas
Hæc sunt prima suæ munera mitis opis.
Te rogat agricolam, ut cũ mox adoleverit ætas
Horrenda maiores audiat ille feras:
Tum capita alta tuis ponebunt plurima sylvis,
Atq; nova semper cæde superbit humus.

C: Nymphis.

Dum virum colluda, lavit velamina Luna,
Atq; alto præbet crura videnda gyro:
Nymphæ illi liquidas undas, et stagna quietæ
Suggerite, ut videam quæ nigrat illa mihi.
Tum virgis sanus arcebo à fontibus apros,
Et ripas nigris usq; scabam violis.

c: Vincri.

Ho s tibi pertanis collectos nuper in sortis
dat flores, Venus liber amori Lycon.
A ut illam ni rursus amet fac herba sorte sac,
Aut contra hunc flamma faciamut illa pari.

c: In Leuccn.

Ho on satis est miserum verbis lusisse Lycoucm,
Si non et facto perfida lata foret?
Ho c est quod mihi heri promisti sponte, Menalcas
Cras abiit, inimias, quod cupis ipse feris?
S ciliet ut mi lacta dolis sudo improba habeatur,
Hic sinitur à ti Baucida abesse prdm?
Ho um ti sollicitabam? esset puto mortua, ni mi
Rursus lactasses ut faceret solita.)
Ho unc demum ipse tuis posthac si perfida verbis
Credidero, semper sit mihi acerba venus.

c: virg.

A spice quo miseru trusie sors impia amant'
A spice me et tantis eripe diua malis
Nam misi dum ad Mopsu uenio facta obuia seruat,
Et, credo ut ludat, me uocat illa prior,
Care Lycon, simul hac dicens ori oscula figit,
Ne tantu ne et me care Lycon cruciа,
Promisi cum tempus erit promissa dabuntur,
Tu modo sis lato hac animo mi animo.
Nunc credam toties Iuno! cur credere possim
Non uideo, uenus o, da mihi consilium.

Diuerе cu nostram conor curа Protimo
Mens cadit, et crescit mi magis cura animo.
Et carpe qua possim tantа extinguere flammam,
Ne miser hac prorsа nulla alia est ratio.
Ibimus ergo, et nostru illi dicemus amorem,
Si forte hoc prosit, nag dacens furio.

Iam tuæ propiziæ bouis, mansosq; mulso
Floxu angui gyro labitur ore sero.
Et nox ima polo, et uirino sidera solo
Diffugiut, inq; os condit q alma Venus.
Non tamen è superis, quo non præsentius ullu est
Munus nec maius dat pater ipe deum,
Somnus adest. ingrati dono conscia laboz
Egrotiq; animis blandula somnu-quies.
Adsis hu mihi sæpeq; atq; æquora mulces,
Et sicca in uenas largius ire-rubos.
Fas tibi curaq; est hinc iuuq; mutuq;
Tollere, nos pinguidum ut solus gremio.
Quinq; qui fortuna negat, qui pfida cœpit
Et patris prolis improba matris Amor
Solus sponte tua nobis largiris, et ipsam
Complexu absentem fac remisse meo est.
Hæc ades, o iam diu, papauera sic tibi q horæ
Sufficiant, teneræ et fedula sponte-feræ
Sic picus æternum inter strepat undiq; capillus
Et dulce liquido guttur canat auis.
Q si fessi pteringens humida myrto
Tempora luthia nostra rigaris aqua.

B.E.

Et lint inuste blandus dignabor Glyan
Mollia cum duro deposuisse sinu.
Frondosi in luco dixas qua duplicat umbras
Fraxinus et modus populus alta comas
Ipse ego solenni hbi ponā altaria ribi
Anaxus Fl. Ingens Anxur ad mutum lene fluenti aquæ
Pendebatq; alijs halantia libia campis
Ac violis inthyon & sicun croco ara Rosis.
Quattuor ipse hbi fumantia Cymbia lactis
Et spargā ānosi pocula bina mari.
Cinxero frontem, & hetos prædixerit ignis
Veridicus mi dis nullus adesse queis.
Anxur sancte hbi cruentas hic imbuat aras,
Et caedat antiquas victima magna Cani.
Vos ô qui salus humi, quæq; amia Pindi
Incolitis parco tempta adeunda pede
Vos ô ne pigeat circa mihi prandere quantū
Lucasias dubii qua fluit unda soni
Tuq; sihm sidare, Horosq; inuisite sanos
Ne prohibe curatu Phoebe superbe lyra
Nō ut dura meo mihi fras cui mitis Glyce
Aut possim tuo humili mea colla iugo.
Vos ut uicinis Thyrsim inhospita Lucis
Et uiuat hic illis munera fron-sinu,

Thyrsin quo
Dapes,
Aphar, aur
Rivos a
hic inbra
Et corp
Ipse ubi
Di bene, q
Hic libe
Thyrsidis
Fauni
Pastor
Seu tu
Ara
Quicqd
Vir h
Castalia
Palm
Scripsi
Sim

Thyrsin quo nemo docta sub moribus ornor
Dum tu, seu mihi rudera non fuga
Aprico, aut rapidos underit sistra cursus
Rivosq ad fontem vehra propinquos.
Hic imbres niveq hiemis fugabit pia mater adepto
Et recepto ubere desinet querimonias.
Ipse mihi pictos parvus quem promptus in ore
Deus vocabit patre se magis dulce caput.
Dicetur q sancto talis fecundia in ore
Herbis libet audare dum in arma manus.
Thyrsidis et sensus stupuere et murmura bivenis
Fauni q et docte pandere Arcadii.
Pastores q tenui inter capita copula omnes
Seu Cinyre grandi inhonet ore deus.
Seu tuber pastorum q equos nobile apricis
Aut rosam aut Cretes Lilia et violas
Quisquis et alma Venus et quicquid bucolicis amnis
Vir habet hic Floridus et gremio,
Et stirpem germens augusta impleve nepotes
Palmis q et fastis omnibus invidia.
Scipiadem tuor sub auras stirpis q ymula Charis
Sim flumen numeris cedat Tibullo meis.

haud

ſigna

Addidi q

ſimul ò

Vos tamen ô quicunq; pectora sistra amoris
Vos potius dum cōsulitis este mei.
Rumor ait malle alterius nostrū esse puellam
Et precipitem quicquid vrit habas
Rumpat, seu posthac idem ne uelit erret amicis
Acrior ignis uritur duxi sibi,
At quicunq; pectus infausti cura fatigat amoris
Eheu ut is misero gutta cadat silici?
Nō uos mi precibus di obstemdam, aut iuria quisq;
Dic fuit, aut aliqua mi propiera mora.
Tu q̄ pater Phoebus musis (numinis nam q̄)
Vos nobis et qui Mycalen uos colis
(Quicunq; dum surdas ita fremur ad auras
Et mea dispendat irrita verba nos)
Hospita hic. ne alta uobis hec fistula cquos
Pendat seruitiū his. lucus domino
Vos tamen o miseri si quos numina tangunt
Sancta precor nostris hoc date uos precibus;
Eheu ut mecum hanc implent aures fusurris
Quidam et mecum flebile carmen habis

Vos ô quicunq; pectora ut mecum, q̄q; atra uoluptas
Vallibus et Cumis est prepetis unda dei.

Ad Sanctum Sebastianum.

Fuit ante sedes, sistere qui aures vocis
Musarum et dulces flexanimi modos soni.
Fons fluvius nostros cum carmine fletus ad auras
Seu magnus Rhesus seu canoris ille Hydaspes.
Sic nunc funeris agmine nos dissipat atris
Contingat ut hujus sorte habere mala.

Ferrea

Caely Calcagni Jn Leonellu Tondalu Epicedu.

Quid m cũ lauris: q̃d cũ frodinn ozyrnbo:
Serta dẽ capitis prosternit: domin. frõi
Lemniscos/ hederasq; manu uiolentior cuan
Dextra: pestiferas lauris iducit. tyros:
Foealiq; capur mastũ redimit. cupresso:
Clara Seuinatũ nõ nubilus ethra frotum

Pallaq; fumeri pgnxat lumiñ phabi
Mostra chelys cõcurrit modos: nõ dirce cahi
Cõsurto: mi minisse deor/ quis carmia tpis
Exigat: At nusis forsan miserabile carmen:
Auspicijs mic dise muris/ fruicq; poetr
Jnduc: dix chri collectũ corpus amici
Vrna tegit/ facilq; huius tripat igne fauilla
Crudelis bombis nimis: q nimis ossa diis
Regna foxi: tumq; nutz iuidiosis alumnz
Atq; uis nullis pnby Smt fata nouere
Proserpine fleth

Ferrea Pellit/ q omne fugit mutus procul: omne repellit:
Qd uehit hremus aqua/ qd uolucr gignit ronchis
Rubra/ mouq; uehit Jmata uiuisse mudo
Synmystam/ q dulci me cõpellere sustro
Hor nequit phibere mi: me pectore mo
Jnsidet/ uinatq; mea sub mente penatis
Hinc m/ siduplicẽ Tarpeii pnapis annos/
Si longe supem fatidica Sybilla Sybilla:
Cordi adolere meo haud oblimia sera uolebat

Vndiq; ferrugo co
Othrys ora sera

Prepetes tus cui scel
lubrica uitris
Profluuia mentu
tpe primo. Cog
auris oh mori
uh dysijt nu
Sedisq; ronsi

BE

Arg̃ ut hromillu (uelis)(si clara polo
Astra uides clarumq̃ uides / ruere ad̃ chaos
Despicis ex alto nos: si mitia lustras
Lysij nemora / hrcinig̃ ferarum frequentes
Agmina: quę quondam / dū ips almus inesset
Exequidisse iuuet: propius nūc cernere coram
Est operępriuę] liceat tibi corda reuelli
Nostra / q̃ quali aco miserū ne fata gemiscā
Nā prio sit tuum reuocare licitum:
Aust punire pro refudisse cruore /
No nr̃m fremitus: lacrymis comixta meis
Sidera si cuiq̃ fas sit: tot flumina fudi
Vt ne nō tm̃ / ꝑ possig accersere manes
Coniugis hymenis // qd ego ne funera luxi?
qui tibi iuncty erā sacrato pignore amoris?
hÿrcanę mlli rigurūt pectora tm
Scythię: nullus tm̃ exhuit eq̃s estū:
qui ne tuo pio mad̃fecit ora / gemitq̃
Dixerit. An diris / imporiunq̃ uocibꝰ
Summa parcaꝝ / bix puberibꝰ annis
Desertis heu mestos lacrymosa mihi parentis.
Quis ne deducas octos componere tādem.
Solamenq̃ pius longę prestare senectę.
Heu miserande puer: hbi nec ma formane egas

Scilicet fuerit dictos

gsequar umbra

x Trigonos & sui sodal
Argolicū seruat duc
Cui greca fatur: se
deberę Phalanx.

πιφώνημα

Profuit / q̃ digni radianti sidere mores
Nec meruere / charitiq̃ teneri defendere letho
Te potuere manus: quibus pendula propago prolis
Desolata gemit. Tu spes / Tu gta gentis
Huius eras / sese fecundia parcia gnum
Jactare fecisse putat: quã quota idole rerum
Orbati / heu tales cęlestia numina dñant?
heu probitas ĩsignis obit: Nec Noxius ulli /
Nec meritũ dus erat: n hũc lasciua pigritia
Jnuitiũ rapiebat: vbi pspe iuuentus
Labit huius erat studiũ nouare probatis
Artibꝫ omꝫ opaꝫ. hunc plurimiq̃ solebat
Sacrare stipare lacꝫ: nũc ore soluo
Scripta vetera dabat: nũc q̃ proludia clarꝫ
Jngenij: nũc puerili stupentia solis. maiorem mollibus amꝫ
quodq̃ cõsulibꝫ podemia deinde futuris.
Demiq̃ sola fuit inuenti cura / Jnclytꝫ phœbi
Castra seq / & famã pstrepꝫ equare parabat.
Jnuidere dei nobis mortiq̃ dederunt.
Talia pluribus proceres / populusq̃ canebat
Vera quidem / at grata pro tanto digna labore
Donec dabit pdicto nitidi lucentis phœbus
Eius cui crinis redimit Caput ligat / mortali amicabo:
Perpetuũ donũ carmen ĩ ipsa nouum

Sima post omnes famã monumta mouebat:
Et bona posteritas uidit donare papÿris
Sicula fortunat: pariq; uiuunt ingenia:
Et bronillæ stabut uestigia uiæ:
Dũ sol ethereus lustrabit sidera motu
Inuicta ꝓcerido sanis lapide sepultos: q̃ Credo satis Gaudere sepul-
tos.
Sexta fera tumulo: humillima saxa lÿco
Suffunda, adiũgã q̃ mea cÿthnia nectare,
Arq; cerea simul cumulabo Balsama nardo,
a Cinamea Cinnamea spargens habita, arabũq; sabæ
Imbrem: q̃ capranus quos creatat pagus odoris:
Arq; ut felices umbras hostemq; amorem
Marmorea ꝓpello lacrimula tpe cinge.

cc. 122

B.E.

L. 150
Ms. VI. B. 18
α. T. 6, 8